

Toine Taggu¹
lest uelliste Kogge,
dusse Laulo, Ramas
tuot.

Wölljä Antto.
1819.

21.

Jummala Gönäst.

1. Wiis: Wirgo üllis minno mele (7)

Island! sinno fönna hoija
Minnul ikkes allale;
Surembat hääd ma ei tija,
Kui taad warra eäle.
Kui so fönna meil es olles,
Kus sis usfu pohki jääs?
Kik ma-ilma hä es tulles
Minno waisel hengel hääs.

2. Wiis: So heng, o Jesu! tekko mo (1376)

Ütt' wäikest algmist tetti tääl,
Ent ma om täüs pimmedust weel;
Oh paista meije ajal ka
Sa õigusse päiw armoga!

3. Wiis

2.

Jummala sõnnaft. (983)

3. Wiis: Sa armo nink õnsusse pohjata

O Jesus! so armolik palge iks paistko
So risti-kogodussele,
Nink eggälüttel luliikmissele sago
Sest osfa omma hengele.

Oh! anna meil ikkes tunnistajid
Läbbi so armo, nink õnnista neid,
Nink hoija so kalliste ostetu rahwal
Apostlid nink Ewangelisti iks allal.

4. Ommal wisil.

So sõnna minno sõänd läütko,
Et ma so tahtmist armatse:
Nink sinno hawu mannu saatko,
Kost wälja keep mo õnsuske;
Sa olgo iks mo oppeja,
Nink palwe pole ajaja.

Jummala sõnnaft.

3

5. Wiis: Jesus kige üllamb hä.

Meije kummardame nüüd
Isfand! sinno ette kik.
Sinno arm om noudmata,
Nink so sõnna jätmata.

6. Wiis: Ekk kül ütlemata.

Kui sa ütlit: „sago“! Sai se taiwas,
(nink rik) ma, walmis, nink loodasja,
Mes sa käsksit (sündi) ka. Ni om se
weel täämba Tutta tõtteste, Et kiki
lojuste Isfand ollet sa.

7. Wiis: Ke jo mötlep henda saidwat.

Amen Jesus! sinna esfi
Ollet minno A nink O.
Sinno armo towotusfi,
Oda minna römoga.

2 Sulle

4. Summala sõnnast.

2. Sulle ellada nink koolda,
Ekk se maasas waiwa küü;
Soga wikki perrandada,
Saap so sõnnast teda mul.

3. Isand Jesus, mulle awwa
Omma sõnna fallaust.
Lää mul rohkeste ikõ sada
Maitsa sinno hallestust.

8. Wiis: Krist ellap, ke mo armastap.

Oh! heitkem henda põlwile,
Nink Summalat nüüd pallulge:
Et temma sõnna walgustus
Wois jäda meije rõmustus.

Halleluja.

2. Oh! tundkem fedda tennoga,
Kuitas temma armoga

Summala sõnnast.

4 5.

Meid toidap, kaitsep heldeste
Ja sõnna läbbi armsaote.

Halleluja.

9. Wiis: Mo armad, wae usinaast.

O Jesus! anna minnule
üts katski murtu sõänd,
Et sinno sõnna seemnele
Lääl olles löida asend,
Et saasfi walmid wiljale,
Kumb taiwa käüsp mo perrale,
Nink kannap tuhhat wörrast.

Innimisje

6.

Innimisfi saddamisest nink ärräräk:
misest, nida kui neide lunnastus:
est Kristusse läbbi.

10. Wiis: Kes summalat ni lassepä.

Oh! kostota mo soänd esfi,
Sa hallestuse süwius;
Sa többitside arst, oh! lasse
Ka wallal mul so paradüü,
Kumb om so südda, kallid woon!
Mo ellomaja nink mo ön.

11. Wiis: Mo kuningas oh kirjota ;:.

Mo arst nink terwesteggija ;:
So Werri om mo henge rokki,
So hawa minno ussu pokhi;
Sest neide ;:; läbbi sütti ma.

2. oh

Innimisfi saddamisest

5 7.

2. Oh tulle sid mo abbimees ;:;
Sa helde henge söijoneine,
Sa ollet weel ni armolinne,
Oh! kule ;:; omma möröja hääl.

3. Hä (sel, neil) ke henda maddalast ;:
Se wona ette makha heitwa,
Nink temmäst süttitamist otowa,
Neid raep ;:; temna ussinast.

4. Se woon, kumb ärrätappetu ;:
Om koggo dusfel arstis antu,
Sa päle om se többi pantu;
Ke ussup ;:; se saap onsa ka.

5. Se arsti mannu juhhatap ;:
Nüüd temma waim nik häddalisfi,
Nink ütles neil se arsti wisi,
Et ta hääl ;:; melel süttitap.

6. Nüüd

8. Innimiste sadamisest nink neide

6. Nüüd Isand, minna tenna so; ;
Et ma so werre-hawu läbbi
Woi jada pattu wasta abbi;
Sa takkas; ; ; mo neist süttita.

12. Wiis: O! Adam sinno esitus.

Ma olle, kui üts kurri lato,
Mo Esfa kurbastanu;
Ma olle esinu kui üts,
Ke lanen ümbrekäunu.
Ei olle ma so tahtmist tääl
Ni tennu, kui kül sünnis;
Eõ takka Esfa armo al
Ni maddalaste kõndi.

2. Ma olle kige parremba,
Mo söbra söbrust jätnu,
Kui ta mo otõru armoga,

lunnastusest Kristuse läbbi.

9.

Sis olle tedda petnu.
Ma olli wõras temmale,
Ent söbber pattu-armul,
Kumb sundust sadap minnule
Siin eggal silmapilgul.

3. Ma olle omma pöjokest,
Ke hennele mo kihlas;
Mo kõrget hääd nink wonakest
So ärräkaotanu.
Ka temma kaunist palgekest
Nink maggusat suud naarnu.
Sa ello-wäggi üllewäst,
Oh! kuiõ ma so ni jätnu.

4. Ei olle wäärt, et minno tääl
Se ma wois üllõspitta,
Weel wähhämb sedda, et ma saäl
Sa sinno palget nätta.
Ma palle, anna andis mul,

Se

10. Innimiste soddamisest nink lunnastusfest.

Te seddä selgest armust.
Siin to ma omma soänd sul,
Kumba sa pästnu pörgust.

5. Kae omma poja tenimist,
Ke minno nõrkust kandnu,
Nink minno wõlga pattu eest
Om henne päle wõtnu.

Oh! kae, et ta risti puun,
Mo eest om kinnilõdu.
Kae Eesa! kuis so kallis woon
Kik minno süda kandnu.

6. Eõ olle enne himmustust,
Mul õige te pääl käswa;
Nüüd tahha ma so auwastust
Kig' ilma läbbi kanda.

Ma olle sinno sullane,
So sõbber, lats nink mõrõja;
Sa ollet minno põijoke,
Nink henge-lunnastaja.

11. ⁷

Kristusse tullemissest lihha siise.

13. Wiis: Minno waius om kül arwa:

Määrne armas, kallis päiw täüs õnne
Innimiste saggule
Om se täämbane; oh et auw, tenno
Kigist (Korist) saas se sinnule.
Kui sa kige lodu asja Eesa,
Meije mannu tullit tronist mahha.
Henda lihhan awwaldit.
Oh! kuis sa meid armastit.

2. Olle terve tullemaist, mo pästja,
Jummal, lihhan awwaldet.

Te mo nüüd ka sinno palge perra,
Kigen sulle pükkhändet.
Las so tullemist mul ellus sada,
Et mo meel so saarnatões wois jada;
Tähhes, et nüüd olle ma
Sinnust osja sanu ka.

12. Kristusse tullemisest

14. Wiis: Ino südda walwa jälle.

Se loja kigist asjust,
Tulli säält ommastronist.
Om omma wandmist täütneu,
Ninn waimozello läütneu.

15. Wiis: Se wannambide koor.

O Jesus, Jehowa!
Se, et ma, patlik lojus,
Sul siin saad liggi todus.
Ino saarnatseb sait sa.
Sa iggawenne Efa,
Ollit enne kige aja,
Ninn tullit troni päält
Incid pästma, makha säält.

16. Wiis: Nüüd ta omman söimen u.

Jummal' kigewäggewanne,
Jehowa!

Jesus

Likka süsse.

13. 8

Jesus ka,
Sinna iggawenne
Nouwoandja, rakhotoja!
Römopäiw,
Ellokaiw,
Kige asja loja!

2. Ka kui wallomeid om tutta,

Hallelik,
Armolik
Körgepreestri-südda.
Löke, rawu, furnawaiwa
wöttit sa,
Kannata,
Et meid sadaid taiwa.

17. Wiis: Jesus kige üllemhä.

Tenno olgo Jummalal
Kigin paigun taiwa al,
Et täüt omma söinna meil,
Lähhät römo pattat sil.

2. Meid

Prästusfe tullemisest

2. Mes ne wanna usklikku
Himmun omma ootnu jo;
Mes proweeti üttelnu,
Om nüüd kindmalt täüdetu.
3. Abrahami palk nink paas,
Zioni suur abbimees,
Rakhowürst, Immanuel,
Se om taiwaft tulnu tääl.
4. Olle terve tullemast
Minno ön nink minno paas!
Hosianna! walmista
Minno söänd hennel ka.

18. Ommal wifil.

Nüüd Jesu koggodus,
Sul olgo rõmustus;
So pöigmees om nüüd wäljan,
Nink söidap eesli sälgjan.
Täl söänd mõrjjas anna,
Nink laula: Hosianna!

Lohka sisse.

19. Wiis: Mes rakho om mo Jesus.
So oppetaja tullep sulle,
Nüüd kule temma oppetust;
Ja näütap teed neil esinuile,
And walguft nink ka töisituft.
Neil' kumma pimmedan nink warjun,
Se proweet jelletap kirk armun,
Nink ajap ärrä hämmarust.
Ja annap Eesa tahtmist teda,
Nink pallep, ussun sedda täüta.
So oppetaja tullep tööst.
2. So kuningas se tullep sulle,
Ni waine, maddal, taofane;
Oh! wötta tedda waasta jälle,
Ke nõrkusfen so saarnane.
Oh! kummar da suud anden tedda
seft temma wöip so kaitfa nida,
Et üt fik waiw ei rikko so.

16.

Kristusse tullemisest

Ja woip sul ello, õnust anda,
Oh! käna temma pole henda,
So kuningas sul tulles jo.

3. So põigmees tulles, ehki wirgast,
Nink ärrä ennämb wiwigo.

Oh! wõtta walget sidirõiwast,
Ni kui üts heng, ke kihlatu.

Las ussu-lühtre walmis olla,
Nink armo-õli ikkes palla,

Ja ärrä wiitro unne al.

Oh ehkita kui Eester henda,

Nink ni so illo ehten näüta;
So henge põigmees tulles sul.

20. Wiis: So heng, o Jesu! tekko mo.

Poig tulli lunnastuses säält.

Nüüd mahka omma järge pääält;
Wõt werd nink lihka hennesel,

Ni kui üts tõine innimen.

Lihka sidse.

10 17.

2. Hääld kuulti ammo Zionist:

"Oh et se Isand üllewäst

"Meid waifid wõttas awwita,

"Nink pattu wangist lunnasta!"

3. Se illus latse kojoken,

Kumb neitfi kannap rinna man,

Om Esja heldus, armastus,

Uskjide lotus, õnnistus.

4. Nüüd anti nättä meije man,

Mes Jummal toot Edenin;

Ehk paljo aiga päle se

Kül ota sai neil uskjile.

5. Ja tunnist üllis omma meelt,

"oh! woi ma täüta sedda tööd!

"Ino armas Esja! kule mo,

"Inul se man omma abbi to."

6. "Ma olle ärräkaenu,

"Üts neitfi, kumb om wallitu;

"Ei olle Israelin töist

"Ja saarnast löida iggawest."

Kristuse tullemisest

7. "Se läbbi takka sündida,
 "Ja werd nink lihka wotta ka;
 "Et ma wois wäärda kurratit,
 "Nink surma, pörgehukkatusst."

8. "Mo südda pallap tõttesse,
 "Kui ma so rahwa hädda näe,
 "Kik sündko, Eisa! auwus sel,
 "Mes nouwo eäl annat mul."

21. Wiis: Ina tulle taiwast üllewast.

Nüüd olgo wittus Jummalal,
 Ke armo heitnu meije pääl,
 Nink lähkätanu üllewast
 Meil pojaga kik õnnistust.

2. Mo kallid õnnisteggija,
 Se wöttap junkrust sündida.
 Et temma henda allandap,
 Se läbbi õnnistus meil saap.

3. Oh

Lihka sisse.

3. Oh! arm, mes jöwaw arwata,
 oh! heldus, mes woip pajata?
 Kik hääd, mes Jummal tennu meil,
 Ei jöwawa witta ütfik keel.

4. Se loja, wigeteggija,
 Se wöttap henda allanda;
 Saap ilman meije saarnatfes,
 Et ta meid pattust lunnastas.

5. Oh hädda sel, ke armo nüüd
 Ei otfi, nink ke omma süüd
 Ei tunne wigest soämest;
 Ei sa sel perräst õnnistust.

6. Ja elläp ehk ta kolep tääl,
 Jummal wihka jääp ta pääl.
 Üts nouw om weel, oh kuulge nüüd,
 Se poig saap masma teije süüd.

Kristuse sündimisest.

22. Wiis: Ina tulle taiwast üllewast.
 Meil sünnis Kristust auwusta,

Ke

Kristusse sündimisest.

Ke jumprust taktnu sündida.
 Mik ilm=ma piute, laiute,
 Se andno kittust temmale.

2. Oh olle terve tullemast,
 Ke sa ei põlle häddalift.
 Sa rühhit häddan abbis mul,
 Kes woip sest kitta sinno kül?

3. Se kige asja teggija
 Wõt orjäs henda ehkita,
 Taht likhan likha lunnasta,
 Ninn omma lojust awwita.

4. Sest Isast tulli temma te
 Ninn wänap jälle Isale;
 Lats alla pörgo-hawwale,
 Ninn jälle ülles taiwate.

5. Se walguš tullep ilmale,
 Ninn annap wastse paistusē;
 Se ajap ärrä pimmedust,
 Soop meile henge önnistust.

b. Sa.

Kristusse sündimisest.

6. Sa tullit taiwast üllewält,
 Häid lõnnumid tööt meile säält.
 Isanda palge möttime,
 Om hukkan — sa es mötle ni.

7. Ne engli taiwast tulliwa,
 Ninn karjusille ütliwa:
 Mes arm neil innimisil saas
 Se walli latsekesse käest.

23. Ommal wiisil.

Üts lats om neitsist sündinu,
 Ninn önnēs meile antu,
 Ke taiwast meile kingitu,
 Ninn jöime sisse pantu.
 Kui se es olles sündinu,
 Ilm olles ärrä sunnitu,
 Ninn önsuseta jänu.
 O sinna magguš Iesüs Krist,
 Ke sa sait latse sündinud,
 Wotta meist awo, kittust.

24 omal

Kristusse sündimisest.

24. Ommal wiisil.

Nüüd olgo Jeesus kättetu,
Et innimises sündinu
Sest kaunist junkrust selgede,
Sest tullep rööm ka englile.

Halleluja!

2. Nüüd löwwis Issa ainust last,
Siin söime sisen maggamaist;
Se iggawenne önnistus
Me werrega saap ehkitus.

Halleluja!

25. Wiis: O Jeesus, armo-walgus

O Krist, ke ainus ollet
Summal' poig iggawest,
Sa Issa söäst tullit,
Kui kirri ütles sest:

Se

Kristusse sündimisest.

Se hao-täht, ke heldest
Meil paistap kawwelt selgest
Kig' töiste tähte cest.

26. Wiis: Woimust wötne ;:

Olle terwe ;: tullemast mo ön,
Jesukenne ;: kallid welleken;
Helde süddä, usutaw
Iggawenne armo-päiw,
Kumb nüüd töusep,
Nink ka paistap
Waiwil pattatwil.

2. O! Jehowa ;: sa saat meijega
Usutawa ;: helde armoga
Ühendetus ommastes,
Liggimättes hoimlasjes.
Kus nisuggust
Armo, söbrust,
Kui sul meijega?

Kristusse sündimisest.

3. Sõpru arm jääp:: Siin küll wäikeses,
 Emma arm lääp:: se man kasfnas,
 Põijo arm om kawwen sest
 Minno sõpra armo tööft,
 Kumb hend' näütap::
 Minno sõamen.

4. Andke usfun:: nüüd sel pojäl suud,
 Ke waisusfen:: sõimen asend wõt;
 Henda nida allandap,
 Kristi surma, hauda lääp.
 Sega meile
 Armo jälle,
 Nink auw=kroni saat.

5. Meije rakho:: wõtta kirk, meid meil,
 Henge, ikho:: kihla meid ka sul.
 Lasje meid so, wonaken,
 Illus henge-põijoken!
 Innes tutta,
 Melen pitta,
 Mo Immanuuel!

Kristusse sündimisest.

27. Ommal wifil.

Kristirahwas römüstage,
 Kitzke sedda armo-tööd,
 Summal teji meil paljo hääd.
 Kitzke Jესust nüüd nink laulge,
 Et ta meid ni armastap,
 Esfi meije waelles saap.
 Wõt kem henda römüstada,
 Kristus wõttag meije hädda.
 Rõmo perräst laulgem päle,
 Temma toop meil armo jälle.

2. Minno südda! wae sedda,
 Panne häste tähhele,
 Jესus tulles sinnule;
 Wõttag sinno lunnastada
 Omma werre läbbi tääl,
 Inaggap sõimen haina pääl.
 Wõt kem henda römüstada,
 Kristus wõttag meije hädda.

Kristusse sündimisest.

Kõmo perräst laulgem päle,
 Lemma toop meil armo jälle.

3. Jesus kule palle misfi,
 Önnista so koggodust,
 Kaitfa omma perrändust,
 Awwita so luliik misfi,
 Anna ommal rahwal nüüd
 Rahko, önnne, henge-haad.
 Wõtrem henda rõmustada,
 Kristus wõttag meije hädda.
 Kõmo perräst laulgem tälle,
 Lemma toop meil armo jälle.

28. Wiis: Oh kuid omma ne ni önsa.

Se suur Jummal taiwan esfi
 Kaep meid kui häddälisfi,
 Sünnip latfes ilma pääl.
 Lasfep henda mäkkmin mäkki;

Kristusse sündimisest.

Wõttag meile abbi rühki,
 Inaggap söimen haina pääl;;

2. Es woi innimise sedda,
 Ei ka engli taiwan teda,
 Et se poig saad armoga
 Meije hädda hennel wõtma,
 Önnistust meil jälle saatma,
 Nink ütö sama meijega;;

3. Muido es woi ütök löida
 Ilman lunnastusse hinda,
 Pattu wölga tasfuda.
 Taiwa auw nink illo esfi,
 Ilma rikkus, nink kik asfi
 Olli se man kõlbmata;;

4. Kuulge! kel om eäl jänu
 Hirm, et lojast ärrälännu,
 Astwo röömsast ette nüüd.
 Kaege kuitas pükha
 Jummal tulles taiwast makha;
 Kannap meije pattu-süüd;;

Kristuse sündimiseft.

5. Algmiseta, iggawenne
Summal, jumpro pojakenne!
Ke sa toot meil önnistust.
Oh meß römo innimise,
Palja pattatse nink waife,
Tundwa jinno sündimiseft :;
6. Jesu minno kallimb ello,
Kik se ilma auw nink illo
Om so wasta tükki mul.
Sa wöit ennämb tuhhat kōrra
Kostuda mo mitma wōrra,
Kui sa waet minno pääl :;
7. Illusa nink armfa käre,
Kumbe sisen waimun näe
Ka mo nimme kirjotet.
Mo film armo perräst ikrep,
Kui se mulle meelde tullep,
Et sa minno welles fait :;

29. Wiis:

Kristuse sündimiseft.

16 29.

29. Wiis: So heng, o Jesu! tekko mo.
So söime man me saifame,
Nink waimun so kummardame,
Sa illus jumpro latfeken,
Nink meije armas Jesuken!
2. So sündiminne sadap tööst
Suurt römo kige ilma eest.
Ni kui ne engli ütliwa:
„Peil sündnu önnisteggija“
3. „Tawida linan, Petlemin;
„Se olgo teile täkkes siin:
„Laft sate löidma söimen sääl
„Inaggawat kahre haina pääl.“
4. Ne karjuse sid teiwa ni,
Kui wäsknu neid se engli leer,
Ke taiwa korist tulliwä
Sa (allandust
auwustust) awwaldama.

s. Englide

Kristusse sündimisest.

5. Engli laulmist kuulti pääl,
Ka taiwa=hulk mäng kandle pääl:
„Auus olgo meije Jummalal,
„Nink rahho neil ke taiwa al!“
6. Nüüd kuulti kigin paigun tääl,
Et Kristus tulnu ilma pääl;
Sest et ne engli taiwaft ka
So fedda teda anniwa.
7. Nüüd meije õnsus lähkunep,
Pat, kurrat surm ka tagganep;
Herodes henda heiditap,
Et kulep waftsel kuningat.
8. Mes ma nüüd palle jinno een,
Johd ärrä nela Jesusen:
So Paradisi wõtta mo,
Kus engli römustawa so.
9. Nink laulwa: „rahho saapma pääl,
„Ka innimistele hä meel!“
Jööm taiwa feltfil otfata,
Ke ütten laulwa meijega.“

Kristusse sündimisest.

30. Wiis: Meije Jummalal wonaken.

Se päiw om täüs õnnistust,
Kummal Kristus sündnu,
Nink neil pattatfille tööst
Õnsust saatma tulnu.

2. Kumma ülle tötteste
Engli römustanu,
Et se on ni wörgeste
Pattatfille sanu.

3. Innimistill' ilma pääl
Suur om tööst se pühkä,
Taiwan palju ennänb weel
Laultas: „Halleluja!“

31. Wiis: Südda wirgu üllis tööst.

Südda wirgu üllis tööst,
Kule, engli laulwa taiwan:
„Kittus olgo Jummalal,
„Ke neil waifil, Kumma waiwan,

Kristusse sündimisest.

" Omma armsat poiga andnu,
 " Kumba jumpro ihkun kandnu."

2. Tennage sis Summalat,
 Ke om kiki armad esfa,
 Kitke önnisteggijat,
 Ke wöt henne pääl me hädda,
 Aus ka pühkäl waimul olgo,
 Ke meil Jesu hawu näütnu.

32. Wiis: Gulge rist-i-innimisest.

Se ke Esfaft enne ilma
 Iggawes om sündinu,
 Om nüüd jätnu omma taiwa,
 Esfa auso ~~xxx~~ rikkuse;
 Sulli armust ilma tääl,
 Wöt kik waisust henne pääl,
 Et ta meid wois lunnastada
 Nink meid pattust pästa ärrä.

2. Se om önnis sündiminne,
 Pukta neitfi rinna al,

Kristusse sündimisest.

Kumba waimo-wajjominne
 Saatnu temma ihkun tääl.

Oh sa kige kõrgemb hä,
 Summal Inni minne ka,
 Kuus sa hend ni allandanu,
 Esfi meije wellis sanu!

33. Wiis: So mõrsja Isand olli: täht. W. 169.

Mo waim, oh! wirgo usfinaft,
 Et sa wois wasta wötta
 Nüüd omma önnisteggijat,
 Nink röömsaft tedda kitta.
 Selsammal ööl ta meile saat
 Suurt önnistust nink melehääd.
 Sa usfuta wus püsfi,
 Kumb ilmaft hengi kosfi.

34. Wiis: Oh kuus omma ne ni önsa.

Oh! meid rööm neil englil olli,
 Kumba laulmist taiwast kuulti,
 Armo-järgest üllewast:
 " Rõmustage 'innimisest,

" Käändke

Kristuse sündimisest.

Käändke henda Jesu pole,
Ke teil sadap õnnistust.::

2. Gemmä armo-käe omma
Walmi, õnnistama pea
Neid, ke ilmal' tullewa.
Sest nüüd sawa tähkendetus
Kik ne henge, kumbe mõrjast
Gemmal' sawa kihlatud.::

3. Gemma röömsa silma sawa
Henda pattaste pool käändma,
Kumbe südda hawatu.
Kaege jäs usfun tedda,
Ke jääl risti pu pääl nida
Kui ütš waggel naglatu.::

4. Sest ne kõrwa, sest ne kõrwa
Sawa me eest paljo kuulma,
Wandmist, naarmist, taotust.
Se, ke kunningas om esji,

Gullep

Kristuse sündimisest.

Gullep selle ilma sisse,
Et meil sadas lunnastust.::

5. Sest se hääl, kumb muido selge,
Kooljid ärratama kange,
Gunnus nüüd ni weidi weel.
Siski saap ta seddasamma
Wimate weel lõppetama,
Kui ta kolep risti pääl.::

6. Rahho-kulutaja jalla,
Kummile kik sawa alla,
Omna weel ni nõrga nüüd;
Kelle kondsa siug saap pistma,
Siski saap ta siuwul madma,
Purrus fõkma tamma pääd.::

7. Werrehiggi, silma wesji,
Kumba Gemma armust esji
Meije fü eest wallanu,
Se joosk ni kui werreoja,
Teotatuses neil, kel waja,
Sare kannatussega.::

8. Sedda

36. Kristuse sündimisest.

8. Sedda kallist pühha jälga,
Nink neid ilma süta kolge
Saap ta meije pattu eest
Kisti alla kumardama,
Lõki, joni, hawu tundma,
Kanden meije tiggedust.;;

9. Kül sest üllawwat küllest
Josp wimäte weel rohkest
Wee = nink werre = ojakan,
Kumb saap möökma, puhkastama,
Süttitama, kostotama
Neid, ke ilma abbita.;;

10. Oh! se armust täüdet südda
Saap kül paljo waiwa nätta
Ka mo waise pattu eest;
Sizki saap ta pea rükkma
Teiki waisid hengi pästma,
Kumbe pattust waiwatad.;;

11. Jesus!

Kristuse sündimisest.

11. Jesus! sinno kallist ihkuft
Same wäkke, ello rohkuft,
Kumb nüüd pimaft loidap hend.
Se, ke meije päiwi tijap,
Eofi aja arwo säep,
Immep ni kui latteken.;;

35. Wiis: So söime man ma saisa tääl.

Ma wae sinno römoga,
Nink ei sa täüs so nättä;
Ent sest et muud ei köhta ma,
Sid püwwä sinno kittä:
Oh olles meel üts süwsius,
Nink heng üts merre lagjauß,
Et ma wois sinno pittä.

2. Mul anna lubba Jefuken,
Suud anda sinno fule,
Sel fule, kummaft maggus piim,
Se armo = oppus tullep;
Üts piim, kumb riige tullufamb,

Üts

Kristusse sündimiseft.

Üts oppus, kumb om maggusamb,
Kui kik, mes su siin maiffap.

3. Kui südda ikkep ikhun tääl,
Et rõmo täl ei olle,
Sis kostap mul so maggus hääl:
Ma olle sinno welli.
Mes ikket fa mo welleken,
Oh olle rõõmsa soämen,
Ma masfa sinno pattu.

4. Kuid nakkap meel nüüd mötlemä:
Kuid ma sel wasta tulle,
Ke kige ilma teggija,
Mes muud kui muld ma olle?
Ent helde wöras ollet sa,
Ei pölle waift, ei santi ka,
Ke sinno wasta wötwa.

36. Wiis: Nüüd Jummalalle auwustust.
Auw olgo meije Jummalal,

Ke

Kristusse sündimiseft.

Ke meil näüt hallestust,
Ja saat meil, kumma wanne al,
Suurt henge lunnastust.;;

2. Mes suremb, kige kallimb ka
Sel Isjal olli tööst,
And temma helde meliga
Siin ärrä meije eest.;;

3. O terre! terre! tullemast
Jummal poig iggawest,
Et toot meil abbi üllewäst,
Me Esjä armo-wäest.;;

4. Sa tullet meil üts önne-kaiw,
Koft önsust wöttame.
Pat, surm nink pörge-hawwa waiw
Ei te meil middäke.;;

5. Sis kitkem öige kõrgeste
Se Isjä hallestust,
Et temmä meil ni heldeste
Saat järäst rõmudust.;;

6. Oh! wõttem wasta auwaste
 Nüüd meije Jesukest;
 Kik armastagem teidake,
 Kui omma wellekest.;;

7. Ja om jo ni kui meijeki
 Üts innimise lats;
 Ja sündi selle ilmale,
 Et meil saas saarnatjes.;;

8. Oh! anna esi, Jesus Krist!
 Et ümbrekäname
 So pole wigest umbuosust,
 Nink sulle elläme.;;

9. Sid same omma osja ka
 Sest surest õnsusest,
 Mes meile heldest saatsit sa
 Siin nink sääl iggawest.;;

Wastfel

Wastfel ajastajal.

37. Wiis: Nüüd olgo ikkes iggawest.

Auw Jummalale üllewan!
 Üts ajastajig läts möda:
 Ma astu päle minneman,
 Mo himmo om sul teda.
 O lätte! kost mo ello keep,
 Kost arm mo henge sijsa lääp,
 Et ma käü taiwa pole.

2. Ma loe päiwi, tundeki,
 Aig om mul iggaw ota;
 Oh! kunnas ma kül sinna sa,
 Kun ma so hõlma wõtta,
 Et se, mes surmlik weel om tääl
 So sijsen ärräneeldas sääl,
 Et ma ilmsurmlik olle.

3. So armo-tullest pallap jo
 Mo südda, kumb om läüdet,
 Nink om so armust täüdetu,
 Ja soga kokko keüdet:

Nink

Nink ehk ja küll mo sisen tääl,
 Sis püüwa minna siski weel
 Iks lähkembal sul sada.

4. Oh! tulle, om so mõrva hääl;
 Oh! tulle, Iesus tulle!

Ja heikap selgeda iks pääl:
 Oh, tulle pea mülle!

Oh! tulle sis mo põijoken,
 Ja tunnet mo, mo wonaken,
 Et kihlatu sul olle.

5. Se om mo rööm, et üt'k mo
 So armust ei woi käända,
 Nink et ma kiki een sul woi

Se põijo nimme anda,
 Ja et ja henda minnoga
 Saat taivan ärrä kihlama,
 Nink perrändust mul andma.

6. Kui wäsiinu mo kae ka,
 Nink nanges jäwa põlwe,

Sis

Sis tulle ja, nink kinnita
 Mo ussu wät nink palwe,
 Et minno heng so wäega
 Heng kinnitas, nink lõpmata
 Woid taewa pole minnä.

7. Heng! astu ussun päle sis,
 Nink olle heitimata,
 Ja ärrälasko iggawes
 Seft ilmaft henda petta.
 Kui jooskmist hiljas arusat ja,
 Sis lenda armo-juuga
 Ni ülles, kui üt' aadler.

38. Ommal wifil.

Oh! wõtkeem summalat
 Suust süddamest nüüd kitta,
 Ke suri asju teep,
 Ja auwo tälle näüta.
 Ke emma ihkust jo
 Meil tennu paljo hääd,

Parhilla

Parkhilla hoidwa weel
Ineid temma armo kae.

2. Se armad Jummal nüüd
Ka wotko hole kanda,
Nink röömsat söändke,
Ja kallist rahho anda;
Ja piddago meid ka
Siin üllis armfaste,
Ja wotko häddaft tääl
Meid pästa heldeste.

3. Auw olgo Isfale,
Sel surel Jummalalke,
Ja temma pojale,
Sel auwo kunningale;
Sel pühkäl waimul ka,
Kolmainul algmisest,
Ke olli, nüüd ke om,
Nink jääp ka iggawest.

39. Wiis: Mo südda walwa jälle.

Ja ni kui pikse ilman,
Üts latz se emma hõlman
Woip rahkolikkult mata,
Nink pelgamata jäda.

2. Ni lausep Jummal esfi
Ka omme laste kesfi,
Kui hädda rühkip tulla,
Siin omman üsjan olla.

40. Wiis: O armad kae tänna!

Ma näe kui preefter saifap,
Nink sedda poiga takhap
Nüüd ümbrelõigata
Leppingo wisi perra,
Ni et woip se man tutta,
Kik sündi pühka auwoga.

46. Wastfel ajastajal.

41. Esfi wiis:

Milles jo ta werri joesep? Kas se surm
ni aikfaste Jedita ärräneelma tulles,
Ni kui fündi mitmale? Ei ta peäp oot:
ma, Kristin peäp koolma Jefuken,
pühkändop so nink ka mo, weel se labi:
hennelle. : ;

42. Wiis: Isfand Kurja olle tennu.

Kuis ni pea jo ne hawa,
Pühkä, puhkas Jefuken,
Kippe walloga sul sawa,
Werd jo wallat norusfen?
Nüüd näüd werrezilgakieisi,
Perräst joesep oja wisi.

2. Werreta eä woi joht jedda
werre-wölga tasfuda,
Summalat eä woi ka muido
Ütfix ärrä leppita;

Sile

Wastfel ajastajal.

25 47.

Selle piddi Jefus astma,
Omme werrega meid pästma.

3. Werri, hawa siin sen ellun,
Werri, hawa surman ka,
Jaatwa mulle wigen häddan,
Te mo söänd waiwawa,
Nüüd se wahhemekke lätti
Julgust, kinnitust nink abbi.

4. Woija werrega mo waimo
Nüüd sel wastfel ajastal,
Sis ei woi mo tapja puttu
Ei siin ellun, ei ka saäl.

Kui so werri söänd woijap,
Kul se kädä eest mo hoijap.

5. Oh et nüüd mo werri ligus
Sinno werre wäega,

Et mult Halleluja kulus,
Kunni höngo tõmba ma.

Woon, so werri, kumb om puhkas,
Seks ka mo ello pühkäs.

43. Wiis:

43. Wiis: So heng, o Jesu! tekko mo.

Se perräst tennäp heng nink su,
Ka minno lihka nink mo lu
Siin tolmun maan so jalgu een,
So eddimätse werre seen,

2. Et werd ja wallit minno eest,
Kui sädust täütsit Jesu Krist.
Se olgo ikkes melen mul,
So werd ma olle madnu sul.

44. Wiis: o Jesu aña rohkest wäest.

Se noor nink illus latfeken,
Se kige armsamb Jesuken
Toop wastfet ajastaiğa meil,
Sest om rööm kigil usklikkuil.

2. Ne engli römüstawa ka,
Ke meije ülle walwawa,
Nink laulwa röömsast üttest suust:
Auw wonawerrel iggawest.

3. Sest.

3. Sest Jummal om nüüd leppitet,
Kik Innimiste pat nink süüd
om Jesu werren upputet,
Nink Eosa wihha kiötutet.

4. Kui Jummal meije söbber om,
Med köhtap tetta pat nink surm?
Ei kela pörgo wärraja,
Se Jesuken om meijega.

5. Ja toop suurt römo henneğa,
Med waja meil nüüd murreta?
Oh laulge: nüüd om römoaig,
Sest Jesus känäp waiwa kirk.

6. Ja kallid werri näütap jo,
Et se om selge armo tö,
Med temmä pattatfide hääs,
Siin täüdap neide önsusfö.

45. Wiis: Mo söänd anna kigest wäest.
Nüüd nakkap wastne ajastaiğ
Meil wastse armoga;

Sest

Wastfel ajastajal.

Left kittaime nüüd Jummalat,
Nink laulam' teijega.

2. Nätd! Jummal Eosa näütap meil
Nüüd wastfet armo tööd.

Me tunneme ta heldust kül,
Nink kittäm' sedda hääd.

3. Mes takhap Jummal Eosa nüüd
Sesamma armoga?

Ja püwwäp oppetada meid,
Nink söänd ärräta.

4. Waim annap selget tunnistust
Jesuse werre wäest.

Me kummardame söämeft
Se sure armo eest.

5. Hä teil, kui töttelik se om,
Nink söämen ka ni.

Ja, ja! ni heikap heng nink waim,
Ei ütfinda joht su.

6. Nüüd seni ikkes pallelge
Kui Jummal arwitap;

Täl

Wastfel ajastajal.

Täl lotusen hend anname,
Et meil kirk armust saap.

7. Se armo-järg nink wahhemes
Om tulnu Jummalast;
Me odame ka söämeft
Ja käest önnistust.

8. Ja om se werre-pöigmees tööst,
Kumb meid ni armastap;
Lätö surma omma möröja eest,
Et täl left ello saap.

9. Ja se om iggawenne päis,
Ni tunnistap mo waim,
Kus Jesus hend' kui ello-kaiw
Arwap mo söämen.

10. Ja teep hääl mehel sedda kül,
Kui annate täl maad,
Nink lasjet' walmistada täl
Ka omme söämid.

11. Se sündko selgest armo-wäest,
Mes meile usust saap.
Se wäggi tulles temma käest,
Kumb söänd wastfes teep.

12. Ja

52. Waftsel ajastajal.

12. Sa werri olgo ütfinda
Se usfu pokhi teil,
Nink ootke tedda jätmata
Kui targa neitfi tääl.

13. Se nouw om meije melest hä,
Med Jummal tallitap.
Heng waidlep Jesu perra ka,
Ke minno pöigmees jääp.

14. Me römüstame soämeft
Sest Eosa heldusseft,
Nink tenname ka Jesu Krist
Leppingo werre eest.

~~46. Wiis: Jesu talle minnule.~~

~~Tarre! illus lastenen,
Kige armsamb Jesuken,
Sa taot meile önnistust,
Wallat werd jo norusseft.~~

Jesusseft

23 53.

Jesusseft nink temma nimmeft.

46. Wiis: ohwötkeem Jummalat.

Se kige kallimb kroon
Om Jesu nimmi mulle,
Sega woi julgede
Ma järke ette tulla.

O magguš nimmi, kun
Mo soäme kostotus;
So siesen om kike ön,
Ja rööm nink täwwes.

47.

48. Wiis: o Jesu, anna rohkest väest.

O Jesu, sinno mäletus
Om soämelle römüstus;
Ent kus ja ellät esfi man,
Sääl om weel sureimb rööm nink ön.

2. Sa ollet minno rööm nink päiw,
Nink iggawenne ello-kaiw.

Ei

54. Jesusest nink temma nimmest.

Ei olle sinno saarnane
Siin maan, ei taiwan ütfike.

3. So siseft jofep selge arm;
Ehk ma kül waine muld nink põrm,
Ma tahha fiske laulda seft
So nimmel' kittuust iggawest.

4. O neitfi poig, ke ollet siin,
Sa meije armo-järg nink liin.
Sul junnis auwo jätmata,
So rikkus om ilmoatsata.

5. Sa armo, hallestuofe kaiw,
So palge paistap mul kui päiw.
Sa romustat neid kurblikkuid,
Nink sadat kiki esinuid.

6. Amen! so nimmel iggawes
Sul laulap meije koggodus,
Nink kik, mes ellap eäle
Sel nimmel kum mardawa so.

48. 49. Wiis:

Jesusest nink temma nimmest. ²⁹ 55.

48. ~~49.~~ Wiis: So heng, o Jezu! tekkes mo.

Zioni tütre, kui teil om
Mo söpra nätta lust nink rööm,
Sis saiske moga kōrra pāäl,
Ma kuluta seft rōmo tād.

2. Mo söbber om ni kui üts woor,
Ike kannatalik kigin om,
Ja helde, puhhas kom bift ka,
Nink ilman kigist laitmata.

3. Mo söbber om kui hao-täht,
Ei olle töist ta saarnast joht.
Ja illus palge rōmustap
Ni pea, kui heng tedda näep.

4. Kui wälk mo söbber iggawest
Seft jummalikkust järgest paist.
Kik soäme ne sawa tööst
Ja jurest armust sullanus.

5. Nida, oh tütre Zionin!
Mo armsa söbra näggo om.

Kui

56. Jesusest nink temma nimmest.

Kui takhate taad nätta ka,
Siin om Immanuueli ma.

6. Siin om se mäggi Sinai ka,
Kus wõõse palli tullega,
Se paik om wäega hirmolik,
Ei woi siin mitte saista rik.

7. Üts enneke om kiki eest,
Ke nõhtap saista se man tööst,
Sa om Moses, Summalamees,
Ke pallel sääl se rahwa eest.

8. Mo Jesus paljo ennämbest
Seij' jedda pattatfide eest,
Kui pallel sääl se ristipääl:
„Oh Esfa anna andis neil“!

49. ~~50.~~ Wiis: Mo helde Jesus minno rõõm.

Mo südda pallap armoga
So wasta Jesukenne,
Nink laulap sure rõmoga,
Kui ma so armo tunne.

Ma

Jesusest nink temma nimmest. 3057.

Ma anna ussun sulle suud,
Ei püüwa warra, ei ka muud;
Kui ma so löwwa enne.

2. Sa ollet maggus taiwa-leib,
Se Esfa üllem b ande;
Mo südda näljan jedda sööp,
Nink toidap sega henda;
O leib, kost ello wäkke saap,
Kumb minno henge rinnitap
Siin nink sääl iggawest.

3. So werri om kui jodaw wiin,
Kumb minno hengel maggus;
Ke ristotap mo janno siin,
Ma himmusta so irkes:
O lätte, kumb täüs maggusust,
So perra om mul himmustust,
So arm om minno rikkus.

4. Sa ollet henge söijoken,
Ma wotta sinno hólma.
Mo kõrgepreester nink mo woon,

Ke

58. Jesuseft nink temma nimmeft.

Ke mo eest piddi koolma.

Mo kige üllemb kunningas,
Ke minno kaitfap wäggewast,
Et ilm ei sa mo neelma.

5. Mo parremb söbber ollet weel,
Ke ello mo eest jättap;
Mo walti, kel om helde meel;
Mo emma, ke mo toidap;
Mo arst, kui minna többine;
Mo rohki nink mo hoidjake,
Ke haigusfen mo kaesp.

6. Mes ma kül, illus Jesuken,
Siin sinnust üttele ennamb?
Sa ollet minno armaken,
Kik kigin, kige parremb:
Mes minna eäl himmusta,
Sesamma ollet sinna ka.
Oh! olles arm mul, kangemb!

51. Ommal

Jesuseft nink temma nimmeft. 59. 31

50. Ommal wisil.

Kule, armad Jesus! pea
Omma nöriga lamba hääl.
Anna et mo kurblik soa
Sunnes sinno armo-meel.
Minno heng so mörja olgo,
Sinno waim se mulle tulgo,
Ke mo palwust üllid wiip,
Amen taggasi ka toop.

2. Nüüd ma loda, et ma sinnust,
Kui ma heika, kuultus sa.
Ärrä känä henda minnust,
Pea, pea, awwita!
Ja! so lambid kulet sinna,
Se pääl üttele, Amen! minna;
Sest ma ussu kindmalt tööst,
Et sa kolit minno eest.

57. Wis.

60. Jesusest nink temma nimmest.

51. ~~51.~~ Wius: Ma olle Jesust pandnu.

Nüüd paistap soämele
So nimmi Jesus Krist;
Nink meije jäme sulle
So waiwa palgas tööst.
Oh Räkki meid siin ikkes
So küllen armolift:
Et sa fait innimides,
Se päästap hädda käest.;

Kolme Kuninga päiwal.

52. ~~52.~~ Wius: o Jesus Krist ja kõrgemb on.

Herodes nink Jerusalemi
Heitiwa, kui sai teda:
Et Jesus olles Petlemen
Sündinu, kunna sedda
So kirjatundja ütliwa:
Et Jesus pääs sündima
Sen lenan kirja perra.

2. Ne

Kolme Kuninga päiwal.

61. ³²

2. Ne moistsiwa küel kuluta
Herodesele sedda;
Ent eosi es lä kaema,
Et saasse nätta tedda.
Ni om ka se parhilla weel,
Et mönni tijap selgest tääl,
Ent temmäst mitt' ei holi.

3. Ne jääp Jerusalemi weel,
Se pimmeduse siofe;
Nink ei lä Petlehemil pool,
Tud se suur walguis tööfi;
Ehk ta küel muido kirja loep,
Ent ei te, med se tunnistap,
Se ei woi Jesust löida.

4. Ne targa seni nõufiwa
Se õnnistuse perra,
Kui nemma tedda löifiwa,
Ke om se ello-warra.
Oh et wa meije nidade
Es holid ajaft, warraftke,
Seni kui tedda löowad.

5. Herodes

62. Kolme kuningga päiwal.

5. Herodes küsse jalla jalt:
Kunnes se täht neil paistnu.
Säl olli kawwalus se man.
Ent wötrem meije astu
Se tähke perra usfinaft,
Meil olgo murre Jesusseft,
Nink nöudkem tedda ikkas.

6. Kuld, wirosk, murre olgo meil
Se õige usk nink palwus.
Me warra: ikko, heng nink meel,
Nink olgo tälle andas,
Et Eesa arm meid õnnistas,
Nink Jesus meije mannu jääs
Ni ellun, kui ka surman.

53. 54. Wiis: Mo sõand anna Rigeft wäest.

Hengtõsse üllis maggamaft,
Sest sinno walgus näüs.
Se imme-täht and tunnistust,
Et sin se kuningas.

Kolme kuningga päiwal.

2. Sis rühki nüüd nink otse ja
Saad armsat latsekest.
Se tähke päle olgo ka
So silma wääntu tööft.

3. Se walgus, kumb sul tõõnu jo,
Se päle wae hääft,
Se wiis se latse mannu so,
Tel nimmi Jesus Krist.

4. Sa om se kaunis pöijoken,
Se õige Eesa woon;
Tawida poig, õnsusse-paad,
Nink Israeli kroon.

5. Kläü armoga ta perra nüüd,
Mes ilman, unnetä
So sõpru nink so esamaad,
Nink esi henda ka.

6. Las ehkita hend' usfinaft
Se saja sargiga,

64. Kolme Kuninga päiwal.

- Kui mõrja ommal põijul tööst
Siin wasta minnema.
7. Oh anna sis nüüd soämen
Sel surel armul' maad,
Kumb om se soim nink Petlehem,
Kus Jesust nätta saad.
8. Ja om se öige ello-leib,
Kumb sinno kinnitap.
Kui sinno südda nõrgas lääp,
Ja kät sul künitap.
9. Mo südda panne tähhele
Kuid luggu sinnoga,
Kas ollet otsnu öigese
Se latse perra sa.
10. Sen samman palgen üffinda
Se öige walguis paist,
Kumba ne targa (paggana
Kuninga)
Sääl kummardiwa tööst.

Kolme Kuninga päiwal.

11. Se tähke perra offi sa,
Kumb paistap iggawest
Se Eosa järgeft otsata,
Walguistap pimmedust.
- [12. Jaan tunnist kige tõttega
Põigmehe sõbrad hend;
Näüt temma päle sõrmega;
Se mannu minne nüüd.
13. Se walguise een kummarda
Sa öige maddalast.
Lad omma soänd walguista
Seft armo: paistusseft.
14. Päl anna ohurid koggonna
Heng', ikho, waim nink meel.
Nink laula engli hulgaga:
Siin om Immanueel!
15. Oh märaft imme walguistust
Se paistus annap sel,

[Laps 3. pidi 33]

66. Kolme kuningaga päiwal.

Ke armastap taad latsekest,
Nink jõänd annap täl.

16. Kik engli taiwan üllewan
Ne omma röömsa seft,
Nink temma kogodus siin maan
Gäl annap auwustust.

17. Oh! otseke taiwalikke hääd,
Kumb pedetu om siin.
Se arm teep röömsas kurblikkuid,
Kumb pallap Jesusen.

18. Se taiwa leib, englide rööm
Sul antas üllewaft.
Oh! witta Jummalat mo waim
Se kalli armo eest.

19. Siin om se täht, se us nink tee,
Kust mintas ellule,
Siin paradisi wärraja,
Ke saadwa wallale.

20. Siin waop ärrä murre-hääl,

Kik

Kolme kuningaga päiwal.

67. 35

Kik wallo, waiw nink piin,
Saap röömsas ikko, heng nink meel
Jesusse armo wäen.

21. Ja man om ülleüldlikkult,
Med waja kelleke.
Siin waop kik se ärrä sult,
Inist südda waiwati.

22. Siin om teil osa Jummalat
Nink temma lastega.
Gäl andke henda kogona
Kig' omma häädaga.

23. Ja näütap teile õiget teed,
Kumb esamale lät,
Mink pääl ja rahko, hengust saat,
Kui sinna jedda käüt.

54. 55. Wiis: Jesus kige üllemb hä.

Terre! illus latseken,
Rahko=würst, o Jesusken,

Kige

68. Kolme kuninga päiwal.

Kiige üllemb hä nink ön,
Paista ka mo söamen:

2. Ni kui targul, kumma sääl
Gundnu jedda tähke sääl,
Kumb neid saatnu auste
Sinno mannu Jesuke.

3. Sa jäät meile kuningas,
Nink so rahwa karjuosed,
Ni kui Iawid enne sääl
Olnu Israeli pääl.

4. Es se olle imme kül,
Kuningide kuningal
Ninkwa andid paggana,
Kee om taiwad nink se ma.

5. Wötta ka mo söänd siin
Hennel andes Jesuken.
Sa näet mul ei olle muud,
Kulda ei ka wirokeit.

b. se

Kolme kuninga päiwal.

69. 30

6. Se eest olgo sulle tääl
Kittus nink ka laulo-kääl,
Ukskük palwus siin nink sääl
Andes, mo Immanuel.

~~55.~~ Wiid: Nüüd paistap meile illusaft.

Ke tahhap nätta summalat,
Se kaego mo kuningat,
Ke lihkan näüs kui minna.

Se Eosa taiwan önnistap
Neid, ke ta poiga austeap.

Kik engli koor saap laulma:

Jolge,

Saiske

Ironi ette, arma welle! Kik ke teije
Uosun Jesust kummarданu.

Maria puhkastamise päiwal.

56. ~~57.~~ Wiid: Sa pattaste armastaja.

So saatko Jesus walgusen,
Kui aig om uosin olla.

Pa

70. Maria puhkastamise päeval.

Ja andko sul ka sõämen
Teostamise aiga.

Ja puhkastago Koggona
So ikko nink so henge.

Nink pühkändago armoga
So moistuft nink so mele.

57. ~~58.~~ Wiis: Ma tulle taiwaft illewaft.

Se olgo meije ainus hool,
Et südda iks jääs Jesu pool,
Ja et se ikko, heng nink waim
Saas puhtas, kui ta mörtsja om.

2. Ent andke sõänd kerkus täl,
Se om üts ande Jummalal.
Ei olle ütlik armsamb täl
Kui murtu südda, maddal meel.

3. Auw, kittus olgo Jummalal,
Ke omma pöiga andnu meil.
Se läbbi saije Jadedus
Meil Jummalaga osfaus.

4. Se.

Maria puhkastamise päeval. 71. 37

4. Se Eosa meid nüüd armastap,
Se poja werri puhkastap;
Se pühka waim meid walgustap,
Henge nink ikko pühkändap.

~~57~~ Wiis: Kus om mul minna kül.

Kui ma! Kui Simeon
So, Jesus! Eosa woon,
Siin usfun ümbrowötnu,
Nink sõämette liitornu,
Sis takka ütökörd röömsaft
Ma lahkuda seft ilmaft.

58. ~~59.~~ Wiis: oh tulge teije waiwatu.

Hä sel, ke ni kui Simeon
Käüps omma Eosa peljusen,
Takt õnnetojat nätta;
Ke täüs om pühka waimo wäest,
Nink odap usfun Jesust Krist,
Se woip hääd ohwit wija.

2. Se

72. Maria puhkastamise päiwal.

2. Se esja om sel armolik,
Kel Jummal nink Inarija poig,
Se üllemb okwer wija;
Ke kige ilma pattu eest
Om henda okwritsenu tööst.
Se om se õnnetoja.

3. Wi okwris tuuwikesse eest
So welle-armo, töisituft,
Se om, mes Jummal tahhap.
Wi wona eest ja maddalust,
Ja filmawet nink kannatuft,
Neid Jummal wasta wõttap.

59. ~~72~~ Wiis: Nüüd laulgem suust nink südämet

Lats panti ette Jummalal,
Et meil saas asfend temma man.
Kui se aig olli täüdetu,
Mes Jummal olli üttelnu,

Sis

Maria puhkastamise päiwal.

73. 38

Sis tunnist pühha Simeon:
Et ilmale jo tulnu om,
Ke kige rahwa rööm nink õn.

Maria Kulutamise päiwal.

60. ~~62~~ Wiis: So heng, o Jesu! tenko mo.

Mo heng hend' wäega römustap,
Nink Jummalat ka auwustap,
Et temma sure armoga
Mo päle wõtnu kaeda.

2. Se rööm mul jägo allasi,
So kõrge auwo-järgeni,
Kud ma se sure armo eest
Ja kitma sinno iggawest.

3. Oh te mo eggal tunnil ni
So hawun röömsas otlari.
So waine näütjik olle ma,
Se minnoga. Kui tunnet ja.

4. Ma

4. Ma usfu sedda tõttega,
 Sa kaet mo pääl armoga.
 Sest ajast õnnis olle ma,
 Kik põlwe sedda ütleva.

61. ~~61.~~ Wiis: Ma tulle taiwaft üllewaft.

Nüüd eggalpäiwal, Esfaken!

So kittap Jesu rahwaken,
 Et sinna annit neitsile

So ainuft poiga hõlmale.

2. Ei olle sündnu eäl tööst,
 Mes kuulti nüüd Maria suuft:
 „Mo Esfand wõttap maddala
 „Näütjiko päle möttelda.“

3. Sa ollet Jummal armolik,
 Seperräst sünnip nida kik,
 Et omma poiga annat mul,
 Kenk pääl es sünnis Kaija sul.

63. Wiis:

62. ~~62.~~ Wiis: Ma tulle taiwaft üllewaft.

Waim warjus ülle neitsikest,
 Se kand sid ikhun Jesukest
 Seni, kui säetu ajani,
 Kui temmäst jälle küsiti.

63. ~~63.~~ Wiis: Kik kallid henge õnnistud.

O Jesus Krist! sa rahkowürst,
 Ke sadu pühkhaft waimuust
 Se neitsi ikhun; — anna sest
 Mul sedda õnne armuust:
 Et ma saas waimuust sündinud,
 Nink Jesu nimme mäletud
 Mo soämen ikk elläs.

2. Sa om se wige kõrgemb poig,
 Pal Jummalast om antu
 Pawida järg nink kunningriik,
 Se päle om ta pantu,
 Nink üllendetu kunningas.

Se

76. Maria Kulutamise päiwal.

Se kuningriik jääp iggawes,
Se perräst om ta säetu.

6466. Wiis: o Krist, ke aiuus ollet.

Täl panti Jesus nimmi
Jo enne sündimist,
Nink meije tunnistame
Ka eggal ajal sest:
Et temma om se Kristus,
Summala auwo paistus;
Mo õnnisteggija.

2. Se Eesa om täl andnu
Kik rikkust, wallitsust,
Nink temma päle pandnu
Ka surmas kannatusst;
Et temma pididi waimun
Meid wallitsema armun,
Nink saatma õnnistust.

3. Sest Summal om täl andnu
Ka preestri ammetit.

Pa

Maria Kulutamise päiwal.

40
77

Ta esfi om ka wandnu,
Et temma tahhas kik
Siin usfutawust täüta,
Nink iggawes hend' näüta,
Kui õiget abimeest.

4. Kik kele nimmitawa
Ka tedda esandas,
Nink tötter tunnistawa,
Et temma iggawest
Jo enne Summal olnu,
Kui ilma sise tulnu,
Kelt meije same kik.

5. Se Jesu järg nink rikkus
Jääp saisma iggawes,
Ja kogodus ka inkes
Saup temmast kaitsetus.
Seperräst rõmo-öli
Om waltetu ta päle,
Et ta meid aiwitas.

G. Et

78. Maria kolutamisje päiwal.

6. Et Jummal likhan meile
Nüüd henda aowaldap,
Sis usume ka jälle,
Et ta meid armastap.
Jummal nink Janiminne
Jääp irkes meije mannu,
Ei lahku iggawel.

Jesuse ello-käügist.

65. ~~65.~~ Wiid: oh wötken Jummalat.

Ma näe taad haina pääl,
Se Eosa poiga taiwaft.
Ma näe taad immewat
Se emma rinnan röömsaft,
Nink sawat rangembas
Ni eän, tarkusfen.
Ja arm läts surembas
Kig' innimiste een.

2. Kui ta läts emma mant,

Jesuse ello-käügist.

79. 41

Sis emma önnist tedda.
Ja läts sis Jordani,
Nink pallel Jani nida:
Oh ristti minno sa,
Ni kui müid ristitas,
Nink pühkända mo ka
Armo kolutajas.

3. Ma näe sis põlwini
Jesust Jordani astwat,
Nink wäega armsaste
Nerd käsfi kokko pandwat,
Ni kui üts latseken,
Ke saifap eosa een,
Nink pallep hallestust,
Nink eosa-armastust.

4. Se päle mo waim näep,
Et Jaan wet ülleostöftap,
Ka sedda önnistap,
Nink temma päle kaldap.
Hääl heikap taiwaft ka:

Jesuse ellskäägist.

" Se om mo armad poig,
 " Kümmaft mul meleha;
 " Oh kuulge tedda kik!"

5. Ma näe, et pühkawaim

Kui tuuwikenne lendap
 Jesuse palge man,
 Kumb ni kui päiwlik paistap.
 Ja puhkup üllewaft
 Se Eosa önnistust
 Jesuse pääl, kui tult,
 Kumb waftset wäkke and.

6. Weel saisap kirjan ni
 Jesuseft üllespantu:

" Kui olli ristitu,
 " Om waimust laande widu;
 " Säääl murrelik om ta,
 " Nink ilma feltfita;
 " Ei sö, ei magga ka,
 " Om täüdet hirmoga.

Jesuse ellskäägist.

7. Ma näe, kui kiusaja

Om temma mannu tulnu,
 No önnisteggija
 Ni nörk nink joud wik löpnu.
 Waiw om täl könnelda
 Kui jatan tükkis pääl,
 Jummal fönna ga
 Sis wainlast wäras sääl.

8. Kui ees malt üllesläts

Jerusalemi lina,
 Sis nurbus tedda lits,
 Kui olli sanu finna.
 üts hirmus pat oll' sääl
 Se Judarahwa pääl:
 Ja löis neid kauba man
 Jummal koa seen.

9. Petesda-tigi man

Om kawida aiga ootnu
 üts waine innimen
 Nink terwust hennel lootnu;

82. Jesuse ello kängist.

Ent es ja siski weel.
Kui Jesus tuli saäl,
Nink kaije temma pääl,
Sis anti terwust täl.

10. Gäl tulli kóljaga
Üts lögk saäl linan wasta,
Kumba wöt ärrata,
Et ta es peä ikma.

Ent töistkõrd tulli ta,
Nink ikse esje ka
Se söbra harwa een,
Kui olli murre seen.

11. Ina näe kuid merre pääl
Ja laiwa sisen maggap.
Järw, tuul, se mädjap saäl,
Nink rahwas nuhtlust pelgap.
Ja ütlep neile sid:
"mes teije pelgate"?
Ei ligu ütlik os,
Järw, tuul jääp rakkule.

Jesuse ello kängist.

12. Ka öige usfu man
Ja täüdap neide tahtmist,
Ke temma heldusfen
Otsiwa hennel terwust.
Se werretöbline
Put särni enneke,
Sis anti terwust täl
Jesuse sönna pääl.

13. Ja bori:mäe pääl
Ja awwald omma awoo.
Se Eofa fället saäl
Sis ärrä omma poiga.
Neid warjud ülle pilw,
Ja palge saist kui päiw,
Moses nink Eliäs
Näütfiwa henda taad.

14. Ni teep se immemees,
Ke perrast weidi aiga
Hend' pedap kiwwe eest,
Kui rahwas taht neid heita.

84. Jesusse ellokäügist.
Waeft teep ta immetööd,
Et hirm ka tulles pääl;
Waeft om ta murretäüs,
Nink puhkap mötjän sääl.

15. Kui halle melega
Ja kaij' se lina pääl,
In tedda, kulut ka:
"Kui sinna jedda tijas
"Mes tarwis lähkap ful
"So kalli rahkale;
"Sis jaas ja mötlema,
"Nink armo pallemä."

16. Siin sünnis esmalt weel
Se auw, med täl jo ammo
Kül woinu olla tääl,
Kui rahwas ollas tundnu,
Et ta se kuningas,
Zioni tütre paas,
Ke söidap eebliiga
Nink hilja melega.

17. Maria

Jesusse ellokäügist.
17. Maria rühhip ka
Ja ikko ette woidma
Se nardi-öliga,
Kumb tähkendap ta surma.
Ja kallas jedda sääl
Jesusse otja pääl;
Mötk jalgu silma-weest,
And armust neil ka suud.

18. Mo südda röömsas jääp,
Kui ma kae Jesu päle,
Ke jalgu mötkma lääp,
Nink kulut armo-käle.
Nink kui ma Jani näe
Jesusse rinna man,
Kumba ta ennamb weel
Kui töisi armaft sääl.

19. Ja kui ma Jesust näe,
Nink sinno Maddalena,
Ei jä ma henne man,
Ina panne immes jedda,

Ja

86. Jesuse ellokäügist.

Ta jalgu pühkip se
Ausa sööfaraken,
Ke annap wimate
Täl auwo hawwa man.

66. ~~88.~~ Wiid: Mo söänd anna kigeft wäest.

Nüüd kumwarden me anname
Jesuse. Kittust tääl,
Nink Hosianna laulame
Sel rahko-kuningal.

2. Sa helde henge-pöijoken!
Ehk meije paljo kül
Ei köhta sinno imme wäest
Siin juttustada tööst;

3. Sidki meid meije tunneme
Siin omman nõrkusen,
Om sinno pühka waimo tö,
Kumb näütap söämen.

4. Kui kik ne lodu adja tääl
Woid jedda kõnnelda;

Saad

Jesuse ellokäügist.

45 87.

Saad paljo paiku teda meil,
Kus me eest pallel ta.

5. Kuis mitto mäkke, orguke
Sis nätta saasime,
Kus Jesu filma weskike
Jookse ülli rohkeste.

6. Oh kuis ni wäega halledast
Sa kaibsit, Jesuken,
So Esja laste hädda eest,
Kumb neile olli een.

7. Sa iksit ka, o Jesuken,
So söbra hawwa man,
Ke nelli päiwa mulla seen
So olli oluu maan.

8. Kuis mitto körd waft filma: weest
Sa kaibsit wodekeest.
Kül mitto ööd nink päiwa tööst
Sa kaibsit halledast.

9. Ehk sa kül jedda waiiklikult

ütfinda

Jesuse ello käängist.

Üffinda tallitit,
Maan ollen omma palge pääl
So armsa Eosa cen.

10. Sääl lanen palfit, puhkafit,
Kui iso tulli pääl,
Se olli sinns toitus sääl
Ni päiwal kui ka ööl.

11. Kuid raske olli sulle se,
Mo armas Jesuke!
Et Judas, ke so jünger weel
And sinno ärrä sääl.

12. Ke kinnit nida töifille:
"Tähkes & teil olgo se,
"Kel suud sa andma minna tääl,
"Weddage tedda sääl!"

13. Sis wallust filma wesfi kül
So pöbki möda joosk,
Mes sinno armas Eosa sääl
Kaeden luggi tööst.

14. Sääl.

Jesuse ellokäängist.

14. Sääl öli:mäe pääl palfit ni,
Et taiwad wastakoft.
Neid arwamata puhkusi
So Eosa üffind kuuld.

15. Se sisenpidi kannatus
Lits kohhalt makha so,
Et Jaan nink Jakkab, Peter sid
Saad nädden uinowa.

16. Ja wärrisi nink wabli si
Maan omma palge pääl,
Ja ihko werd ka higgosi.
Es koste Eosa täl.

17. Ja pallel: "Eosa! üttele ka,
" Mo heng om murrelik;
" Kas peä joma üffinda
" Se mörru karrik kik?"

18. Es koste Eosa sidki täl;
Ja pallel töiftkord weel;
" Mo armas Eosa! wotta nüüd
" Se karrik ärrä mult."

19. Nüüd

Jesusse ello käägist.

19. Nüüd pallel iks weel kangem laft:

„ Mo armad Esaken,

„ Oh awwita nüüd omma laft

„ Sen surma-taplusfen!”

20. Waik jäije nik ta ümbre weel,

Es kosta Esfa täl,

üts engel tuli siä se pääl,

Nink kinnit tedda saäl.

21. Sa kaibsit ka, o Jesusken!

Siä wäega halledaft,

Kui Pilatusse kohto een

So pesti kille daft.

22. Sa wäsfid ärrä, Jesusken,

Se ristipakko al,

Kumba sa kannit kummarden

Kolgata mäe pääl.

23. Nüüd pattatfide õn juosfes
So südda janno tuus;

Jesusse ello käägist

Kostotamisje asemel

Sappi=jook antas sul.

24. Weel ristiti küllen nariwa

Ne kõrge preestri so,

Ni sammute ne rööwli ka,

Ne esfi sunnitu.

25. So kange werre=riftimine,

Mirka so ristiti,

Se olli raspe tötteste,

Ni et sa tännitit.

26. „ Mo Jummal, Jummal, melled sa

„ Mo jätna makha nüüd;”

„ Se surma oht om otsata,

„ Nink raspe rahwa süüd!”

27. Sa ikwit siä weel wimast körd,

Kui surma=tunniken,

Nink kannatus so mitto wörd

Weel pinas koolmisfen.

92. Kristuse kannatusfest, koolmisfest.
28. Amen! nüüd otlan om se waiw,
Sa heiksit: „täüdet om“!
„So pole töttap minno waim,
„oh Eesa! sääl om rööm“.

Kristuse kannatamisfest, koolmis-
fest nink matmisfest.

67. Wüis: Mo soänd anna kigest wäest.
Sa kaijet halle melega
Se waise Petre pääl,
Ke sinno kolmkörd sallas sääl
Se usse-hoidja een.

68. Wüis: Ines ollet sinna, armad Jeesus, tennu.
Ihmlikko sundja een saiap mo pästja,
Eha ta kül esi ilma kohtomoißtja.
Se läbbi teep mo wabbas kigest pattuust,
Nink kelap nuktlust.

69. Wüis: oh wötrem Jummalat.
Jeesus kaij Petre pääl,
Se käüüd ta soänd läbbi,

Ni

nink matmisfest.

4893

Ni et sel esijal
Sai kurbus nink suur häbbi;
Armo nink walloga
Läts wälja üffinda,
Nink ik Jummalaa een
Patlikko saddamist.

70. Ommal wisil.

So heng, o Jezu! tekko mo
Nüüd puhtas, minna palle so:
So waimoga mo ühhenda,
So hawuga mo parranda.

2. So werri, kumb sääl rohkest' sid
Joosk küllest, patta fülle hääs,
Se siisfen nüüd ka puhkasta
Mo henge, ihko woggon.

3. So higgsaatko heldeste,
Et minna ei sa kohtute:
So ristisurm, waiw, kannatus,
Se olgo minno kinnitus.

73. Wüis:

94. Kristusse kannatussest, Koolmisest

71. 73. Wiis: Sa annit omma kallist werre.

Kui se päiw meelde tulles malle,
Kun mo ^(päiwlik) ^(pöigmees*) läts surmale,

Nink waiwan ik wainlaste ülle;

Ka minno perräst ^(shelderte) ^(jändise);

Sis palle ma: o henge arstja!

Sa takhad minno süttita

Mo hawust, nink mo leppitada.

Sa ikfit armust mo cest ka.

(*) Jeesus.

2. Ma näe rasfen murren saiwat

Mo henge söpra öli: mäel,

Nink weest ta kallit filmi jooskwat

Mo pattu ülle rohkest saäl.

Niid murrelikku möttit, kumma

Mo mönnikörd siin litfuwa

Nink waiwawa, niid kand ka temma

Mo kostotusfes põlwil maan.

72. 74. Wiis: Se Eesa wõtko önnista.

Se kalli higgi: zilckminne

Mo

nink matmisest.

40 95.

Mo söbra palge seest,
Nink temma henge heitminne
Seep filmi jooskma weest.

73. 75. Wiis: O pä täüs werd nink joni.

Mes taggi, et mo südda

Armust jäij, haiged mul?

Se om se surma-hädda

Mo armsal Jeesusel;

Kui kuulti temma häle,

Kumb kaibas murrega:

" Mo Jummal, sinno päle

" Ma loda abbita"! "

74. 76. Wiis: So heng, o Jeesu! tekko mo.

Seest sani, et me waimun saäl

saad näime temma risti pääl,

Kui ta me önnes henge heit,

Se täüdap rahhoga nüüd meid.

2. He

96. Kristusje Kannatamisest, Koolmisest

2. Kõrsurel redil lõunajal
Nõu suguft auwo oodnu tääl,
Kumb kella kolme ajal sääl
Sündi? — om ülli kallid meil.

15. ~~77~~ Wiis: Minno waiwud om pp.

Jesu surma peäp minno südda
Laulden siin ilm wäsi mata kitma,
Kunni meist õnsi dega
Wastne laul saap lauttama.

16. ~~78~~ Wiis: Mo sõänd anna kigeft wäest.

Kuid kallid om se palwud tööft
Jummala poja suuft,
Meil tullep iggawes se hääs,
Ninn sured õnsusjes.

2. Se preefter, kedda se proweet
Järge een näggi sääl
Iwken eenpalwet piddawat,
Kui satan kaibas pääl;

Se

nink matmisest.

50 97.

5. Se olli tööft se waiwa-woon,
Se werre-pöijoken,
Ke mõrsjale ni kallid om,
Se armo lätteken.

19. ~~79~~ Wiis: oh armas, kae tänna.

Me wittame so waiwa
Seni, kui läme taiwa,
Werrine Jofua!

Sul olgo meije ello
Kittusjes ärrä antu;
Wotta meist jedda hennele.

78. ~~80~~ Ommal wisil.

Serre tuhhatkõrd, ke sinna
Minno iks armastanu,
Jesuz, ke sa wik, meš minna
Patnu, ollet taafonu:
Oh meš kaunis järg om mul,
Kui ma sinno ristil al,
Kun sa mo eest jättit ello,
Pölwil maan so een woi olla.

2. Minna

98. Kristuse kannatusseft, Koolmis seft

2. Minna wötta sinno jalgu
 Allandikkult ümbre nüüd,
 Sinno hawule ma jalgu
 Eofi armust anda suud;
 Oh! kes jöswap, kallid pä,
 Sinno janno arwada,
 Kumb sul meije perrä olnu,
 Kui sa meije eest siin koolnu.

3. Kirjota mo söämette,
 Jesus, omme hawu wa,
 Et ma es woid melest mitte
 Tunnike neid unnetä:
 Sinna ollet ommete
 Minno wige üllemhä:
 Sinno jalgu een ma olle,
 Näüda omma armo mulle.

4. Sinno jalgu takka minna
 Armun kinni piddäda.
 Minno himmo kae sinna,

Nink

Kumb sinno aije taiwast tulla,
 Nink wötma henne pääl me wölla,
 Sa masma :;; omma werrega.

10. Se häddä, kumb meid waiwap nüüd :;;
 Om ülle wige häddä lännu,
 Et meije ollem'pattu tennu,
 Nink henge :;; polest rikkotu.

11. Mo woon, kes om so saarnane? :;;
 Seft waddäge es olle tedä,
 Ei ma pääl, ei ka taiwan löida,
 Ke olles :;; lunnastanu meid.

12. Me rühkime so risti all' :;;
 So jallutside jäme istma,
 Et silma-wega neid woid wasta,
 Ni kui se :;; Inarja Inadd'lena.

13. Jä, ristipodu palgega :;;
 Ni werrifelt meil söämette,
 Seft meije ei lä so mant mitte
 Enne, kui :;; ja meid önnistat.

14. Ei wostota meid üt'fike :;;
 Ni häste kui so hawu werri;

So

132. Kristusse kannatusseft, koolmis seft

So kannatus toop meile ello, meile,
So surman ;;; ^{lääbi} pattust pässeme. (*)

15. Nüüd tõsta üles omma kät ;;
Nink õnnista so waisit latfi.
Nink meije tö saap pea otfa,
Se päle ;;; anname sul suud.

108. ~~110~~ Wüis: o pä täüs werd nink joni.

Heng tõsse Jesu armun,
Ehkita henda ka
Ja kannatusse kojun,
Nink minne temmäga,
Et sa woid temmä wallust
So söänd nostota,
Nink et mo silmä armust
Se ülle joses ka.

109. ~~111~~ Wüis: Ma tennä so, et ollet mo.

Se kannatusse aig om mul
Üts wäega kallis pühkä,
Seft et mo Jesu ristil pääl,
Hend' lastnu ohwritse da.

nink matmis seft.

52 133.

2. Mo waim ilmähha jätmata
Hend' temmä waiwaft toidap.
Mo silmä jooksuwa armust ka,
Heng temmä perrä waidlep.

3. Ei kõhta ütfit innimen
Saad wallo kannatada,
Kumb Jesu söänd waiwap siin
Se kannatusse ~~seft~~ wasta.

4. Ma pea täl liturgiät,
Ehk kül om waine hõlli.
Se hawn= laulo= wüis, se lät
Hengeft nink ikhust läbbi.

5. O kige armsamb südda, sa!
Kumb iks wäüp puhkamisen
Siin ümbre surma= ohhoga,
Nink inkep henne sissen.

6. So surma= waiwa litfo sa
waft seft mo söämette;
So wallo nink so piina ka
Iks algata mo meelde.

7. Kirjota omma werrega
Mo otfa päääl so nimme,
Kust eggäüts woip kaeda,
Et ma so omma olle.
8. Näütä mul piisjaride wood,
Se öli = mäe hädda.
Näütä neid hawu nink ka werd,
Nink kik so surma waiwa.
9. Oh! jä mul ikö sen palgen ni,
Kui öli = mäel sul olli.
So kannatuft mul awwalda,
Mo söänd sega toida.
10. Ma ikke waiwlikkult so een,
Oh, et sa kules minno!
Mo armsamb söbber, sefuker,
Siin to ma sulle tenno.
11. So rasfe wallo = puhkusseft,
Kumba waim kulep sinnuust,
Ni kui ka werre = piisjarift
Saap önsüw selgest armuust.

12. Oh kui hääl meel jösep siin
Mo filmist alla wesfi,
Tennuust nink armuust sinno een,
Neid wötta wasta esfi.
13. Wötta ka wallo piisjarid,
Ike jooškwa pattu perräst;
Nink anna andis kik mo süüd,
Ja pästa minno surmaft.
110. ~~110.~~ Wiid: Henge pöijoken.
Kristus, ohwri = woon,
Lappet ristti puun,
Pattatsile fures önned
Lask ta henda tetta wannes,
Nink jäi kannatlik
Kunni wäärdu kik.
2. O sa auwo = würst,
Island Jesus Krist,
Ie, et minno südda pallas,
Nink so waiwa ülle sullas
Seni, kui ma sa
Sinno näggema.

136. Kristusse kannatuslest, Noolmidlest

3. Kandle hääl saäl
 Tahkame sid weel
 Sulle waftset laulo laulda,
 Mes siin ei woi ütfig kuulda,
 Se saap häste ka
 Rörda minnema.

4. Illus om se wiis
 Pattatpile sid
 Kuulda, kumba muido ütfig
 Ilman ei woi ärräoppi,
 Enge üllewän,
 Wona järje man.

111. ~~115.~~ Wiis: Kes Jummalat ni lassep tetta.

Oh! woid ma temma söünd nätta,
 Kumb om täüis tulerist armastust,
 Nink et mo heng woid sedda tutta,
 Mes waiwa sai ta hengel tööst
 Kui lüngri nida henne man
 Es löwwa rahho söämen. (*)

(*) Se oli perräst, kumb temä pä päle kallati.

nink matmidlest.

54/137.

112. ~~114.~~ Wiis: So heng, o Jezu! tekko mo.

O, leppitaja Pöijoken!
 So waiwaft saap mul rööm nink ön.
 So surm, se sadap ello mul,
 Se cest to minna tenno sul.

2. Oh kuid ma peä kutsma so,
 Kui südda armust pallap jo!
 Mes om se riige illusamb,
 Nink so cest riige tullusamb?

3. Se parremb söbber ollet sa,
 Ei ikke ma ilmajanda
 Neid pidjarid siin sinno een,
 Ne jooškwa mul so söprüsken.

113. ~~116.~~ Wiis: So heng, o Jezu! tekko mo.

Tööst armad om se nättä kül,
 Ent meil saap kaudata siin weel,
 Se armo-täht om kawwen tööst
 Siin ärrä meije söämeft.

2. Nink läap weel ikked kaugemba

Neift,

138. Kristusse kannatusseft, noolmisest

Neist ke ta rigi allamba,
Ei hengä temmä feni mit,
Kui ta om täütneu omma tööd.

114. ~~116~~ Wüis: Jeesus minno ello. lätte.

Pühkä, önnis nink ka auwus
Om se walmistamine,
Kumba pasja = Galin Jeesus
Wöttap jäda tötteste.
Ommil (hüngri) kinnitusseft,
Nink ta surma mäletusseft
Annas ta meil eggäkörd
Omma ihho nink ka word.

115. ~~117~~ So heng, o Jeesu! teeko mo.

Üts waine lats, ke haige om,
Kuis puhkap, oigap temmä wain,
Kunni se hä arst tulles tööst,
Nink päästap omma lambakesft.
2. Ei peä ütšik tolmoken
Leppitamata jäma siin.

Kiik

nink matmisest. 55 139.

Kiik Jeesu werri tasfa teep,
Mes meist ta Esfäl' wölgo jääp.

116. ~~118~~ Wüis: Mo söänd anna kigeft wäest.

Se suremb auw sai teile sääl,
Jüngri! Petanian.
Me mötlemes se armo pääl,
Kumb sündi teije man.

2. Se kõrge = preester Jeesus Krist
Alland hend' surmani;
Mösk jalgu ommil jüngri tōöst,
Käsk neil ka tetta ni.

117. ~~119~~ Wüis: Kes Jummalat ni lassep tetta.

Pa olli täüdet surma ohkust,
Wöt leiba, murs nink tennäs ka,
Goit neide henge ommaft ihkust
Se ettepanu leiwäga,
Nink ütles: minno mäletus
Jääp felle läbbi iggäwes.

2. Pa wöttap karrikat nink puhkap,

Ja

140. Pristusje kannatusseft, koolmisest

Ja künitap jüngeride pool;
Neid sõnnu se man pohjas pannep:
Mo werri olgo jagis teil.
Ma walla jedda teije hääd,
Nink pattu andidandmisjed.

3. Se man ta palgenäggo paistap
Kui päiwlik omman auwun tääl;
Te temma surma melen kannap,
Se selletedad ütškörd sääl.
Kui möda om rik kannatus,
Sis antas kätte auwustus.

118. ~~20~~ Wiis: Henge pöijoken.

Suren pudusfen
Olle maan so een;
Sinna tijat rik mo wigga,
Minna palle silmäwega
So käest hallestust,
Armo, önnistust.

119. ~~21~~ Wiis: Oh oppeta meid risti-sallausji.
Ni oppi ma so, wigeparremb, tundma,

Kui

nink matmisest.

56 141.

Kui. So mo pelglik waim saap ümbrewõtma.
2. Seni kui sa hend' armsaft mulle näütat,
Nink wimäst pisjarat mo filmist pükhit.

120. ~~22~~ Wiis: So heng, o Jezu! tekko mo.

So küllen minno südda poop,
Nink sinno kallid arm se teep
Mo hengen wastset armotoöd,
Teistotap wöraft armo-tuld.

2. Sa ollet minno warra tööft,
Mo welli, kumb mo lihkaft luust.
Ei jätta sa mo koolmisfen,
Ka sis jaat jäma minno man.

3. Teet puhtas ihko, henge ka,
Se cest ma sinno kummarda.
Ma tahka silmäwega tööft
So ümbrewötta wigest wäest.

4. Hend' annat mul kui pasja-woon,
Ötfe kui henge pöijoken.
Sa ollet kummaft ma sö, jo,
Se cest ma tennä ikkes so.

123. Wiis:

121. ~~23~~. Wiis: Ma tenna so, et ollet mo.

Se ikko = wõigus mäddänap,
Kui ta saap mulda pantus;
Se heng sid eedmält terwes saap,
Nink waftne ello antus.

122. ~~24~~. Wiis: Kaswa weel ;:

Ma ei woi ;:
Silmil keelda pisarid,
Kui ma omma pudust näe,
Ei woi sid kül rõmusta.
Hallestust ma palle enne,
Wotta sa mo armust wasta ka.
Hallesta ;:

2. Roggona ;:
Tawelik lunnastaja!
Sa jäät ütfinda mo abbi,
Sinno päle loda ma.
Sa teet terwes nik mo raigi,
Mõsset puhtas mo so werrega
Roggona ;:

3. Weata ;:

Ammak wiimse tunnini,
Sakhas sa mo henge hoita.
Ommir hawun otsani.
Armo peä ma weel sama
Erne, kui ma so sa näggema
Weata ;:

4. Se hä arst ;:

Seep nüüd ikkes omma tööd.
Uofinast neid hawu woijas,
Sadap ärrä pattu = ööd;
Seep neid puhtas ka nink hoijas,
Et neid ei sa wallal kiofotus,
Iggäwes ;:

123. ~~25~~. Wiis: o pä täüs werd nink joni.

Ma näe Kettemanin
Mo henge = pöijo keft,
Ni rasfen surma = häddän
Sääl wärrisewat tööst.
Ja ikkes, puhkap, pallep,
Nink waibap wallosast:
Mo Esaken nüüd jättap
Siin mahka omma last.

124.
~~26~~ Wiis:

124. 126. Wiis: Ma tenna so, et ollet mo.

O Kettoman! o Kettoman!

Kes om, ke moistap sedda,

Ines sündinu faäl sinno seen?

Om englil ütfind' teda.

2. Ne müri kuulwa pelglikkult

Mo Jesukesse häle,

Kellest kui mahkajätletust,

Kuulti ikmidsse häle.

125. ~~127~~. Wiis: henge = pöjoken.

O! Ja Kettoman,

Kus mo Jesuken

Om ni suren henge ohkun

Surma kandnu omman ihkun;

Ik nink pallel faäl

Maan ta palge pääl.

2. Kas om Jesu hääl?

Ja wist ta om faäl;

Kaibap, puhkap hallofaste,

Wingerdap kui waggel tööste

Ma

Ma pääl sinno eest,
Nink ka minno eest.

3. Säärne paigaken

Jääp tööst mulle siin

Ütles mälletusse kiwis,

Kumma päle mo heng mötles

Seni, kui ma ja

Sedda näggema.

126. ~~128~~. Wiis: Minno südda rõmustalle.

Wärristen ta naksu kaibma,

Sedda lito me pattukoorma,

Ni et werre-higgi ihkuft

Wäljä tulli surest ohkuft.

2. Minna söwwa esfi nättä

Omman waimun temmä hädda,

Kuis ni suren henge-ohkun

Temmä südda tuikap ihkun.

127. ~~129~~. Wiis: Ma tenna so, et ollet mo.

Ja sais ni ärräheitinu,

Kurklik nink peljust täüdet,

Nink

146. Kristusse kannatusseft, Koolmisseft

Nink pallel hilja Summalat,
Se honge-okhu perräst.

128. ~~120~~ Wiis: Taple häste kui so armust.

Hallelikkult sattap Summal
Surma ohku siise siin;
Oh! kuiis minna waine, rummal
Sälle saatnu oht' nink piin!

2. Saiwa-hulk, se heitip ärrä,
Kerubim nink Serawim
Käüwa peljun temmä perrä,
Ei woi awwitada siin.

129. ~~131~~ Wiis: Minno süddä römustelle.

Wikka-wola, pörge-hirmo,
Kannatusse litswa sinno;
Maggawa na nörge jüngre,
Kui ta pallep neid: „oh waluske!“

2. Tä täüs ohto, warre-hikke,
Silmä-weest om ma ka likke;
Süddä, kumb om tui kamisfen,
Wärrisep ta rinna siisen.

2. Rige

nink matmisseft.

59 147.

3. Rige ilma pattu litsawa
Teddä, kui üts kiwui koorma,
Innimiste laste häddä
Waiwap rasfedaote teddä.

4. Meije surma peäp kandma,
Omme ello ärrä andma.
Peliali wikha-wola
Kanget hirmo tälle tewa.

5. Sükkä Summal rahho waidlep,
Ärräleppitamist nöwwap;
Ent se woon om käemehkes
Hendä andnu, nink ka ohwis.

6. Lammaste cest jättäp ello,
Wöttap henne pääl kik wallo.
Pörge-wäe-hulga sawa
Teddä rasfedaote litsma.

7. Keäke ei woi ta waiwa
Säiwelikkkult juttustada,
Mes ta kallid heng om tundnu.
Mörro om se karrrik olnu.

8. Oht, oht, oht ta söänd litsup,
Surma-wäggi teddä waiwap.

Kallis

148. Kristusse Wannatusseft, Woolmidseft

Kallis henge = pöijokenne
Puhkap: „labba, Esä" kule!"

130. ~~129~~. Wiis: So heng, o Jesu! tekko mo.

Ta ~~wagge~~ ^{kallis} südda wärrisep,
Ta ikho werd ka iggonep,
Ta palge = näggo mudutap,
Kumb werrewas nink walges lääp.

131. ~~130~~. Wiis: Minno südda rämustelle.

Minno wölla = leppitaja,
Esä wikha = kistotaja,
Mul om ni kui näes minna
waimun sinno hengepina.

132. ~~131~~. Wiis: o pä täüs werd nink joni.

Mo eest ma näe sinno
Sääl mahhajätet ka,
Oh! woid ma se eest tenno
Sul anda, kallis pä.
Mo südda waidlep tötteft

So

nink matmidseft.

60

149.

So ümbrewötta, woon.
Oh! joda mo seft lätteft,
Kumb om so soämen.

133. ~~132~~. Wiis: Mo soänd anna keigest wäest.

Siin te ma tälle altarit,
Siin om mo hengel hä.
Siin om mo Jesus walloga
Inaadlenu surmaga.

2. Ta puhkuse nink ohho = hääl
Lits soänd jiseft poolt;
Ta werre = higgsi ikho pääl
Sei wallo wälgest poolt.

3. Ta ik, ni kui ütö latfaken,
Tee nuktlust pelgäp siin,
Et mödä lääs se ohhatund,
Nink Esä wikha = piin.

4. Ei tijä murreft pääseda,
Wärristen lähkäs pääl,
Nink kohhalt ilma ütfinda
Se öli = mäe pääl.

5. Sääl

5. Süäl sai ta mahka jätetuš,
Koggonna abbita.

Se karrik saije täüdetuš,
Mēs piddi joma ta.

6. Seni kui ma woi hengäda
So hõlman, werre=woon,
Saap mul ikš kallis ollema
So kannatuš nink surm.

134-136. Wiis: Kui Jesust rišti naglati.

Mo Esä, minnul om suur pelg,
Se wihka=tund om wäega pik,
Se karrik om ka mörro;
Ei woi ma juwwa üffinda
Oh aowita mo, Esä!

2. Sa kigearmsamb Esä sääl,
Se om so omma poja hääl,
Ke om so ainus sündnu.
Sa ollet waik, ei kule joht
Kuiš suur om minno hädda.

3. Se

3. Se pikri om jo wäega suur,
Päüš wihka=wina, kumba ma
Siin peä wäljä joma.
Se surma=wihka litšupka
Mo henne alla mahka.

4. Mo Esä! wõtta karrikat,
Nink aowita nüüd omma lašt,
Sa näet mo julgus löppep;
Lešt sulle om se woi molik,
Kui peä sedda joma.

5. Wois olla, ^{armas} te ~~se~~ Esäken,
Et otša saas mo henge=piin,
Nink et se tund lääš möda;
Ent kui ei woi ni olla se,
Sid peä ma rik joma.

6. Nüüd kolmat korda heikapta:
Mo armas Esä hallešta,
Pästä mo pörgo=pinašt!
So poja hääl om Esä se,
Mo kannatuš om rasše.

7. Kosta

7. Kosta jo ütskõrd, Eesäken!

Ma tunne hirmo hennesen
Se wihkawola perräst.

Abba, Eesä, oh! kule mo,
Ninn päästa wallust minno.

8. Kui ei woi nida olla se,
Sis sündko sinno taktminne;

Ma tahha kannatada
Seni, kui näet sa omma last
Kristi puun henge heitwat.

135. ~~137~~ Wiis: o Jezu, anna rohkeft kääst.

Kül jooskwa silmäpisfara,
Se südda sullap ikkun ka.
Sa om se ainus wallomees,
Se werri temmä sonin kees;

2. Om maadlemisfest pallaw tööst,
Pä likke surma hädda=heest.
Ei olle awwitajat täl,
Ke wöttas osja hennesel.

135
137. Wiis:

136. ~~138~~ Wiis: Kui Jesust ristti naglati.

Ma algata nüüd ^{hennesel,}

So henge-waiwa öli-mäel
Kül taamba ^{wastleest} meelde.

Oh et mo werri ligus ka
So waiwa ülle häste.

2. Kuus näet sa wälja pöijoken,
Unnetamata wallo=woon,
Ke mo eest pina kandnu.
Ma möttele siin, kui mörrö sul
Om minno pat tööst olnu.

3. Mo eest sa sedda kannatat,
Ninn tunnet hirmolikkumbat
So waimun surma hädda.
Sa jäit kül nõrgas ikmisfen,
Sen surma taplemisfen.

4. Oh häddalinne ohho-tund!
Ei woi sa ennämb jäda siin,
Saat wikka:wina sönma;
Ei tokhi enne hengäta,
Kui kikk so tö saap otfa.

5. Ja silmist jookska pisfara,
Kumb ütfe ei woi luggeda,
Se henge wallo üle,
Ja pallet Esfa; — ta om waik.
Oh! se om wäega halle.

6. Oh! jo se wihhakarrik fiš,
Et iggäwes se armo=us
Mul ei jä kinni pantud. —
So ütfindä mo Jesuken;
Siš sa ma örsust taiwan.

7. Ja joot, seft et arm ajap so.
Tööst saidma jääp mo mötte jo,
Kui halledašt sa ikket.
Ja pallet, otfit rōmuštust,
Se sure murre perräst.

8. Ni rasfe om se, meš jo käen,
Se suremb wallo om weel een;
Ent so arm woip wik wäärdä.
Paad teed, kusd kääke es lä,
Näe minna teddä lükwät.

9. So pallaw werri, Jesuken,
Ma päle sattap pisfarin,
Kumb minno cest säül taiwan
Summala man iks könnelep,
Nink armo mulle pallep.

10. Nüüd heitip pea pörgo=hulk,
So werri ajap pakko wik
Neid, kumbe temmä wäärdnu.
Mul ütles eggä zilgaken;
Et olle armo löidnu.

137. ~~139.~~ Wiis: Kui Jesust ristiti naglati.

Kuis armolinne ollet sa,
Nink kannat pikkämelega
Neid nörku nink neid waišid.
Kummaštap üts ehk sathap ka,
Sa töötat üllēs tedda.

2. Pattaste helde föbber, sa,
So nörku latfi kinnita,
Ke omma maggamisfen.
Oh otfi üllēs kadonuid,
Ärrata omme jüngrid.

138. ~~140.~~ Wiis: Ma henga sis so hõlman, 7. 157.

Kuis halle se, oh armad Jefukenne!
 Et sinna mo eest ristin ohuris fait,
 Nink minno pattu-sü eest kannatit.
 Mo Jummal, mes se om, mes sinno aiije?
 Ei muud, kui sinno armo täüs südda.
 So wallo olli tõttest mo hädda.

2. Kuis kutfu ma so, kedda ni armasta?

Kuis om üts nimmi, kumb so saarnane?
 Ei olle maan ei taiwan keddäke.
 Oh! ehkita mo soänd, nink mo henge,
 Nink läüta neid so armust pallama,
 Kunni so hawule sa suud andma.

3. Sis saat sa mul weel mõnda awwal:

Dama

Wiimse öö waiwaft öli-mäe pääl,
 Mes sinno waggaheng om tundnu saäl,
 Kun werrest kiggofi so kallid kekha;
 Kun südda armo-tullest läüdetu,
 Nink Esä wikha-winaft täüdetu.

141. Wiis:

139. ~~141.~~ Wiis: Ma henga sis so hõlman.

Mes ikkete, Jerusalemmi tütre?
 Me ikkeme ta armo-rinna man,
 Kumb meije eest jäij kinni palleman.
 Oh! rasfe om ta surma maadleminne.
 Kuis joses filmist tuhhat pisjarit,
 Ei taofus ne ta waiwa, wallo mitt?

140. ~~142.~~ Wiis: Ma henga sis so hõlman.

Ma puhka siin mo Jezu waiwa ülle,
 Kuis waimo-filmä tedda nägge wa,
 Nink ta mul armuast wasta kaasp ka,
 Sis armo-walluast joses filmi-lätte,
 Kumba ta werri üllesawwap tööst,
 Et kolep Isand armust minno eest.

2. Kuis hä om kuulda Jezu armo-sõnnu
 Sis, kui ta mulle hend saap näütama,
 Nink wimäst pisjarat ka pühkima.
 Sa kallid tenistus om armo tonu,
 Kuis sis ka pat teep waiwa mõnnikõrd,
 Sa hallistus om suremb mitmawõrd.

3. Mul

3. Mul muido olles saggest kirts käen,
Kui löwwä weel mönd nõrkust minno
man.

Mo pudusfi om arwamata tööft;
Ta werri pästap mo ~~fi~~ ka ärrä neift,
Se rakho, kumba armastap mo heng
Lääp minno soämen, ta waimo hõng.

4. O waiwa woon, ma kummarda so ette,
So waine latz, kel pely om hennesen,
Ei tunne muud, kui pudust henne man.
So surm, se sadap mulle ello kätte;
Nink seddä ütfind sinnust palle ma:
Läs mo so hawun henda käkwidä.

5. Ma söwwa, Isand sinno een ikk käiswa,
So armo-paistust hennel himmuista,
Mo süddä söwwap so külge jäda,
Sot muido saas ma henda pea petma,
Nink sinno armastust mo meleft jätma.
Oh! hõija mo, et ikked walwa ma.

141. ~~140~~ Wiid: Ma tennä so, et ollet mo.
Mo käemees, - pattaste väest

Sijn

Siin nuhtlust wasta wõttap,
Wabbaust neil, nink lunnastust,
Se läbbi wigil sadap.

142. ~~144~~ Wiid: Minno süddä römustelle.

Kuis sul lääp sääl preestri koan,
Ilma-laste sundja majan?
Põhto moistja willitawa,
Mõrrun wiikhan haiget tewa.

2. Werre püüdja ahwärdawa
Sulle ristisurma söudwa,
Nink, ke sääl weel muido om ma,
Põwa so nink teetawa.

143. ~~145~~ Wiid: So heng, o Jesu! tekko mo.

Ei woi ma so, mo pöijoken,
Ilmikmata joht kaija siin.
Kabbata pääl sääl saifatsa,
Mo eest so pantad surma ka.

2. So werri paistap kod ma lä,
Nink sinno waimun mo een näe,
Se jösp mulle terisusfed,
Nink minno henge arst mis fed.

160. Kristusse kannatusseft, noolmidseft

~~144. 146.~~ Wiid: So heng o Jesu, tekno mo.

So ohho: tund teep haiges mo,
Seft et mo wanne li sup so.
Ja näet jo surma kenne ean,
Se tund loop, - ots om pea käen.

2. So werri lunnastap jo kik,
Nink teep, et ristup pörjo mülk.
So rist om minno armojärg,
Teep pehmes sõänd, kumb om kalj.

~~145. 147.~~ Wiid: Minno südda römüstelle.

Sinno hawust ja ma ello,
Kui so werri jofep mulle.
Risti päle sinno puuwas,
Nink se labbi õnsed tuuwas.

~~146. 148.~~ Wiid: Ep minna takha jätta.

Mes tufiwa ta armfa
Kolgata mäe pääl,
Ke risti all sääl saidwa,
Kus kulus wiimne hääl
Mo armfaot Isandast,

nink matmidseft.

bp 161.

Pattaste õnetojast,
Nink wa neift wiimfist sõnnust,
Mes kuulti temma juust?

2. Sa kogodusse preester
Ja ammak surmani,
Ihmalmisfeta meister,
Ja kannat otsani.
Sa ikfit armust sääl
Ülle se rahwa hädda,
Ke weel es moista fedda,
Nink pallet armo neil.

~~147. 149.~~ Wiid: Ma henga sid so hõlman armast.

Sen werren om mo pöigmes illus tõtteft,
Oh õnnid, kes woip telda nätta ni,
Ja waiwa illun ammak surmani;
Se heng woip hepdä wostota sed latteft,
Kumb saije awwatud ta sõamen
Se wiimse kõngo tõmbamisfe man.

2. Ma mötle sien so harou kaemisfen,
Kummist so pühha ihho kattet om:
Neift jofep mulle rahho, rööm nink on.

162. Kristuse kannatusseft, noolmisest
Mees rasfet hädä ollid sinna tundnu,
Kui wõttit surma ristin kannata
Nink minno wõlga ärrä tasfuda! -

148. ~~150.~~ Wiis Ma tulle taiwaft üllewaft.

Nüüd tullep wiimne surma loot,
Si ~~perre minne~~ ^{õnnis tunniken} ~~land~~ so oot,
So kannatusse ots om wäen,
Waim rühkip Eofa järje een.

2. Ei woi ma feddä unnetä
Nikawira, kunni ellä ma.
Ma tahha warra, i lda ka
Ips feddä melen piddäda.

149. ~~151.~~ Wiis: So heny, o Jesu, tekko mo.

Mo wallo=mees, siin ollit sa,
Arm risti külge naglad so;
Mo eest so südda lahki laap,
Weri nink wesi küllest keep.

150. ~~152.~~ Wiis: Jesus minno ello.

Jesu! sinno murre,
Surman uinominne

Annap

nink matmisest.

67 163.

Annap julguft mul.
Kirk so filmäwesfi
Pühkändago esfi
Minno henge ful.
Sinno kallid werre=woos
Kastko kirk mö luliinmesfi,
Et ne puhtad saasfe.

151. ~~153.~~ Wiis: Sa annit omma kallist werre.

Mo Jummal, millid ollit sinna
Mo jätnu ushalt abbita!
Mul tutta om, kui kulis feddä
Nüüd eedmält omme kõrwuga.
Mo filmäwesfi armuift esfi
Siin joesep mahha palge pääl;
Ma wasta sinno jallakesfi,
Ike naglu walluift paistet sääl.

2. Nüüd täidet om! - paistetäs ihho.

So ikwa filma omma ka
Nüüd surma unnen kinni lännu,
Mo eest ne wiimse piisara
Sest oa=mulguft omma joodknu
Mo ihho henge arstmisfes,

Kumb

164. Kristusse kannatusseft, koolmisseft

Kumb müido täüs surmlikku hawu
Ilmwerreta om iggawes.

152. ~~154.~~ Wiis: Kes so saarnane,

Oh! sa ello kairw,
Iggäwenne päiw!
Minno südda waidlep usfun,
Sinno nättä waiwa kojun;
Woija esji mo
Rõmo:õliga.

153. ~~155.~~ Wiis: Kadwa weel ;:

Armas heng! ;:
Mes sa annat Jesusseft?
Temma surm toop ello sulle,
Omma waimo and ka sul.
Anna omma sõänd tälle,
Nink jä usputawad iggawes
Temmale ;:

154. ~~156.~~ Wiis: Mo cest tuus mo Isand surma.
Jesu wiimne tuikamianne surman,
Kui ta tö sai täüdetus,
Rõmustap nüüd minno kigen waiwan,

nink mat misseft.

63 165.

Kui mo heng saap woormatus,
Kes woip minno sõänd ennämb weelda,
Temmaga siin jäädwan armun saista?
Minno henge toidap siin
Temma kannatusseft piin.

155. ~~157.~~ Wiis: Käl masap waiwa usfuto.

Se tük om meil siin õnsusseft,
Se palfam temma kolu kehkä sisseft
om kigil haigil terwisseft,
Kumb ikkes wäkke and pühkändamisseft,
Mes eggäl häddälisseft tarbid täät
Siin ilma pääl ;:

156. ~~158.~~ Wiis: Mes rahho om mo Jesus.

Mo Jesus ristiti waiwast uinup,
Kik om nüüd ärrä täüdetu.
Sa ommaft kannatusseft puhkap,
Hengusseft = pühkä tullap jo.
Ma sinno hawwa mannu tötta,
Kun ma nüüd hennel hengust wõtta
Nink mölle nüüd weel taggafi:
Kik sinno waiwa nink so pina,

Mes

166. Prästusje kannatusseft, koolmidseft

Mes ja mo perräst wöttit kanda
Säääl ristit küllel offani.

2. So waim lätö Eosa üsja jiose,
Säääl hengap surma waiwaft ta.
Ma sinno hawwa man siin ikke;
Ni paljo, kui woi, kae ma
Mo armfa söbra hawat' kehha,
Kumb külma hauda pantad mahha.
Se tundminne jääp liikmata.
Ei woi mo ütlik sinnuft käända;
Sa jäät mo waimo filmi ette.
So orjawitfa = kroniga.

157. ~~159.~~ 157j3: Mes rakho om, mo Jesud.::

Ma algata ikk hennel meelde
So waiwa = ööd säääl öli = mäel,
Nink sinno rasfet henge hädda,
Kui kuulti mörro ohho = hääl.
Mo söämete litfu armuust
So kaibuft, ma päääl wingerdamist,
Nink sinno werre = higgi ka.
Se ikko, kumb nüüd hengap hawwan,
Saap

nink matmidseft.

69 167.

Saap hendä pea näütma taiwan
Kui ärräwäärdja auwoga.

2. O Ketteman! Kumb werrew nätta
Neift werre = higgi = piisariist;
O Kolgata! Kuis rasfet hädda
Om tundnu so päääl Jesud Krist.
Ike hengap nüüd sen külman hawwan
Saap pea selle tetus taiwan,
Ni ikko, kui ka hengega.
Sa waiwaft saap mul eggäl ajal
Suurt melehääd mo waiwel hengel,
Kunni ma temma mannu lä.

158. + 60. Wüü: Kiti kem Isandad kik häste,

Tenno piisara nüüd joosko
Jesu kalli.:: rinna man;
Mo waim usfinaste käkko
Henda temmä.:: söämen,
Kumb lätö lahki surma waiwan;
Ikko hengap täl nüüd hawwan.
Temma armfil pösil nüüd
Anna minna waimun suud,

Kummel

168. Kristusse kannatusseft, koolmis seft

Kummil om jo :: koolja näggo.
Ka neil käsfil nink ka jallul
Saap suandmist ommal ajal,
Kui ma temma :: mannu tulle.

159. ~~167.~~ Wiid: Immetaolinne kuningas.

Jesu waiwa-higgi
Om se ello-paljam
Trigil haigil pattatfille,
Ka iks palwen jedda
Temma käest otswa,
Om ta walmis awwitama.
Sis om weel
Waja meil,
Et me ello paistuw
Ollis temma waljus.

2. Siin se mürre temmäst
Saap mul näütma hennäst,
Kui ta jalgu een ma ikke;
Nink mo hädda, waiwa
Summalalle kaiba,
Sõwwa säräst näggo mulle,

nink matmis seft.

20 169.

Kui täl jääl
Kisti pääl,
Surma wallun olli,
Kui ta mo eest koli.

160. ~~162.~~ Wiid: Kitkem Isandat kirk häste.

Kallis pä! werre- heest liige,
Silma kinni :: wajonu;
Surman walges jänu hule,
olla alla :: saddanu.

Käsfil, jallul nagla-hawa,
Kumma saja päiwal sawa
Leppingo-täht ollema;
Oa-mulk om külten ka,
Iggawes ne :: sawa jäma
Pattatfille ülliarmfa.

Hengä nüüd, mo leppitaja,
om mast surma :: taplemis seft.

2. Önnis, ke so ni wäip tutta,
Walge werrew :: pöijoken!
Sinna wöttit waimo anda
Esa kätte :: üllewän.
Oh, ja kallid koolja kehha!

Rõmus

170. Kristusse kannatuslest, woolmidlest

Rõmuõ ollet sa mul kaija
Sinno hawu illun tääl.
Armun mötle ma so pääl.
Sinno wolu ;: kehha wäggi
ladap minno taiwa riki,
Kun ma sinno ;: ikkes tennä.

161. ~~165~~ Wiid: Mo soänd anna kigeft wäest.

Kuis maggu jaste hengäp siin
Mo armad Jefuken,
Om kigeft ohkuft pästetu;
Mül önfüs sadetu.

162. ~~164~~ Wiid: Oh wöttem Jummalat.

Mo soänd Jummal ka!
So päle minna loda;
So werre surmaga
Mo waise henge toida.
So ristil illo mul
Siin paistko ikkes tääl,
Jummal poig ka weel
Isä auw-järke pääl.

163. ~~165~~ nink mat midlest.

171. Wiid: Kunnas ma sa nätta sa.

Kui ma näe Jefukeft
Mo cest waiwan,
Minno südda om sid tööft
Ni kui taiwan.
Armo perräft minno heng
Nüüd ei takha
Semmäst jäda makha.

164. ~~166~~ Wiid: Kus om mul minna küel.

Kus om üts pöymees tööft,
Ke omma mõrja cest
Siin ilman ello jättäs,
Nink tedda surmaft pästäs,
Ni kui om Kristus tennu,
Ke mo cest surma lännu.

2. Oh! soänd Jefus Krist,
Ni wagga süddameft,
Mo cest Kristi padi,
Sest mulle önfüs todi.
Sa ollet meile waiwan
Suurt rõmo saatnu taiwan.

167. wids

165. ~~167.~~ Wiis: Kui pat teep waiwa mull.

Oh! immelinne heldus,
 Kui mötle soämeft,
 Et Isand eosi nuhtlust
 Kand sullajide eest:
 Se öige summal iggawest
 And henda surma juse
 Mo hukka pantu eest.

2. Leperräst tennä minna
 So, Isand Jesus Krist,
 So wallo nink so pina
 Nink süta surma eest:
 Ma witta sinno oigamist,
 So mörru ristli waiwa,
 Nink sinno hallestust.

166. ~~168.~~ Wiis: Mes ollit sinna armad Jesus.

Kui Isand Jesus, sääl een sinno troni
 Mo pä saap kandma ütte auwo = kroni;
 Sid takka minna sinno nimme kõrgeft
 Jes witta järkeft.

Kristusse

Kristusse üllestõõsemisseft.

167. ~~169.~~ Wiis: Kadwa weel::

Rõmusta:: Sätta ikmist hengeken,
 Rahho = würst om üllestõõnu,
 Ke neid filmi woijap siin,
 Kumma iknu kawwa weren,
 Maggusamba rõmo = õliga.
 Rõmusta::

168. ~~170.~~ Wiis: Wõimust Janu::

Pattaste rõõm:: om se werre = woon,
 Ke om koolnu:: Armust ristis puun,
 Nink fai mahhamattetus;
 Om nüüd üllestõõnu taas,
 Kumma ülle:: Rõõm saap leinajil.

169. ~~171.~~ Wiis: Kui illus Jesu mõrdja om.

Mo pästja nink mo walgus ka,
 Oh! wõtta mo pääl hallesta;
 Sa täwwelinne armo = päiw,
 Mo henge rõõm nink ello kaiw,

So

173. Kristusse ülestõsemisest.
So siseft jofep wälja lõpmata
Mēs minno henge fiin woip rōmusta.

2. Ja minno pattu kistutit,
Nink omman werren leppitit;
Seperräst saisa julgeft fiin,
Mo preester, kui so mõõjaken.
Maria wois so ihho õliga;
Ma kasta jalgu sul filmawega.

3. Mo karjus, ke mo kannap tääl
Kui omma lammasft hōlma pääl
Seni, kui minna sinna sa,
Kun ma so kitta jätmata.
Oh! winapu, kost hengel rõhkust saap,
Kui enneke so hawu mannu läap.

4. Mo ainsid paas, kun pääl ma sēs
Woi saista, kui meel nõrgas jääs.
Mēs eäl ettetullep mul,
So pääl ma loda eggäl luul
Warra nink ilda, kunni tullet sa,
So mõõjat wōddo wima rōmoga.

174. Wiis:

Kristusse ülestõsemisest. 13 174.

170. ~~172~~ Wiis: Mo soänd anna kigeft wäest.

Ni jääp Kristusse kannatus
Pa-tähked soamen,
Kumma ~~paat~~ ^{paat} ~~paat~~ ^{paat} surm paapjesis,
Kui palle temmä een.

171. ~~173~~ Wiis: Kitzkem Isandat kik häste.

O sa kige kõrgemb Jummal,
Walge werreis ;; pōijoken!
Ke sa ommil waiwil latfil
Armo-wallun ;; rōmo toot.
Sinno perrä käüp mo himmo;
Kunnas sa ma sinno mannu,
Et ma saäl wois rōmuga
Sinno jalgu kumma da?
Kik mu arm se ;; tagganego,
Kumb weel nättas, ot sa sajo;
Jesu werrel woimus olgo,
Ke om furmast ;; ülestõõnu.

172. ~~174~~ Wiis: Nüüd paistap meile illusaft.

Mo Jesus om ni armolik,
Nink kannap minno wallo kik,

Ja

175. Kristuse ülestõõsemisest.

Ja sadap sammust sammu.
Kui ikke ma, rõmustap ta,
Om veigin ikkes minnoga,
Kui rõmo mul ehk wallo.

Ines
Minna

Temma käest, armo-wäest kostotamist,
Rõmustamist, õnnistamist.

173.

175. Wiid: Oh tulge teie waiwatu.

Kes om se armsamb wõrad tääl,
Ke istup keset järje pääl,
Nink kaitfap omma hulka?
Se om se Isand Jeesus Krist,
Ke täämba tõnu surmast wist,
Kui kange ärrä wääija.

174. 176. Wiid: Auw Summalale üllewan.

Se sure pühkä hommungo
Warra, kui Jeesus tõõsi,
Wõt ta hend' Marjal awivalda,
Nink rõmuft tedda eske
Se sõnnaga: "o maria!"

13

Kristuse ülestõõsemisest.

74 176.

Is käänd ta ümbre rattuga,
Nakfi ta jalgu kinni.

2. Se Madalena rõmustus,
Kui Isand hend' täl näütne,
Lät mulle sures õnsus'es,
Kui ümbrewõt neid jalgu.
Ja temma suu pattatse meel,
Nink suandminne hawu pääl
Geep na mo filmi joodlema.

175. 177. Wiid: Näggematta pöijoken.

Meije Jezu armo-täht
Olli Marja Madalena.

Oh! kui pea
Om se õnnisteggija
Tedda ka

Temma murren rõmustanu,
Nink täl hendä armust näütne,
Kui ta ik' sääl hawu man.

176. 178. Ommal wifil.

Woimust sanu:;
Om nüüd meije woon,

14

Ke jääl koolnu ::
 Me eest riisti puun;
 Temma waiw om lõppetet,
 Õnneid meile walmistet;
 Ke nüüd takhap ::
 Se saap õnne tööst.

2. Jeesus ell'ap ::
 Igäweste nüüd.

Temma wäändnu ::
 Meije wainlaisid;
 Temma Janu kuningas,
 Ke kik kigin wallitjes;
 Geije uskja ::
 Olge röömsa kik!

3. Kitzke laulden ::

Omme Jeesusest,
 Redda taiwan ::
 Kitwa engli tööst;
 Säge ikkes temmale,
 Kamma perrält ollete,
 Wiimselt sate ::
 Temma mannu ka.

177+79. Wied: Sa wonast sadu lomanen.

Sa rõmus, õnnid hulga ken,
 Mees woon walmistanu,
 Nink omma hengoga jõi sin
 Saggest ühkendanu.

Meis woi sel pühkal, kumbata
 Sul lassep täänbä piddada,
 So rõmustada ennamb weel,
 Kui Jezu werre-hääl?

178+80. Wied: Krist oli meije pattu eest.

Sa olli ristin tappetu,
 Kui ohwri-wonakenne,
 Mist Jummal oli ütelnu,
 Se kallid Jeesukenne;
 Ke werrega meid tähhondap,
 Uks surma sega riimotap.
 Ei woi meis tappa puttu.
 Halleluja.

2. Nüüd piddagem jis röömsaste
 Suurt, kallist pasja-pühkä,
 Et Tristus om ni armsaste
 Meist käändnu Josa wiikka.

179. Kristuse ülestõusemisest.

Se tahkap omma armoga
Ka meije sõänd walgusta,
Et pattu - ö meist lõppep.
Halleluja.

179. ~~181~~. Wiis: Jesus me mo lotus om.

Minno õnnisteggija
Elläp, ello saap ka mulle
Sääl, kun elläp minno pä,
Milled ma sid hirmun olle?
Kas pä jättäp luliikmist?
Henne perra tõmbap wist.

2. Lotus om kui kõiüdis mo
Temmäga ni kokko kõiütnu,
Minna olle usfun jö
Pädda nida kinniwötnu,
Et surm minno temmäst ka
Iggäwes ei lahkuta.

3. Omme ikko filmiga
Sa ma omma Jesust tundma,
Minna, ei joht wörad, sa
Pälle armo suud sääl andma.

Ent

Kristuse ülestõusemisest.

76 180.

Ent, med nõrk^{nink} jöweto,
Om sid ihkust waddonu.

4. Olge röömsa, Jesus Krist,
Kannap teid, mo luliikmisest,
Keelge hendä kurbusest
Seije ei jä surma sidse.
Üllendage sõänd sid
Paiwa pole iggäwes.

180. ~~182~~. Wiis: Kui minno tund saap tullemä.

Ma olle, kui ma tija lõõst,
So ihkust lu nink lihka;
So külge jä ma iggäwes,
Ei pelgä surma wihka.
Sa jäät nüüd mul nink minna sul,
Iggäwest elles ollet mul
So surma läbbi saatnu.

181. ~~183~~. Wiis: So heng, o Jesu, tekko mo.

O imme - wüest. ke wäardnu om,
Sa Esä kallis auwo - kroon,
Jummala engli römo - troon,
Pühka apostli armo - järg.

182

182/84. Wiis: So heng, o Jesu, teeko mo.

Oh laulke: Halleluja, sel,
Ke täämbä tõnu hawwaft jäl;
Se om se sütä wonaken
Kumb meije pä nink Isänd om.

2. Kolmandal päiwäl täüdeki
Se jonna, meä ta ütelnu,
Summala-koast neile sääl,
Kumb tähhend temmä ihho pääl.

3. Sis kirja perrä tõsi ta,
Kui Jonad temmäst tunnist ka,
Ke merre-kalla köttun sääl
Jäij' kolmel päiwäl nink ka ööl.

4. Ent näffe! määrne imne sääl
Sündi Jesuse hawwa pääl:
Üts engel tulli üllewäst,
Nink werit kiwri ärrä' eest.

5. Se päle wärrisi ka ma,
Ne pae üttest lahkuwa;
Hawwa hend wallal teijewa,

Pühhide

Pühhide ihho tõsiwa.

6. Se engel, keddä Summal saat,
Et temmä Jesust ärratas,
Se paist ni wäega selgede,
Kui olles esi Summal se.

7. Ja palge olli ni kui wälk,
Kumb pimmedust ka ärrä saat,
Ne hoitja ed woi olla sääl,
Seft suur hirm tulli neide pääl.

8. Maria Madalena ka,
Nink tõise naise rühkiwa,
Ja ihho woidma arnuu weel; —
Et olle Isänd ennämb sääl.

9. Kats englit temmä asemel
Anniwa hendä nättä neil,
Nink ütliwa: meä otfit' sääl
Se Isänd Krist ei olle tääl.

10. Maria said se hawwa man
Päüd kurbust omman soämen,
Nink ik ni wäega walloast
Se henge-pöijo perräst tõöst.

11. Se.

11. Se pääal ta näep silmäween,
Et Jesus saisp temmä een;
Ent ta es tunne tedda mit,
Nink möttel ollew aidrikkut.

12. Se sama armas Jezu ken
Tuus temmä ohto soämen,
Nink üttel täl: o Maria!
Sis sai ta tutwad temmäga.

13. „Rabbuni, se om, oppaja!”
„Oh ärrä putko minno sa;
„Ent wõtta wikk mo wellitfil
„Nüüd jedda tedda anda neil.”

14. „Ma olle ^{tõõnu} ~~te~~ nink lä nüüd
„Mo Eosa” mannu jedda maid,
„Ke mo nink teje summal om;
„Oh! jäge röömsas soämen.”

15. Maria läts sis römusten,
Nink wulut wellitfide man;
Et temmä nännu Isfändat,
Se pörge, surma wääriat.

16. Ent kui na mitte jedda maid
Es tahka usku jedda naist,
Sis näütad hend üts engel neil,
Nink winnit jedda tõtten weel.

17. „Kui takhat, tulge kaema;
„Siin om se paik, kun hengas ta;
„Ent nüüd ei olle ennämb siin,
„Suurt rõmo kulud Salemin.”

18. Nüüd kumardagem usfinaft
Sa järje ette maddalaft.
Se karjus wiije hawuga
Saap omme lam bid koggoma.

183. 185. Wiid: oh oppeta meid ristifallausfi.

So panti ni kui nisfo-terra mulda;
Ent kui kolm päiwa oll: lännu möda,

2. Sis tõõsit ülles hawwaft römun jälle,
Tõit mitte tuhkat henge henne selle.

3. Se mattus om so süta ello pitfat,
Mes ilmale sa selgest ülles näütat;

185. Kristusse üllertööstamisest.

4. Koost eggänts woip awwalikult tutta
Et jinna ollet öige ärräwäärja.

184. ~~186~~ Jesud minno ello.

Nüüd se päiw om pühha
Ni, et jeda kitta
üffike ei woi;
Seft et Jesud Kristus
Surmast üllertööstnu,
Nink om wäärndnu kik
meije henge wainlasi,
Pattu, ilma, pörgo- surma,
Nink kik temmä karmo.

185. ~~187~~ Wiid. Ina olle Jesust pandnu.

Sa pästet hulga kenne,
Jesuse ommändus,
Kumba ta hennefelle
Kihlanu kittusjes,
Kitta so rahho-würsti,
Nink temmä wäkke ka;
Kui surmast üllertööstsi,
Wäärnd pörgut ärrä ka.

188 Wiid:

Kristusse üllertööstamisest. 186.

186. ~~188~~ Wiid: So heng, o Jesu, tekko mo.

Pööstne öigusse-wääräjid,
Se Isand tulles so'ast nüüd.
Oh! tööstne häält nüüd rõnoga,
Nink laulge kittaft jätmata.

2. Woimusse lip om wona wäen,
Nink engli huln wäüps temmä een,
Ke awws ikkes andwa täl,
Nink laulwa kittaft summalal.

3. Seft armo-järjest kulus nüüd:
Et mastu ollis werrefüüd;
Mes pattatjift om tenitu,
Om Jesu werri taosonu.

187. ~~189~~ Wiid: o wöttem summalal.

Jesud lät usinaft
Se waiße Inarja mannu;
Sa kurbust tuus ta nüüd,
Sa ta meel olli halle.
Se aid saij' täüdetus
Sa hälest ikmisjen,

Ent

187. Kristuse ülestõusemisest:

Ent pea röömsas laäp,
Kui näep Isandat.

188. 190. Wiis: Niiud paistap meile illusaft.

Mes üffik film ei näe tääl,
Ja körw ei olle kuulnu weel,
Ei söämette tulnu,
Se rööm om meil jo walmistet,
Re Jesu werren leppitet,
Nink temmä hawu tundnu.

Önnis

Lotus

Saap meil jäma, tedä nättä ütökörd taiwan,
Temmä kannatusse kojun.

189. 191. Wiis: O kunnas mul se aig saap.

Ne iftwa temmä jallutside,
Re armastusest palkawa;
Ei tahha muud, kui sedä teda,
Kuitas nemimä koggonä
wois Jesu külge kinni jäda
Siin omma ikho, hengega,
Nink sest weel ennamb römüstada,
Et ta om tõnu auwoga.

192. Wiis:

Kristuse ülestõusemisest. 188.

90. Wiis: Magguus pästja, sinno armo.

Terre kallis rahhotoja,
Magguus Isand Jesus Krist;
Auwful surma ärräwäärja,
Iggäwenne ello-würst.

2. O suur õnsus, ello-walgus
Saap so tõusemisest neil,
Kummil sinno hawu-paistus
Ei lä melest iggäwel.

3. Oh! sa illus, kallis walguus,
Olle kõrgest wittetu,
Et sa surest, rohkest armust
Meije welles sündinu.

4. Wotta se eest tennis sulle
Minno ikho, heng nink waim,
Et sa kallis pästja mulle
Saatsit asend Salemin.

5. O sa kange ärräwäärja,
Iggäwenne kunningas,
Animiuste õnnetoja,
Pattatf. de ussu-paas;

C. Anna

189. Kristusse üllendõsemisest.

6. Anna meile esji jälle
waistset armo kinnitust,
Et me ni kui luliikmisse
Iääs so külge iggäwed.

7. Et me sääl woid römun sinno
Armo-järjen kumarda.
So een Halleluja laulgo
Tik ne pühha meijega.

Kristusse taiwaminne misse päiwal.

192. Wiid: Kuulge wakkimeeste kõlli.

Sa, ke perrän surma-waiwa
Meil hääs jäll'ülleslätfit taiwa,
Sa üllendetu Iosua (*).
Lad meid iwoes meelde wõtta,
Et perrätummas meid ei jätta
So latfi; — jä meil liggi, — jä!
Et heng, waim, ihho ka,
Ehk kül näggemata, —
Säwwest Amaitwa
Mes maggud ön,
Rahko nink rööm
So liggi ollemisfen om.

(*) pästija. Jan. Ev. 14. 18.

192. Kristusse taiwaminne misse. 81 190.

~~192.~~ Wiid: Iesus surma-taplusfen.

Jummal om sin meije man,
Kui meil Iesus
Awaldet om soamen
Kui me Iesus.

Iosa, Poig nink pühhä waim
Omme liggi
Hengel, Iesu läbbi.

~~193. 195. Wiid: Nüüd pühhä waimo palleme. (Polest weng)~~

(Pool wärsi).

Iosand! ke sa meil hääs
Siist lätfit taiwa,
Sa tahkas usfun meid sulle hoita
Ilmweata;

2. Seni kui sa henda
Meil jälle näütat,
Ehk taiwa rööm siist ma päält wöttet,
So tennama.

3. Iggäwed Hofianna
Saap sääl sid kuulda:
Kumb sulle so lüüastetu hulgaft
Saap lauldama.

4. Woon

191. Kristuse taiwaminne misest.

4. Woon, ke me eest koolnu,
Wotta meist kitlust
Nink tenno, mitmaft tubhandist, Korift,
Siin põlwil maan.

5. Kik üttele: Amen!
Isändal ausus
Siin ma pääl nink taiwan igjāwes ajas.
Halleluja.

194. ~~196~~ Wius: Kui pat teep waiwa mulle.

Kas se ~~me~~ ^{me} ~~minna~~ ^{armas} welli,
Mõttele ma waine tööft,
Ke ilma-wallitlusfi
E3 pēā riid mises;
Sai innimeses ni kui ma,
Nink om ni sõbralinne.
Kas ta se om? Tööft ja.

2. Ja jalgu ette jatte
Jaän' mahha peljuga,
Ke ristin me eest saije
Hawatud napluga.
Ja jatte ni kui wolu ka

Kristuse taiwaminne misest . 82-192.

Se ette, ke ni pühha;
Pühkä Isända een.

195. ~~197~~ Wius: Minno Jezu hawa.

Tulge wallo-mehke
Wallitu latse;
Kaege röömsaste taiwa pole
Põlwile maan.

2. Puhhad Jezu palge,
O wonakenne,
So perrä, ja henge-põijokenne,
Me kaeme.

3. Känä hend' weel ütökõrd,
Kae me päle,
Sis jäme rahhule, õnsa, ehk meije
So kül ei näe.

4. Kalli Jezu käre!
Ne taiwa wüsti,
Kik taiwa füsēn omma jo walmi,
Seil wandma nüüd. (*)

(*) usutawust.

5. Oh se: kolm wõrd pühkä,
Laultas ful wasta;

193. Kristusse taiwaminneisest.

Ent enne lähkätä meil weel mahha
õnnistamisest.

6. Kuulge, Eesä" ütles
Sääl ommal pojäl:
Oh terre tullemäst, istu hääl vääl
Suur söddomeis!

7. Istu nüüd me keskel
Seni, kui minna
So jalgu alla wainlaifi heida,
Nink lõppeta.

8. Nähte! omma Eesä"
Käskmisest perra
Sa wõttap englist hääl meel wasta
Kummardamisest.

9. Mitto tukhat filmä
Näggewa teidä;
Ent temmä näggo om allasi nähtä
Kui Eesä" woon.

10. Hengeest nink ^{kuu} kombist
Kui meije loitu,
Nink ikho polest ikho täüs hawu.
Ni tulles ta.

Kristusse taiwaminneisest. 83/194.

11. Innimise poja
Päiwa nink tunni!
Oh! teije perra jääp ikkaminne
Meil allasi.

12. Se aig om nüüd mödä,
Kui sinno palge,
Taiwate minnen, kadonu ärrä
Jüngride eest.

13. Nüüd rik meije päiwä,
Kumma weel Jawa,
Peäwa Jummal waiwa pühkä
Meil ollema.

14. Se om meije aosi,
So surma ritmä;
So kehkä peäp meid pattust pästmä,
Pühkändama.

196. + 198. Wiid: hüüd olgo ikked iggä wed.

Kristusse taiwaminneisest
Ma panne reisi pohjad;
Se om mo usju kinnitus,
Kui mul om hädda, waijus.

195. Kristusse taiwaminne missest.

Se pä om lännu taiwatte,
Kül sawa ka luliik misse
Kik üte kokko todud.

2. Et temma üllälännu om,
Nink meile asend saabnu,
Sis om hend' südda, meel nink waim
Ka sinna pole kändnu.

Mo warra om sääl üllewan,
Jummala armo: järge man,
Mo südda läap ka sinna.

3. So taiwa-minne missest mul,
o Isand, armo anna,

Et õigen usun ilma pääl
Ma sinno perra kõnni.
Et wimate süst ilmaft ka
Ma woißi minnä rõnoga
So troni ette. Amen.

197. 199. Wiid: Nüüd paistap meile iluust.

o Iesüs, kange söddamees,
Sa pattu = kandja ilma cest,
Sa ollet täämba istnu

Kristusse taiwaminne missest. 84/196.

So Isja häle kaeles
Nüüd wäärtu omma wainlasse,
Ke haru sul kül tennu.

Wäggew,

Juggew

Surma = wäärja, ello: toja ollet sinna;
Kik om heidet sinno alla.

2. So orjawa kik Kerubim,
Ka mitto tukhat Serawim,
Kui ärrä wäärjat kitwa;
Et sinna õn süst meile töit,
Nüüd ollet auwun üllendet,
Kik sulle tenno andwa.

Fulge,

Laulge,

Rõnustage, auwustage Kristust enne,
Ke om auwustuste lännu.

3. Sa ollet pä, me olleme

So luliik misse, kummile
Saap sinnuft walguft, ello.
Õn, rahho, rõõm nink kinnitus,
Jõud, kangus, wäggi, kostotus,

197. Kristuse taiwaminnemiseft.

Ja rõhnus sõamelle.

Aja,

Tada

Se eest jälle minno mele, sinno kitma,
Sulle ikkes auwo andma.

4. O Isand Jeesus, armo=paas,
Ja surma=wäärja, wangemees,
Me himmistame sinno.

Ja ollet me hääs ütfinda,

O Jeesus, omma werrega
Nüüd pühhä siise lännu.

Sulle

Meile,

Isand Jeesus, eosi abbiis, siis me same
Sulle laulma: Halleluja.

198.200. Wüis: Se pühhä Krist nüüd toonu om.

Nüüd taiwatte om lännu siist, Halle,
Halleluja.

Se auwo=Isand Jeesus Krist, Halle, Halleluja.

2. Häääl Isä kael istup nüüd, Halle, Halle-
luja.

Ke taiwast wallitsep nink maad. Halle,
Halleluja.

3. Kik

Kristuse taiwaminnemiseft. 85 198.

3. Kik. mes om temmäst kirjotu, Halle,
Halleluja.

Se om nüüd taiwast täüdetu. Halle,
Halleluja.

4. Ja istup nüüd häääl Isä kael, Halle,
Halleluja.

Mist Pawid enne kulut jääl. Halle,
Halleluja.

5. Sis laulge röömsast süddämeft, Halle,
Halleluja.

Nink kitke Jeesust iggäweft. Halle,
Halleluja.

6. Auw, kittus kolmelainule, Halle,
Halleluja.

Sel Esäl, Pojal, waimule. Halle,
Halleluja.

199.201. Wüis: Ep minna takha jättä.

Nüüd lähhäp Kristus ülles
Kül sure auwoga,

Se man suurt römo kulus
Pasjuna hölliga.

Oh! kitkem summalat,
Nink andkem tenno tälle,

Sel

199. Kristusse taiwaminuemisest.

Sel awoo = kunningale,
Ke istup tronni pääl.

200. ~~204~~ Wiid: Minno südda römuse talle.

Ge sajad om waimun nännu
Neid, ke järje ümbre olnu;
Enne, kui woon ilmaltulnu,
Om se proweet taddä nännu:

1. Ke, kui werreleppitaja,
Janile näüt ütökörd henda.
Palju önsa waimu seän
Näggi kunningat saan taiwan.

Pühha Waimo tullemisest.

201. ~~200~~ Wiid: O Jummal loja, pühhä waim.

Me tennäme so, pühhä waim,
Sa meije abbimees nink rööm,
Garkusse = lätte, kost kik saap,
Med ikkuul, hengel tarbis lääp.

2. Nüüd om se kirri täüdetu,
Med Jesussest sai tootu
Neil jüngrile, kui taiwa läts:
Ma sada teil töist römusest.

3. Sa

Pühha Waimo tullemisest. 80200.

3. Sa om se kallimb jöbber tööst,
Ke armastap meid süddämeest;
Ke häddä lifsi awwitap,
Neid kurblikku ka römustap.

4. Sa sadap neid, ke esinu,
Nink otsip neid, ke kadonu;
Walguustap Jesu koggodust,
Godp Jummalast neil önnistust.

5. Sa ollet se, ke tunnistap,
Et Jummal neid ni armastap,
Ke temmäga om leppitet,
Nink armo = riki istutet?

6. Oh! wötke waasta feddä hääd,
Se kalli pühkä waimo tööd,
Ke täüdap meije soämids,
Nink teep ka omma templid neid.

7. Iä meije mannu ospeja,
Et meije sinno wäega
Kik kurja ärrä wäwäme,
Läbbi so armo = paistusse.

202. ~~204~~ Wiid: Meije Jummal wonaken,
Sa, ke Isäst iggäwest

ollet

201. Pühha waimo tullemisest.

Olet wälja lännu,
Waim, ke seddä pojakest
Jum~~ma~~ro ihkun saatnu.

2. Sinno nimmel sago meist
Jummalal auw, kittä;,
Sest kes tunnes pöijonest,
Kui sa meil es näütad.

203~~205~~. Wiid: Ekn kül ütlematta.

Ellä meije ihkun,
Kumb so tempel töttest, Kerk om tööst
Selleta sen nojun
Meile Jofust Krist~~us~~ haldeste,
Kui ta surma = illun
Hendä näütnu hääst,
Nink saäl ristti kannun
Me cest koolnu tööst.

204. 206. O Piige pühkamb, puhtamb Jesus.

Se pühha Waim, kumb Esä nouwo
Sit hääst, nink awwald poja auwo,
Säüt temmä jüngrit armoga.
Se man^{ta} haldus olei nätta,
Sa täüt wa seddä pühhä kotta

Se

Pühha waimo tullemisest.

202.

Se taiwalikko auwoga.
Mes önnis pühhä sääl
Sel päiwäl olli neil, —
Oh mo Jummal!
Ei moista kik, kuid armolik
Sa olet nink jäät iggawid.

205~~207~~. Wiid: Sa kärfet, Esä, pallelda.

Se pühhä Waimo haldus täüt
Apostlile neid söämid
Küt omma rohke armoga,
And wigil kelil könnelda,
Ne kittiwa sääl Jummalat,
Et ta neil omma waimo and.

..D.

206~~208~~. Wiid: Nuud pühha waimo palleme.

O Waim, ke Esäst wälja lääs,
Nink temmäga üts siiski jääp;
O sa wäggi kõrgest, kumb^harmo-järjest
Om kingitu neile pattatfille römud,
Nink önsusfed.

2. Oh! kootota mo söänd nink meelt
Et ma saas wastjet armo sult.
O sa walgustaja! Minna sinno oda,

La

203. Pühkawaimo tullemisest.

Sa wainlik tuul, oh puhku omma aida
So õnnistust.

(*) Kogodusse päle.

3. Sa lätte, kost rik rõhkus keep,
Kumb meije soänd siin kostotap;
Anna omma tarkust meile õigest tutta
Ni kui Salomonil, keä pallel jedda
Sult hennelle.

4. Rik armo-nõuw, mäs Jummal peäp,
So läbbi meile siin te dä saap;
Läbbi so ajamisje omma jo enne
Proweti nink ka apostli kirjotanu
So latfille.

5. Mo soäimen Jesust awwalda,
Muidõ jääp ta mul tundmata.
O sa meister, sada minno soänd nida,
Et allasi pallasje mo pöijs perra
Ilmjätmata.

6. Mo tömba ilmaft hennelle
Nida, et ma so perrä lä.
Oh! rinnita ka minno pelylikku waimo

So

Pühkawaimo tullemisest. 204

So jisse usun, et ütfit taad wroni
Ei riisu mult.

7. Oh armo-öli jofe sa
Mo jisse allo-wäega.
Läuta ka mo soänd sinno armo-tullest,
Et mul wastne ello tullest Jesu werrest
Mo õnfulses.

207. Wüid: ma olle Jesust pandnu.

So kallis Emmä südda
Sa armaline südda
Nüüd pallep meije cest,
Et Jesu surm nink hädda
Lääd läbbi soäimest.
Nink kui se hawu-oja,
Kumb nüüd jo jõdkman om,
Saap eggäütte kastma,
Sis om sul õige rööm;.

208. Wüid: maggu pästja, sinno armo.

Pädda kallist emmä südda
Sõwma ma sult hennelle;
Kui ma sulle te weel waiwa,
ütte jedda minnule.

2. Kui

205. Pühha waimo tullemisest.

2. Kui sa ollet töötanu
Mo cest wonal middäke,
Nink ma olle sedda riknu,
Anna andis heldeste.

209. Wiis: Henge pöijsken.

Minno melest om
Se mo ainus rööm,
Kui mul pühha waim saapama,
Nink ka soämette maalma
Sedda wonarest,
Tappetu mo cest.

2. Oh! siä tenna ma
Inken römoga
Se cest, et ta mulle näütne
Seed Jesusse hawu mannu,
Koft mo önnistud
Jofep iggawes.

3. Nink siä anna ma
Suud ta käel ka,
Kumbe siäsen nagla: tähhe
Saidwa, Kunni kohtun näe

ülles:

Pühha waimo tullemisest.

Üllästöstwat neid
Önnistama meid.

4. Ent mul tulles sin
Meelde temmä piin,
Nink mo südda sullap tööste
Gemmä waiwa ülle häste
Seni, Kunni ma
Gemmä mannu sa.

5. Armust kargap tääl
Südda ihkun weel,
Kui ma möttele nüüd se päle,
Ke and omma poiga meile,
Kumb ta ainus lust
Olli iggawest.

6. Ent se poja käük
Olli immelik:
Innimeste male tulli
Kui ilm wanne all weel olli;
Sai neist põlletud,
Kristin tappetu.

210. Wiis: O Kriste, päiw om sinno näen.
Meid walmista, o pühha waim!

Me

207. Pühha waimo tulle missest.

Me olleme se pöijs hõim;
Püel tullep pea Jaja-päis,
Run otta saap sid mõrja wair.

2. Meid waisid sada heldeste

Seni, kui sinna tulleme,

Run kittust laulap. *Jungro halk*

kuu olgo sul, sa küllemulk.

~~211. 215.~~ Esfi wiid. ommal wijil

Oh! tulle römoteggija,

Nink läüta armo-tullega

Meeld, soänd, möttid usujille,

Et armo näütwa õigede.

So pühha sõnna walgustus

Seep wigen welen usalikkuud,

Et rahwad ülle ilma-ma

woip sinno kittust kuluta.

Halleluja ;;

2. O pühha walguw awwita,

Et meije woime oppita

Kik tundma õiget Jummalat,

Kui sinna kirjan awwaldat.

Meil olgo Jeesus ütfinda

Se

Pühha waimo tulle missest. 90 208.

Se ainus õige oppija,

Et temmä sisse usume,

Kik wöraft oppust jättäme.

Halleluja ;;

3. Sa kige üllamb römustus,

Oh! olle meije kinnitus,

Et meije sinno kindmaste

Ka kurjal põlwel orjame;

Sa tahkad, Isand, armoga

Kik lihha nõrkeust kinnita,

Et meije häste maadleme

Nink fult ei lakku eäle.

Halleluja ;;

212. 214. Wiid: oh oppeta mo risti sallausi.

Meid kogodusse waim sääl ütlep kirjan,

Se olgo töi si meije hulga seän.

2. Sa peät minno kannatusse sõnna,

Seft tahka kiufatusse eest so hoida.

3. Ni tööst, kui ma so perrält olle, Esä!

Ni olle ma so sisse wona omma.

4. Oh! paistad mo pä-ot'saft nink mo filmist

Pattatse meel, ke kastetu ta werrest.

215. Wiid.

213. 215. Wüid: Nüüd pühha waimo palleme.

Jummala waim, te waftset meeld,
 Mo terwet ello nink mo teed;
 Sada pühhaft soänd, ni wa waftset waimo
 Mo fieser, et maitfas so helduft nink armo
 Jus tenroga.

2. So kerkus, o waim^{me} ehkita,
 Nink läbbi so wäe mo walmista;
 Kigeft pattu = möttest minno ärräpästa,
 Nink mo henge öige esamale sada
 O Jesu waim!

Kolmainust Jummalaft.

214. 216. Wüid: O kige pühhas, puhtam Jesus.

Pühha om se kolmainus Jummal,
 Auw olgo iggawes nüüd temmal,
 Sel Esal, Sojal, waimul ka.
 Pühha, pühha, pühha, önnid
 Om meije Jummal suur nink auwud,
 Se kunningas nink tröstija.
 Se Isand esfi om
 Me söbber, oh! suur rööm

om

Om seft meile;
 Oh laulge fis
 Kik ütteleis
 Nüüd waftset laulo iggawes.

2. Auw, kittus, wäggi nink ka rikkus
 So armo eest sul jago ikkes
 O Jummal, kige üttelemb hä.
 Auw ka olgo Jesus sulle,
 Et auwustus te latfit jälle,
 Nink offit meid so werrega.
 Se, se meid kostotap,
 So armun kinnitap
 Inagrus Jesus!
 Seft Jummal om
 Nüüd meije man,
 oh! nummar dage tolmun maan.

215. 217. Ommal wifil. (24. Wüid).

O sinna Kolmainus,
 Kelle kik Serawimi
 Tööst andwa auwustust,
 Kui ka ne Kerubimi;

So

211. Kolmainust Jummalast.

So armo: silma wöt no ka
Kui nõrka last mo waeda.

2. So auwustud om suur,
Käüp ülle ma nink taiwa,
Kumma eest tõttest siin
Kik wüsti häbbenewa,
Kui nägewa so armo: tööd,
Ja Eisa, Poig nink pühha Waim.

3. Ja ollet a nink o,
Kenk nimmel: ja nink amen
Sääl laulwa Jinno een,
Ne pühha kõrgen taiwan.
Ma to ka sulle nõrpuusen
Mo soänd ohwid, kõrgemb ön.

4. Ja ollet selge arm,
Kumb ni kui lätte jofep,
Koft wigil pattatfil
Se arm nink rööm siin tõdsep.
Mo soämette jofe ka,
Et so kui armo maitja ma.

5. Ja ollet ello: kaiw,

Koft

Kolmainust Jummalast. 92 212.

Koft nik loom rõhkust wöttap,
Koft eggälüttel siin
Se ello: wäggi tullap.
Oh! sa suur, kallid walgustud,
Mo hengest aja pimmedust.

6. Ma tahha otfani
So auwo surest tõsta,
Ja henda terweni
Sul ohwid ärrä anda,
Et sa mo sidjen rõmoga
Wois hennel asend walniista.

216. ~~218~~ Wiis: Mo eest tuud so südda surma.

Uofuta w nink armad henge loja,
Jummal, meije rõmusted,
Sinno nimme auwud laultas
täämba, Jesuw, meije abbi mee.
Pühha Waim, sa õige walgustaja,
Olle sa mo henge rõmustaja.
Kittus, auw nink tenno ka
Kolmelainul otfata.

2. Jesuw, keige kõrgemb poig, ke sinna
Ollet omma berrega

Lünastaru

213. Kolmainust Summalast.

Lunnastanu mo, oh! et nüüd minna
Jääd so ommad koggona.

Oh! et nüüd ka meije woide tulla,
Med suurt armo ja meil wöttit näüta,
Kumma eest me iggawes
Same kitma sinno sed.

3. Pühkä Waim ja kallid hawa = öli,
Kummaga meid woijetas;
Eggäkord ei olle meile liggi
Ello = palsam Jesu Kristi.

Minna palle so, ja henge arst ja,
olle Jesu, többitjide hoija;
Woija ihho, henge taad.
Sulle preefres, kuningas.

4. Oh! ja meije mannu römüstaja,
walgusta me jõamid;
Wotta meid kui nõrku latfi sata
Käe pitte Jesu pool.

Pühkända sed meije henge, ihho
Seni, kui me Jesu werre hawu

Putta

Kolmainust Summalast. 93 214.

Putta same jõamen
Ni, kui olles filmi een.

5. Halleluja, auw nink kittus olgo
Kolmelainul Summalal,
Esfäl, pojal nink ka waimul tulgo
Laulden wasta engli = koor.

Jawas, ma nink merri römüstago,
Jäpkhe, ku nink päiw ka auwüstago
Ütten sedda Summalat,
Meije pääd nink Isfandat.

~~219. Wiid: Nüüd olgo ikkes iggawes.
Se on nüüd meije usk nink rööm,
Summal ja tijat sedda,
Et siina Esfa, Poig nink Waim
Saad möröjat kadwatama;
Nink et aig weel saap tullemä,
Kun poig saap tedda kosfima
Ihho nink henge polest.~~

217 220. Wiid: Oh armad kae tänna!

Oh Esfa! olle röömsa,
Ma olle poja omma;

oh

215. Kolmainust Jummalast.

Oh! wõtta õnnista,
Ninn te mul ni kui latfel,
Mo mees, ke mo pääal möttel,
Mo wõtta hennel koggona.

218. ~~221~~. Wiid: Se wona omma olleme.

Ta armoga meid juhhatap::
Ei olle kippse, ni kui meije;
Ei panne rasfes emmä kenne,
Kuis ta ::: neid latfi kaswatap.

219. ~~222~~. Wiid: Minno waisus om ilma arwamat

Jesüs, meije kallid oppetaja,
Ke ja omma werraga
Wõttit meid, taad pörmo, lunnastada,
Latfit surma fisfe ka,
Olet näütnu hend' kui õige wäärja,
Ninn se pörghawwa ärrä naarja;
Wõttit wangi kurratit,
Häetit rik temmä tööd.

2. Laulma seni, kui heng lahkup ihhuust,
Om so mördja ainus last
Seni, kui täl ütškörd henda näütap

werre =

Kolmainust Jummalast. 97216.

Werre = pöig jää iggawest.

Oh! sid toõsep himmo koddo minnä
Mõnnel hengel, mõnni takhap olla
Ello = würestil fullasen,
Gemma mördjat orjaten.

3. Kui ütö, ke siin Jesu küllen ellap,
Laulap henge heitmisest,
Engli koggodus, kui jedda wulep,
Kõmudtap hend soämest,
Kunni rik ne hawu = mehkileose
Paradisi aijan laulwa esfi
Omna suga röömsaste:
Terre armad pöijoke! —

220. ~~223~~. Wiid: So heng, o Jesu, tekno mo.

O römo = waim, kost pühkaid,
Tõtte = arm nink ka täwweud
Keep wälja ilma löpmata
Neil, ke so wõtwa armadta.

2. Enne kui kuulti ülle wän
Englide laulu Eofä man,
So enne kuulti Terawist
Se: pühka, laulwat jäрге eest.

3. Amen.

217. Jummala armokutsimisest

3. Amen, auw Esfel, pojale,
Nink ka sel pükkä waimule,
Ke olli nink jääp iggäwes
Mc saatja rööm nink abhimees.

221 ~~217~~ Wiis: Nüüd paistap meile kauniste.

Oh! Isand Jummal iggäwest,
Sa oleet minno süddamest
So poijan armastanu.

Se poig om minno kalliste
Hääs, kaunis mõrjas hennele,
Mo pattust lunnastanu.

Eija,
Eija,
Pattu kannap, temma annap taiwast mulle
Auw nink kuttus olgo sulle!

Jummala armo-kutsimisest
nink pattust käändmisest.

222 ~~215~~ Wiis: Jeesus, ke mo lotus om.

"Tulge minno mannu kink,
"Kumba pattu-koorma litfup,
"Minna olle armolik!" —

Ni

nink pattust käändmisest. 95 218.

Ni meid Jeesus armun kutsup:

"Seije pattu anna ma
"Andis, önsat ello ka."

2. Oh! kuid maggus om se häääl
Kuulda neil, ke otswa te dda,
Temmäst moista ma, et weel
Meie perra Jeesu südda
Pallap, nink et temma ka
Pattuste lunnastaja.

223 ~~216~~ Wiis: Mo walguis walgusta.

Mo waiust kae tääl,
Isand, so armo perra;
Ja woit mo auwita,
Sest muid ei tija ma.
Mo pudust näet sa,
Nink kaet armoga.
Oh wotta hallista!

2. Oh! armo-lätte sa,
Kumba mo südda waidlep,
Jofe mo siise ka;
Tik nõrku nostota,
Rõmuusta, sõnust te,
Ke wäärt ei olluse
Niid sada ommote.

227. Wiis:

219. Summala armo kutsu missest.

~~224. 227.~~ Wiis: So heng, o Jesu, tenno mo.

Ja rõmustat hä melega
Kui minno silmä zilkuwa,
Kui murre mahhalit sup jo,
Sis armoga waigistat mo.

~~225. 228.~~ Wiis: Halleluja me anname.

Oh! ärrä mingo kohto sa,
Isand! ent anna andis ka
Kik minno pattu-süda.
So werri, mes sa wallanu,
Om üffind, mes woip kistota
Kik minno wõlga ärrä.

Sega
Katta

Kik mo hädda, nink mo süda, et woi saista
Eõsa een kui puhkas mõrõja.

2. Is otlan olled minnoga
Kik olnu, kui es olled sa
Mul abbi, rõmo näütanu.
Sest kui jo olli rõmota,
Seit omma kät mo ülle sa,

Et

nink pattust käänd missest.

94 220.

Et meelt es peä heitma.

O sa,
Pästja,
Hallestaja, henge trööstja, ello-toja
Kuiid ma woi so se eest kitta!

~~269.~~ Wiis: Mo sõänd anna kigeft wäest.

Nüüd andisantu om mo pat,
Oh! löge kandle pääl,
Nink kitke moga Summalat
Kik taiwa hulga saäl.

2. Oh kitke fedda armo-merd,
Nink Jesu kannatuft,
Kumba ta ristin jaitte kõrd
And kuulda ommaft juuft.

3. Saäl om ta minno kihlanu
Ja omma werrega,
Nink hennel mõrõjad kosfinu;
Ja jääp mo põigmees ka.
4. Nüüd olle pattust mõstu ma
Jesuse werrega;

Mo

- Mo wölg om ärrämastu ka;
Ma wäga rõmista.
5. Ma palfi: önnisteggija,
Oh näüta henda mul!
Kumb tõtteste ka sündi siin
Mo waimo filmi een.
6. Ma kaibfi tal mo pattu = juud
Könnelden filmä = ween,
Nink neid, kumb e stunne weel,
Panni ta soäme pääl.
7. Säüd heldust kaij' ta minno pääl,
Nink and mul armust juud,
Nink kuiwat minno pöski pääl
Neid filma = piisariid.
8. Mo südda armust fullap tööst,
Se ülle mõttelden;
Suurt hooläta kannap minno eest
Mul jedda ütelden:
9. Oh! wötta julgust, hengeken,
Sa jäät nüüd ellama;
Käu ikkes armotundmisfen,
Sis saat sa onfad ka.

10. Ma olle so eest madnu jo,
Kis pannes hukka so?
Mo küllest jösep werre = woo,
Se teep nüüd puhtas so.
11. Mes minno man weel sündi sääl,
Ei woi ma unnetä;
Ni kawwa, kunnii ello mul,
Ma jedda mällita.
12. Ma saije jedda wannikut,
Mink perrä waidli ma,
Jesusse werre = osfaust,
Nink armo liidko ka.
13. Ent et ma sega surustas,
Ei sünni minnule;
Kui ma sest paljo könneläs,
Saad kurbust temmäle.
14. Läs atlandlikkun soämen
Se warra hengäda;
Sis maitfap heng siin wai kusfen
Jummala armo ka.

223. Wüs: O pä, täüs werd nink joni.

Üts waine latsekenne
Kül pea röömsas jääp,
Kui temmä tunnes enne,
Et nuhtlus mödä lääp.
Ni om ka meil se luggu,
Kui henge = pöijoken,
Läbbi ta werre = hawu,
Goop rahho soämen.

2. Mes ma kül taiwast holi,
Ehn auwo = kronist ka,
Kui temma häält ma kule,
Läap sudda pallama.
Se ülle minna ikke
Kül armo = piisariid,
Et woon mo cest kand tikko,
Nink surma = mörrouft.

3. Ei pelga ma sis pörjut,
Kui Jesus soämen,
Sest temmä om jo armust
Mo sü cest koolnu siin;
Se ülle minna laula

Niud

Niud röömsa hälega:
Ja om mo lunnastaja,
Nink önnisteggiija.

4. So hawu waimun näe
weel mo cest wallale,
Ma sinnä sisse wäe,
Mo soänd juhkata.
Säält joostenu werri rohkest
Mo pattu möskmisest;
Ma tennä sinno se cest
Iks niud nink iggawes.

228. 2st. Wüs: oh wötken Summalad.

So werre = ristminne,
Kumb sulle raspe olli,
Mo ärräostminne,
Mes sinno läbbi tulli;
Se perrä ihka ma
Niud sure himmuga,
Kui jedda kätte sa,
Ei ilmaft holi ma.

2. Ma tunne soämen,
Et kirjoitet mo nimme
So ello = ramatun,

Kui

225. Summala armokuts missest

Kui sündiu weel es olle.
 Kui tulli ilmale,
 Sa wöttit hennele;
 Ma olli rojane,
 Sa mööfit puhtaske.

3. Sa minno wallitfit
 Keul mitma cest siin ärrä,
 Et sinno ommas jääd
 So sure armo perrä.
 So armo = rikkusfen,
 So wallituide man
 Ellada, om mul siin
 üts tenimata ön.

4. So armad koggodus,
 Se künit mulle näsi
 Nink soänd wadta si,
 wöt minno hõlma esfi;
 Näüt mulle selgede,
 Et sinna tõtteste
 Mo ostfit hennele,
 So mööjad heldeste.

5. Kui se man mötle ma,
 Mes koggodus mul näütap,
 Kumb waimo wäega

Mul

nink pattust wäändmisest.

99226.

Mul sinno kawu wittap;
 Sis nakkap fullama
 Mo südda armoga,
 Ina wäega röömsasfa,
 Nink önsas koggonä.

6. Ma waine pattane
 Mes ma ful üttele Jesus?
 So een ma ikma jä,
 Nink panne sedda immed,
 Et sinna, waiwa = woon,
 Mo cest sääl ollit maan
 Kui waine waglaken,
 Säüd ohto soämen.

7. Ent, mes ma palle sult,
 Se om se ainus asfi:
 Jä ikkes nida mul,
 Kui sinno podi risti,
 So põllet' näoga,
 So werre = palgega,
 So wije kawuga
 Nink külle mulguga.

8. Kui ütskõrd mulle ni
 Mo wonaken hend' näütap,

Et

227. Pattust väändmidsfest.

Et ennämb taggasi
 Hend' minnuft mitte väändp;
 Sis olle röömsaste
 Siin sinno sullane,
 Nink tulle taiwatte,
 Kui sinno mördjake
 9. Ma palle jedda wa:
 Se maddalad mo nida,
 Et ikkes tolmus jä,
 Kel waja om so furma.
 Ma jä jäw sinno man,
 Mo armad Jefusen,
 So arnotundmisen,
 Sa ohwri woraken!

10. Ma palle: Lähküne,
 Ma tükki sulle liggi;
 Mo armfamb Jefuke!
 Las sinno furma-higgi
 Mul saiwota soamen,
 So hawu-leppingun,
 So man nink hengusfen,
 Nink so een palwusfen.

Puhka:

Puhkamidsfest armo perrä nink
 töisitsest usufst Jefuse jofse.

239. Wüid: Terre tukhat körd ke sinna.
 Künita, o Jefus! heldest
 Mul, ke nõrk nink jowweto,
 Omma wät seni, kui: Häddast
 Nink wa peljust pästat mo.
 Kaitja omma latsekest,
 Et wainlane ei woi jefst
 Kitta hend, et ^{huppeda pandnu} olles wäärnu
 Saad, ke so piäl lotust pandnu.

229. Wüid: Sulle Jefu hawu jofse.

Oh! et minna pattul' woles,
 Ent sul ellad Jefus Krist!
 Oh! et ma sul römud olles
 Sinno mörro furma eest.
 Halw nink waine olle minna,
 Ni et häbbelikkus jä.
 Se man om mo rööm, et sinna
 olles ütlemata hä.

230. 234. Wüid: Mo Jefus wöthap pattaljed.
 O riige armfamb walguustus!

Kui

229. Puhkamisest armo perra nink

Kui sa es olles hädda orrun
Mo saatja nink mo rõmustus,
Sis kik mo päiwa fuisas murren.
Ma mõtles se pääl peljoga,
Kuis minno te saad lõppema,
Nink määrne luggu minno odap?
Ent kui so käsfi minno sadap,
Nink mul so palge paistap ka,
Sis pimedän ei esfi ma.

231. Wiid: Henge põijoken.

Kui ma peä siin
Laidma hädda seen,
Oh! sis olle mulle liggi,
Aõrkusfen jä minno wäggi,
Ni et kannata
Sedda rõmoga.

232. Wiid: Naggemata põijoken.

Oh mo henge-põijoken!
Kas sa hend' ei lasse löida,
Ühkentada
Mõrsjaga, ke otšip so
Hinnmoga?

Melleid

tõisest usust Iesusse fuisse. 101 230.

Melles sa hend' ärrä pedat
Nink so palget mo eest kattat?
Sa näet, et ma wäidle so.

233. Wiid: Sa armo nink õnsuse põhjata.
Lätte.

Me hengäme Iesusse warjun ni kawwa,
Teunni kik hädda möda läöp;
Se Isand saap esfi me eest kül hoolt kand-
ma,
Sa tijap meil wallo teep.
Me ollade jõudo ta tunnep tääl;
Ei panne ta rasfet koormat me pääl.
Ne aja nink promike möda om lännu,
Ne saatwa meid andma täl kiltust nink
auwo.

234. Wiid: Oh armad kae tänä!

Heny rühki Iesu mannu,
Sa ollet armo sanu
Sa werren ütšinda.
Sul olgo rõõm ehk wallo,
Sa lõwwäp ikk kes nõuwo,
So läbbisaata auwoga.

235. Wiid:

231. Puhka midest armo perrä nink

~~235~~ 232. Wiid: Mo föänd anna nigest wäest.

Kui südda puhkap, tännitap,
Lääp pehmes Eosa meel,
Nink annap, meid römustap,
Ja auwus tullep taal.

2. Sa nuhtlet küel meid pattat sid,
Ei siski wikkaga,
Ja perräst wottat meije süüd,
Nink widnat merde ka.

3. Med murretat sa hennefen
Jus öf nink päi wä taal;
Oh! wötta murre, waiw nink piin,
Nink heidä loja pääl.

4. Eo pettä temmä wallitfus
Weel ilman kunnake;
Kik temma tö om figgidus,
Nink saap hääd otjake.

5. Sis laose teddä tetä weel,
Nink olle pokhalt wain.
Sis hengät sinna rakkun taal,
Nink saal saap römo pain.

236. 240. Wiid: Jesus minno ello latte.
Halleluja! tulge waise,

Kitke

102 232.
töifitfest usust Jesusse süsse.

Kitke Jesus minnoga,
Gemma arm nink halleduuse
omma ilma löpmata.

Gemma annap kooljil ello,
Armoga neid täüdap jälle;
Jesus anna ikkes mul
Halleluja laulda sul.

237. 241. Wiid: O pä'täüd werd nink joni.

Kik lunnad tetu henge
Jesusse werrega,
Nüüd föämette pandke,
Med Jesus surmaga
om saatnu suren waiwan
Me henge onsusod,
Kumma sest meije taiwan,
Saad kummardame sid.

238. 242. Wiid: Summal taiwa ninkma loja.

Ke, o Jesus, sinno hawu
arwap önned henele,
Se om henge warra löidnu,
Pöllep ilma rikkuft ke.
Surm om temma room nink lust,
Sest et taiwan Jesus Krist.

2. Jesu

2. Jesu man ma takha jäda;
 Ilma naar nink teotus
 Ei woi sõänd ärrä käända
 Temmäst, ke mo rõmustus.
 Jesus jääp mo walgustus,
 Ello, rööm nink täwweus.

3. Tulle, wallis Jesus, tulle,
 Pästä kigest häädäst mo!
 Aig lät iggawes jo mulle;
 Tulle! minna oda jo.
 Mes ma ennämb ilman te?
 Wötta minno taiwaha.

4. Sääl, kun taiwa rõmo nättas,
 Nink kun elläp Jesus Krist;
 Sääl kun Jummalat ka tuttas
 Temma furest selgusest;
 Sinnä minna püüwa ka,
 Et ma temmä mannu sa.

239~~44~~. Wiis: Südda wirgu ülleis tööst.

Nüüd, mo õnnistegija,
 Takha ma so armust toita,
 Nink waiklikko himmoga
 Hendä sinno hawun hoita

Seni

Seni, kui sa waiwa päle
 Auwo=kroni annat mulle.

2. Jesus, sul ma olle jo,
 Las mo sinno külge jäda;
 Sinno armun hoija mo
 Seni, kui so sääl ja nättä.

Kule, woon, so werre perräst
 Nüüd mo palwe häält ka armust.

240~~44~~. Wiis: O Kunnas mul se aig saap
 joudma.

Mo Jesus, kedä serawimi
 Ins orjawa so järje een,
 Nink omma palget katwa kinni
 So pühkä näsku talliten,

Kuid woiwa lihhalikno silma
 So armjat palget kaeda?

Ke muido pimmedän weel kääwa,
 Ei näe henne ette ka.

2. Oh!anna, et ma usun liggi
 So pühkäuse siuse lääs;
 So arm mo sõänd täüttes esfi
 Mul õnuses, sul pittuses.
 Mo hengele siin armo anna,

Nink

235. Juhkamisest armo perra nink

Nink päästä teidä surmast ka.
So ette allanda ma henda
Kui Eester nink so miorfia.

3. Mul künita so armo = käsfi,
Ma anna siud neil uofun nüüd.
Oh! helde Jesus, näytä esfi
So hawu, ristota mo siud;
Sest neide siufen woi ma olla
Kus rakkulik nink peljota;
Ei pattu tapja = engel jedda,
Ke täkkendat so werrega.

4. So tarkud minno juhhatago,
So walgud paistko mulle tääl,
So arm mo soämette jägo,
Et ma so armo te-ra pääl
Iud uofun offani woid käwwa,
Nink soämeli nno. armoga
So sönna nink so taktmist nöwwa,
Nink kik se perra tallita.

5. Mo südda olgo sinno iste,
So auwo = järg nink ommandus,
Sa jättilt armuft iennemuoste

So

töisit sest usuft Jesuse siuse. ¹⁰⁴ 236.

So taiwa troni auwuoftust.
Oh! te mo soänd armuft esfi
So ello = majad, kunni ma
Siin löppeta mo teggemisfi,
Nink wiimfelt sinno manusa.

241. ~~245.~~ Wiis: Ei olle ma pääl suremb.

So poig, o Summal, saifap siin,
Mo armo = järg, mo kinni liin,
Ke henda ohworito ristli pääl
Mo pattu cest, o maggud hääl!

2. Ei olle temmal waja tööst
Se surma maitfa henne cest;
Med minno pattu teninu,
Om temmä werri tasfonu.

3. Sa hawu läbbi süttime,
Nink läme ökwa taiwaha;
Sest kae, esfi, Soja pääl,
Ke meije cest so palkepäääl.

246. Wiis: Kui, Summal, sinno armsamb
poig.

~~Sen werren om mul ristotuft,
Ma lä so mannu julgest,
Ma otfi armo maddalast,~~

Ei

237. Puhkamidsest armo perra

Ei lahkui sinno küllest:
Mees mul so poja sulm nink piin
Om ristl pu päälsäetnu siin,
Ei rifu mo käest kurrat.

242. ~~247.~~ Wius: Es olles Jummal meijega.

Oh armad Jeesus! ^{kustha ma} Et ma so
häält saas tundma, ^{kosta jo} Mo heng nink ih:
ho otjip so, Kost peä ma so löidma?
Ma olle pattuust koormatu, Nink henge
ohhuust waiwatu; Sa woit mo kostota:
Ja.

2. Ma olle mitma wisiga kül sinno kus-
lastaru; Sa hälitset mo armoga, Ent
ma ei olle kuulnu. Ma-ilma asju
otje ma, Med iggäwenne jättika; Ni
tahki hukka minna.

3. So taofaus mo römustap ka wasta
pattu, surma, Et mul arm Jummal
man saap, Nink et saäl löowä römo,
Sa ello, onust nink kik hääd, Se toop
mo hengel hengust nüüd, Med sinno ha-
wust tulnu.

243. ~~248~~

nink tõi sitteft usust Jeesuse siise! ¹⁰⁵ 238.

~~242.~~ 248. Wius: Jeesus surma taplusen.

Oh! et minna allasi
Sinno armo
Melen peäd surmari,
Kuid mo pöorno
Ollet wötnu armasta;
Nipk et minna
Ellös, kolit sinna.

244. ~~249.~~ Wius: Mo soänd anna kigeft wäest.

Sa näet mitmasuggust kül
Mo man sul kurbusof;
Oh! wötta ärrä kik, med sul
Ei olle melchääs.

245. ~~250.~~ Wius: Kui saggest ikkep südda mul.

Med meile ainult waja om,
Om Jeesu osfau,
Nink et me südda, heng nink waim
Lääs temmä omandus.
Se kinnitap me käüki ka,
Et middäke ei lahkuta
Meid temmäst, temmä hoijap ka
Meid hennel laitmata.

251. Wius;

239. Puhkusfest armo perra nink

240st. Wiid: Nüüd paistap meile wanniste.

Kuid wäega röömsa olle ma,
Et Jesus om ilmjätmata
Mo ello, rööm nink warra.

Ta saap mo hennel' kittusjes
Ka Paradiisi wõtma fis,
Kui ma siist lahku ärrä.

Amen!

Amen!

Gulle Jesus! minno ainus rööm nink' ello,
Himmoga ma oda sinno.

241^{ga}. Wiid: Arm lähküne nüüd.

So wölglanne jä
Ma ni, kui ma näe,
Kuid wannatlik sa,
Sis filmä nink jüdda
So een sullawa.

248^{ss}. Wiid: Mo söänd anna kigeft wäeft.

Ma tunne küil mo pattu-jüüd,
Mo päle kaibap se,
So werre arm om fiski nüüd
Mo pästnu heldeste.

toisiltsfest usufst Jesuse jesse. 106 240.

2. Ja jüdda om ni usufataw,
Kui kohto ette ja
Saap otta sama kikk mo waird,
Kui Jesust armasta.

3. Kes om ni armolik kui sa,
Mo helde Jesus Krist?
So werre-wäest tunne ma
Suurt õnust soämeft.

249^{ga}. Wiid: Rige kaplu katkikiskja.

Arm, kumb patlatfile õnnes
Jesu hawust wäljä keep,
Nink neid temmäga ni üttes,
Kui pu ossega om, teep;
Annas jõude siggidusjes,
Kumb ilm temmata meil puup;
Käläp, meid ossausseft,
Nink ta armust lahkutap.

250^{ss}. Ommal wiisil.

Jesu kannatusse römufst
Ei woi lahkuta ta rahwast
Üffik' õn ehk hädda-paik,
Ei se, ei ka tullew aig.

241. Puhkamisest armo perra.

2. Kindmat waimo mulle anna,
So pääl inkes lotust panna,
Sis so werrest minna ja
Nõmo, ussu-julgust ka.

251. ~~250.~~ Wiid: Mo südda walwajälle.

Kui mo heng peljun saiap,
Nink murrega hend' waiwop,
Woit sa mo kostotada,
Nink kigest ohkust pästa.

252. ~~251.~~ Wiid: Ekk kül ütlemata.

Käü so kogodusen,
Kumb so kerk om tööst,
Küündle jalgu kesken;
Hoija kahjo eest,
Ehkita iks tädä
Omma waimo wäest;
Wotta armust läütä
Ussu kirrekest.

Henge ühkendamisest Kristusega nink
soäme ärrasandmisest Jeesusele.

253. ~~252.~~ Wiid: Nüüd pükhä waimo palleine.
Amen siin ma pääl, taiwan ka,

¹⁰³
Henge ühkendamisest Kristusega. 242

Me summal saap iuregollema,
Meie leppitaja, nink ka meie pästja,
Se teep, et ei kõhta üflik lahutada
Meid me summalast.

254.

~~253.~~ Wiid: Kadwa weel ;;

Illud om ;;
Minno henge pöijosen,
Illud omman werre palgen,
Illud orjawiitja = kronin ka,
Illud omman surma näön,
Illud kui ta külge awwati,
Kooljas jäi ;;

255. ~~254.~~ Wiid: Arm lähküne nüüd.

Kui wallo nink piin
Mo litfuwa siin,
Sis puhkap mo waim,
O Jeesus, so pole ;
Sa waigidat mo.

256. ~~255.~~ Wiid: Ma tennä so, et ollet mo.

Kui film nink südda ikwa taal
Jesu een ülle hädda,

243. Henge ühendamisest Kristussega

Ja kaesp armoga mo pääl,
Nink löppetap kirk sedda.

254²⁶⁵. Wüid: Kos om mul minna kül.

Kui ma, kui Simeon,
Jesust, ke Eosa woon,
Siin usfun ümbrewõtnu,
Nink joamette litõnu,
Tahha ma ütõkõrd röömsast
Ka lahkuda sest ilmaft.

258²⁶⁵. Wüid: oh wõt kem Jummalat.

Mo õnnisteggija!
So päle minna loda,
So sure armoga
Mo waise henge toida.
So ristil illo mul
Allasi paistko tääl,
O Jummalat poig, weel
Eosa auw-järge pääl.

259²⁶⁵. Wüid: Jesus, ke mo lotus om.

Õnnistust nink rahko sa
Minna ses mo hengen tutta,

Kui

nink soäme ärrõandmisest Jesussele. 18244.

Kui ma Jesust armoga
Soämen woi wasta wõtta.
Tuhhat rõmo tunne ma,
Kui taad waimun nätta sa.

260²⁶⁵. Wüid: Oh kige pühkäm, puhtam Jesus.

Oh! kuid se meid woip rõmustada,
Et loja meid wõt lunnastada,
Nink armust woli ilma eest;
Et ta läbbi kannatusse
Meil saabnu ennäm õnnistusfi,
Kui ilma jäime algmisest.

O rõmo = mötte sa!

Jä eggäl ajal ka

Elläw tutta,

Et mul ei lääs

Lotus mo käest

So wasta surma häddan tööst.

261²⁶⁵. Wüid: Ma tenna so, et ollid mo.

Ütt' armokõudust om ta siin
Mo hengega nüüd kõitnu;
Oh! ollid ma jo temmä näen
Rikmata ütõkõrd löide.

267.

245 Henge ühkendä midseft Kristussega

262~~267~~. Wiis: Ma kae illes mäele.

So armo warra jägo
Meil ikkes awwatu,
Nink eggäl ajal sago
Sest ossa jaggatu.

So helde palgega
Meid usun kinnitā,
Nink meije söänd tääda
Rakho nink römoga.

263~~268~~. Wiis: Se armsa päiwa paifstminne.

Oh! ello, kumb tääd römustust,

O onsa armopäiwa,
Kun läbbi Jesu kannatust,
Nink mörro surma waiwa.

Pat andisanti meil,
Nink et heng, waim nink meel
So maitswa kik taad önnistust,
Mes meil saat Jesu kannatus.

2. Summala rakho, üllemb hä,
Kui fuddä kurbust tunnep,
Sid ni kui armo-wolas se

Mo

nink söame ärräsand midseft Jesussele. 109 246.

Mo henge siofe tullop,
Nink teddä kostotap,
Et sest ni röömsas saap,
Öffe kui olles taiwan jo
Jesussega ühkendetu.

264~~269~~. Wiis: Mo filmi kuiwat weest.

Ma olle seni nüüd
Ja perränkäuja,
Nink sid ei oksi muud,
Kui temmal jäija,
Ma kae ikkes pääl
Ja mannu tötma
Seni, kui minno sääl
Saap ümbrewõtma.

Zakhuft nink römust pühhan waimen.

265~~270~~. Ommal wifil.

Mes rakho om, mo Jesus, mulle,
Kui ma so üsjän hengä tääl,
Kui murre-orrust walja tulle,
Nink rühki sinno hõlma pool;
Kik kurbus kaap ärrä minnuft,

Kui

Zahhuft nink römüft

Kui sinna annat ommaft rinnast
 So armo mulle maitfata:
 Sid om mul taiwas jo siin ilman,
 Kes kurb woid olla sinno hõlman,
 Kun selge rõõm nink melehä.

2. Kui sa mo risti-laande sadat,
 Ma lä nink loda sinno pääl;
 Sest et sa pilwist mo saäl toidat,
 Nink kostotat mo paeft saäl.
 So imme-te pääl minna kõnni,
 Nink lõwra otfa man ikkõ õnne.
 Mul om küäl, et sa minno man.
 Ma tija tõttest, kedda sinna
 So lasjet auwo pole minnä,
 Se käügo enne maddalan.

3. Mes rahko tunnep minno südda,
 Kui Jesu päle toetap,
 Ei puttu mo ilm, surm nink hädda,
 Kui henge sõbber kostotap.
 Säd fedda kallist rahko mulle
 So armo perrä ikkes olla,
 Se om jo magguõ taiwa rõõm.

Kik

pühkan waimun.

Kik tühja mõtte minge pakko,
 Mo Jesu minno rõõmsad tekko,
 Ne minno henge sõbber om!

266. ~~277.~~ Wiis: o Jesu, mo põigmes, meõ õnneõ.

O magguõ samb Jesu, jo armust om täüdet
 Mo südda, nink taiwasfe tullega läüdet.
 Ne silma ei näe,
 Ne kõrwa ei kule,
 Mes maitfap mo südda, meõ rõõmu om mulle.

2. Oh! kunnas sa tahkat mo henne pool wõtta.
 Mo armas, oh! tulle, sest iggäw om ota.
 Oh! kunnas ma sinno
 Saäl taiwan sa nättä!
 Mo illusand Jesu, mo magguõ samb latte.

267. ~~277.~~ Omma wiis. Poleft wärjef, (w. 6429)

Jesu minno henge ello,
 Minna anna henda sulle,
 Ne sa selgest tutta woit
 Pohjani kik sõämõd.

2. Sest sa tijät, meõ ma püwra,
 Mõtte, kõnnele ehk nõwra,

Mes

Mes om tettu, ehk mes te,
Tijät sa iik selgeste.

3. Sinno tahtmist püüwa minna
Kigin adjun täüta enne,
Olle se man minnoga,
Minno tahtmist kela sa.

4. Se, ke sinno tahtmist nöwwap,
Englikeste ello löwwap,
Nink woip Jesu hawun ka
Omman henge jähkuta.

5. Ent ke omma tahtmist mitte
Ei woi esji tallita,
Julga, Heitko Jesu ette tääl
Mähka omma palge pääl.

6. Temmä kange werre-higgi,
Kui ta olli surma liggi,
Se woip töttest awwita
Meje tahtmist kistota.

7. Kui ma palwen ka ei jöwisa
Lädda ota, mes ma nöwisa,
Siski meelt ei heida ma;
Lälle temmä mannu lä.

8. Lää so waim mo kinnitada
Kigin, mes ma ette wötta,
Et so armo tunnes ma
Omman hengen üffinda.

Summala laste önnelikust saiusseft,
ehk uskjide surest auwustusseft.

268⁷⁵. Wiid: Jesús tulle minnule.

Summala laste olle ma,
Temmä auw nink palge ka,
Jesús om mo welleken,
Elläp minno soämen.

2. Ke hend'nida ühkendap
Temmaga nink armastap
Summalat nink lähkembät,
Omman önniste ggijäd:

3. Jesu waim om selle man,
Elläp iks ta soämen;
Kriidus om taad hernele
Waltitfenu tötteste.

4. Kihlakhendä minnoga,
Temmä mördja olle ma,
Kaepp minno armoga,
Läta omma waimoga.

5. Nüüd se rahho siise jä
Iggawes ma hengama,
Et mo rööm woi kadduda,
Kui ma kohto ette lä.

6. Kristus esji om se mees,
Ke om koolnu minno eest,
Nink mo päästnu kohto käest,
Kurratist nink surma wäest.

7. Selle om mul nüüd hä meel,
Et mo Kristus hoijap tääl,
Armastap mo jõamest,
Jaap mo omma iggawest.

8. Wirgo nüüd mo meel nink waim,
Ärdä olgo ni kui Kain;
Dükki jõowa usfinaft
Tidse minna wärräjäft.

269²⁷⁴. Wiid: o pä täüs werd nink joni.

Nüüd rõmustap mo süddä
Mo armsaft Isfandast,
Mo waim se kittap tedda
Nüüd kige arms eest.
Ma tarka röömsaft laulda
Ta pükha nimmel tääl

Ni

Ni, et saap minnuft kuulda
Üts wastne laulo hääl.

270. ~~275~~ Ommal wiisil.

Oh! kuid omma ne ni õnsa,
Kumma Jezu perrält omma,
Kumbe temma armoga
Henne perrä nida tõmbau,
Et ne nüüd ka tälle jänu
Kohhalt ihho, hengega!;

2. Kuid ne jo ni suren auwun
Sen sinnaffen nõrgan lihhan?
Jaiwad, omma auwoga,
Weel ei küni sinnä mannu,
Mes ne Jesuslest jõsanu,
Ke ta perrält koogona.;

3. Kui ne sure engli wõtwa
Omma palget kinnikatta,
Sai sten Jezu troni een;
Sid woip ommete ta mõrõja
Hm katmatar palgen olla,
Timmä päle kaeman.;

4. Muido orjatas ists peljun

Säräst

Särast kuningat, ke auwun;
 Ent ke siin om Jesusen,
 Se se wasta ikses tunnep,
 Kui ta temma päle kaep,
 Rõms omman soamen. ;;

5. Kui sa mõtlet, kes Jehowa
 Nink kui sure temmä auwo;
 Sis sa woit ka arwata,
 Kui sa enne perrä mõtlet,
 Kuid ni suur om, õige tõttest,
 Temmä omma mõrja. ;;

6. Sest se auwustussest pöijust,
 Mes sel mõrjal paistap temmäst,
 Om weel kohkalt torredamb,
 Kui kik kalli kiwi omma,
 Ke siin selgede kül paistwa;
 Jesu mõrja selgedamb. ;;

7. Kes ei tahkas sis hoolt wanda
 Särätsele Peijul jäda,
 Ke ni wäega auwolik;
 Ehk ka middake se ülle
 Kannatada tullep sulle.
 Saja päiw se masjap kik. ;;

8. Kinki

8. Kinki mulle, Isand Jesu!
 Ütte kuninglikko waimu,
 Ja ka jummalikko meelt;
 Et ma woitse auwus olla,
 Sinnule ka mõrjad jäda;
 Oh! kuid sis ni hä mo põlus. ;;

9. Sis ei tahha minna henda,
 Ei ka muido ütke waiwa
 Gähkel panna sugguke.
 Lõppep mul mu rööm kik ärra,
 Tahha ma sest rõmus olla,
 Et ma Jesu ommane. ;;

10. Seni tahha kannatada
 Nink ikk usfun rõmustada;
 Seni kui se päiw mul saap,
 Et jo Jesus mulle tullep,
 Nink mo omma hõlma wõttap,
 Ja mul taiwan saja teep. ;;

Christusse perrätullemisest nink
 temma kannatamise osaussest.

271. 276. Wiid: o Jesu anna rohkest käest.
 Jesusse armun elläda,

Om

Om önnis ello koggona;
 Sis om jo taiwas meile siin,
 Kui Jesus elläp soämen.

2. Ke mötles Jesu hawu pääl,
 Nink temmä mörro waiwa jääl,
 Se woip ta armust römüsta,
 Nink omma söänd kostota.

3. Se heng woip tötten tunnistata:
 Ma ellä ussun Jesuga,
 Ma ellä, — ent ei siiski ma,
 Sest Jesus elläp minnoga.

4. Ga and meil armo towotust,
 Kui üllsläts Petaniast,
 Nink üttel: neid nik tahha ma
 Siist henne perrä tömmata.

5. Ni om Jesusse mörsjaken,
 Ke hendä hoijab pörijo man.
 Kes parrembat woip anda täl,
 Kui Jesus, ke nik wigin om?

272. ~~277.~~ Wiid: So heng, o Jesu, tekno mo.
 So hengega mo pühkända,
 Nink ütled waimus ühkända,

O woon,

O woon, so kolu kekha
 Henge nink ihho parranda.

2. Se werri, kumb so küllest hääd
 Soosk minno henge möskumisest,
 Mo hoitno puhtas koggona
 Seni, kui sinno manna sa.

273. ~~278.~~ Wiid: Minno waiwis om ilmarwamata.

Minno römüstap ta waiwa illo,
 Kumb toop rahho söämel,
 Se cest tennäp minno südda sinno,
 Ehk se kül om weidi weel.

Oh! kuis temmä armo tulle läbbi
 Saap mo armastajal hengel häbbi;
 Armo perräst ikne ma
 Temma perrä jätmata.

2. O sa walges jänu werre-kekha,
 Kas, kui so latfeken
 Lähkunes so mannu filmä wega,
 Sunnep janno hennejen
 Werre perrä orjawitsi hawust,
 Nink so wallal tetlu küllemulgust.
 Minna palle, joda mo,
 Sest ma olle jöwweto.

274. ~~277.~~ Wiid:

257. Kristusje perrätul keniäseft nink

~~274~~ Wiis: Mo soänd anna kigeft wäest.

Siin olli maddalusfega
So auw ins kattetu;
Ja ollet omma häddäga
Meid häddäst tömmanu.

2. Seni kui ma woi hengäta
So hölman, werre-mees
Saap mul nink kigin ollema,
Mez ja teit mulle hääs.

275. ~~280~~. Ommal wifil.

Mo perrä, ütles meije pä,
Mo perrä, usnja, tullge;
Hendä nink ilma jalgaga,
Mo häälä nink kutsimist kuulge:
Mo risti wötke henne pääl,
Mo jälgi perrä käüge tääl.

2. Ma olle walguis, teije een
Käü minna pühkäusen,
Ke minno perrä tullap siin,
Ei ellä pimmedusen:
Ma olle te, nink juhkata
Teid pühkä te pääl armoga.

3. Mo.

temmä kannatamisje osausseft. ~~116~~ 258.

3. Mo süddä om täüs maddalust,
Arm täüdap minno mele;
Mo suust keep wälja tafsauw,
Kui magguis armo öli;
Mo heng, mo waim, mo ihhoke
Om ohirid antu Esfale.

4. Ke ello löiwap minnota,
Sel kaap temmä ärrä,
Ke kaotap taad minnoga,
Se rühkip ello perrä.
Ke minno risti pöllep tääl,
Ei olle minno wääst ka sääl.

Jesusje armust innimiste, espierrä:
liikkult ommatfide wasta.

276. ~~281~~. Wiis: So heng, o Jesu, tekko mo.

Jesusje arm nink heldus jääp
Immuummata, seft hätkenes
Hend eggäüts, et meije weel
Ni weidi römo tennu täl.

277. ~~282~~. Wiis: Mo süddä walwa jälle.

Oh! et ma so woid kitta,
Ni kui sul sünnis tetta;

Et

259. Jesusse armust innimiste, esjerrälä

Et sa se: Halleluja!
Mo suust woid iknes kuulda.

2. Seni kui taiwa Korin
Laultas englide görin:
Sa magus ellomanna,
Iggäwes Hosianna!

278. ~~285~~. Wiid: Mo soänd anna kigeft wäest.

Kes om, ke me pool lähkünep
Werrewa röiwaga?

Se om tööst Jesus Jehowa,
Ke meid ni armastap.

2. Ja wiimne surma ohko-hääl,
Nink filma piisara,
Ne tewä, et mo waine keel
Laulap täl otjata.

279. ~~284~~. Wiid: O pä! tääd werd nink joni.

Sa wöttit mo, waist patlast,
Kui kolut wäta tääl;

Oh! et se eest so kittas
Mo südda, heng nink meel.
Nork om mo tennäminne

Se eest, mes teit mul hääs;

Oh!

ommatfide wasta.

117 260.

Oh! et ma häddälinne,
Ind sinno kawu näes.

280. ~~285~~. Wiid: Südda wirgu ülles tööst.

Jesus, ilma süta woon,
Om kül meije sü eest koolnu,
Nink sääl mörro ristipuun
Lunnastust meil jälle tonu;
Ke nüüd tundwa pattu-hirmo,
Neil saap Jesu surmast römo.

2. Se suur Summal kittap tööst
Omme immelikko armo,
Et ta poig, kui wahhe mees,
Pattaste eest lännu surma;
Kui se werri meid teep öiges,
Kül sis jäme kohtun julges.

3. Kui nüüd kik om leppitet
Läbbi poja surma hädda,
Ja om surmast ärrätet,
Et ta meid woi õnfas tetta,
Kumbe tammä wallitferu,
Ommis latsis nimmitanu?

4. Ent ei ütfindä weel seft,
Enge meid saap pojan loitus,

Kenne

261. Jesuse armust innimiste, waasta

Kenne werre, surma wäest
Pattu hawa parrandetas,
Et me pattatse wois hendü
Gemma armo: latfid kitta.

281. ~~260.~~ W. oh et ma kui üle latfieren
Emmat wige.

O helde Isand Jesus Krist,
Mo walguis, rööm nink warra,
Ni armastat mo süddämeft,
Et ma ei möidta ärra:
Oh!anna, et ka süddämeft
So armasta nink kitta,
Appi heika,
Ni kui so peris lato
So pole ütfind hoija.

2. Kui helde, illus, magguis om
So arm, o Jesu, mullle.
Kui temma jääp mo on nink rööm,
Ei tulle kurbus mullle.
Oh! et es ollis middake
Mul nätta, tutta, kuulda,
Armastada,
Kui sinno kallid arm.
~~wöit sedda kadawatada.~~
oh wotta sedda anda.

3. Oh

esjerrälikkult ommatfide waasta. 118 262.

3. Oh! et se kallid Nörge hä
Mo soänd wolkhalt talidat,
Nink omma pühha tullega
Mo henge, waimo läütat.
Oh! lasse mo ka walwada,
Se kallist warra hoita
O nink päiwa,
Et kurrat hirmoga
Es woisfi waastada.

4. Sa ollet, armad Jesus Krist,
Mo sü est surma lännu,
Nink ollet waiwa, hädda, rist
Mo henge önned nännu.
So testeti, waiwati;
Oh! te, et sinno hawa
Tähhes jäwa
Mo melen allafi,
So jälle armastada.

5. So werri, kumb om walletu,
Om kallid, hä nink puhhad;
Ent minno südda pürretu,
Kalg, kurri pattu saggust.
Oh! las so werre zilgaken

Mo

Mo kalge söänd murda,
 Pehmed tetta,
 Et woid mo süddämen
 So armo wäkke nättä.

6. Oh! et mo süddä wallal saas,
 So werre-hikke wötta,
 Kumb minno pattu perräst taas
 Pääl aijan olli nättä.

Oh! et mo filmä rohkede
 wet woidsi pidsertada,

Iuma jäda,
 Kui ne, ne heldeste
 Gõist tahtwa armastada.

7. Oh! et ma kui ütš latfeken
 So perrä nakkad jooskma,
 Ni kawwa kui sa, Jesuken,
 Mo wöttaš üska tösta:

So magguš arm sid löpmata
 Mo henge üllendägo,
 Binnetägo,

Et ilma otfata
 So külge woidsi jäda.

8. Oh! tõmba mo nüüd armfaote
 So mannu, minno tõmba:

Ma

Ma jõe sid ka noppeste,
 Sul söänd, suud ka andma.
 Ma püüwa sinnust negest wäest
 Se römo häle kuulda,
 Kumb kin hädda,
 Nixu pattu söämešt
 woip pea löppetada.

9. Mo rööm, mo ön, mo walguš ka,
 Mo ello nink mo warra,
 Oh! wötta ommas minno sa,
 Mo ärrä põlko ärrä:
 Sest minna ilma sennota
 Ei löüwa minke suggust,
 Ei ka ainust,
 Med mo woid römusta,
 Bik teep mul enne kurbust.

10. So käest saap mo hengele
 Rööm, rahho, hengärinne.
 Oh! olle, armas Jesuke,
 Mul ikkes armolinne.
 So armo tulli läütke mo,
 Se terwid pattu hawa.
 Ne mul tewa
 Suurt wallo löpmata,
 Et minno ilma ikwa.

11. Sa

265. Jesusse armust inimiste wasta.

11. Sa ollet minno armoga
Jes henne perrä tömbnu,
Mo enne omma arustisa,
Kui kurja teid weel näünü.
Oh! lasse ikkes sinno hool
Nink arm mo juhhatada,
Minno sata,
Et ikkes wois mo pool
So arm wäggi päwta.

282 ~~287~~ Wiid: Mo armu summala pääl.

So järjest lähkata,
Mo önnisteggija,
So arm-wäe waimo,
Et moista ma so nöuwo,
Kumba sa minno önnes
Söiwat iggäwes ajas.

Tennolikkust söamest Jesusse inimistes:
Samisje nink surma cest.

282 ~~288~~ Wiid: Mo Jesus wöttap pattat sid.
Nüüd om se päiw täüs önnistust,
Nüüd omma römo tunni töttest,
Kui eggäüto saap osaufst
Jesusse hawu tenimistest;

Ke

Tennolikkust söamest Jesusse inimistes ^{266.}
Samisje n. Summa cest.

Ke temma ette kummarlap,
Se ilma töta armo saap:
Nüüd saap neil ärräpaddonüle
Jesussest antus armo jälle;
Nüüd löiwap se, ke ikkes siin,
Se wona söänd söprusen. ;;

2. Se arm nüüd awaldetus sai,
Kumb temmä sisen ikkes palli,
Nink tedda taiwa tronist aij,
Et pattat sille pästjad tulli.
Nüüd lääp se auwustuse pä
Se raske hädda sise ka;
Se kunningas hik auwo jättap,
Nink omnil wellitfil suud annap.
Se Isand, wigeteggija,
Saap esil lüdwastjad ka. ;;

3. Se waiw nink hädda, teotus,
Med meije henne päle saabnu,
Se wanne, mist meid litfotad,
Nink pattu kahjo, kumb meid rikau;
Kumb ihko, henge hukka saat,
Med eäl riidnu pörgo-haud,

Saad

267. Leinoliikkuft. Säämeft Jefuufe

Taad wöttap Jummal henne päle,
Toop hengi wälja pörquft jälle,
Teep, mes ei jöwua ütelda,
Terre Jummal, Halleluja! ;:

4. Kik engli hulga heitwa sääl
Se troni ette, koft ta tullep:

Sis tulge pattatse kik tääl
Se ette, ke te pole känäp.

Säält kulud häält: Halleluja,
Auu, kittus sul, o Jehowa,
Sait waglad; - pästfit waklu jälle,
Sis laulge römoga kik tälle:

Auu, kittus sul, Halleluja,
Me saarnatse sai Jehowa! ;:

5. Sest enne temmä tullemist
Läts pimmedud kik ilma ülle,
Kumb näüt tööst selget hukkatust,
Pand rahwast surma warjo alla.
E3 walgusta jis walgud neid,
E3 löwisa õnjust, rahho-teid;
Sääl esi eggä waine lammas,

Jäij

innimistösamuse nink surma cest. 121 268.

Jäij usfu te pääl rammetummas,
Nink es sa hengel toitust ke,
Et omma tö kik tühkine ;:

6. Se Isand näggi walloga
Me hädda, Me aij tadda esi
Meid pästma sure armoga,
Et tulli neitji üdja juse.
O rōmo lätte iggawest,

Se walgud töst Isandast,
Kumb tükki läbbi wangi torni,
Nink läbbi pörgo surma warjo;
Sest temmä walgud pästap nüüd,
Kumb kigest häddast pästap meid ;:

7. Ja teggi tutwas ello teed,
Mes ütlike es kōhta tettä,
Neid wastse ello tele saat,
Mes pat nink kurrat wōtnu kōuta.
Ja kulut wabba armo neil,
Neid wāspinnid saat hengusel,
Neid pelylikuid wōt armo hōlma,
Neid többitit wai ni kui emma.

He

Eng 10 88 145

269. Penolok nufft soämest Isrose

Ke temmä mannu tullowa,
Niid kat ta armo-siwuga ;;

8. Ni orjas ilma õn suses,
Semi kui se aig wiimfett tulli,
Mes temmä Jäädnu iggawes,
Kui Adam paradisi olli.

Ta läts kui werre põigmees tööst
Sis surma omma mõrvoja cest.
Wääd surma läbbi surma ärrä,
Wainlaste woimust pörzo karrä,
Nink töösi woimust wõtten sis
Kui ärräwäärja auwun taas. ;;

9. Se oli õnnistuse päiw.

Etts päiw, kenk saarnast weel es natta,
Kui minno pattu-hädä, waiw
Lits risti alla mahha teddä.

Oh! kui se auwo Isand om
Mo pattu koorma al siin maan,
Nink mödsep filmä-wega esfi
Mo hawu puhtas; - se om töösi ;
Nink pallep Esä halledast,
Ke tedda pesjap kibbedast. ;;

innimies samise nink surma cest 270.

10. Ta tunnistap mo pattu siin,
Saap sunnitus mo asjemelle;
Taad pantas kunna kohto cen,
Nink minna sa süüst wabba jälle.
Poiq kannap Esä wiikka nüüd,
Wainlaisil antas andis süüd;
Ta om maan, - ma sa troni päle,
Ta higganep werd, - sest saap mulle
Iggawest ello-kroni taas.
Siin kik mo moistus saidma jääs. ;;

11. Nüüd surma paika lähkapa,ta,
Ta pä om orjawitust palmit;
Kand surma riistu esfi na,
Ke summal ülle kige kittet.
Saap podus wannotu pu pääl,
Sap, ättik antas jogid täl,
Lask käsfi, jalgu läbbi lüwä,
Maks nida lunnastuse hinna
Ni minno, kui nig ilma cest,
Saet iggawest suurt õnnistust. ;;

12. Pääd nörquten ta henze heit;

271. Jannolikrust soamest Jesuse

Täl olgo auw, et me cest woli.
 Kettus sel, ke meil ello saat,
 Genno sel, ke ni werre walli.
 Auw temmä hengusfele ka,
 idel saap ta siidda oaga
 Sest soamekhest wallal tettus,
 Sest jofep wee- nink werre röhkeus
 Se risti pu pääl rohkest siin,
 Et meile saas se rahho- liin. ;;

13. Nüüd om se önsus täwvelin,
 Neil patta fil nüüd kulutedas:
 Et jummal lihhan leppit nink,
 Nink oftnu hennelle meid ommas.
 Ke häddälisfe, patta fe,
 Nink kurrat wörknu kurjaste,
 Ke uskwa kaddonu jo henda,
 Nink waidlewa weel armo sada,
 Ne tulgo julgest ruttuga,
 Se päiw om täüs önsusega. ;;

14. Nüüd eggäüts woip julgede
 Se armo-järje ette tulla;
 Ke esfi takhap ennege,

Kül

innimisesfamise nink surma cest. 123 272.

Kül se saap pojast önsust, ello.
 Ja kutsup wiki patta fied
 Ja hawust wötma önnistust.
 Oh! tulge waife, häddälisfe,
 Ja hölman om teil hengus, asse!
 Oh! tulge, wötke ilma siist!
 Se om üts päiw täüs önnistust. ;;

15. Se ärräwallitsetu hulke,
 Se tunnistas nink ütte suga,
 Nink heidäp täämka mahka wike
 Se wona hawu ette henda.
 Se aig om meile kettusest,
 Nink patta felle önsusest,
 Nink meil andit olles saija,
 Mes jummalikkus ellus waija,
 Saap wallo mehkest risti-puun,
 Seik rohkest ilma antus siin. ;;

284-287. Wüis: Ek nül ütlemata.

Suur leppings- engel!
 Pä, täüs adwustust,
 Sinno koggodusfel,
 Ke so omma tööst.
 Ma nink taiwa asja,

Kumbe

273. Pennolikkuus soämeft Jesusse

Kumbe löijet sa,
Näütwa so suurt auwo,
Nink so armo ka.

2. Pühkändage henda.
Tälle iggäwed;
Kui ta hend' saap näütma
Kigil uskijel hääd,
Siä ta omma sawa
Sure römoga,
Ike iks ootnu tedda,
Saja minnema.

3. Woon, ke järje päle
Sote auwoga,
Temma ümbre saidwa
Saiwa hulga ka,
Kumma tunnistawa
Sure römoga:
{Kaunis} om tööst nätta
{Armas} }
Woon ta werrega.

285. 290. Wüd: Nüüd pühka waimo palleme.

Laulke nüüd ütten meijega
Nink päftetäi: Halleluja!

Seft

innimises samese nink surma cest. ¹²⁴ 274.

Seft meile om römud nink iggäwed ellus
üts lats sündinu, üts poig ka meile antu
Lunnastajas.

2. Sa tulli säält ni armolits,
Kui Esja armas, ainus poig,
Meije lihha sise, et ta kiki patlu,
Kumma meid waijid riknu, ärrä woid wääda
Sa surmaga.

3. Sul olgo sid me koggodus
Siin römud, - ilmal walguoses,
Seni kui siist läme, kun me sinno näeme,
Nink iggäwed ajad sinno kummardame,
Sa ohwriwoon.

286. 291. Ommal wifil.
Amen, armas Isand sa!
So surm peäp ollema
Minno ello, nink so werri
Katkno kik mo wölga kinni,
Et ma ütskörd rakkoga
Woid siist ärrä uinoda.

287.

~~286. 292~~ Wüd.

275 Tennoli kuuft soämeft Jesusse surma ceft.

287. ~~292~~. Wüid: Mo terwe jüdda röömsas lät.

Mo römüstus fiin ilman om,
Et minno saatja ollet woon.

Oh! anna eggal ajal mul
Ütt' latte meelt, kumb ikkes sul
Käüp perrä Esfä male himmoga,
So käega mo sada waddo ka.

Armufst Jesusse wasta nink usklik.
kuft kaemid seft temma kawu päle.

288. ~~293~~. Wüid: Armad surm nink werre arm.

Rööm nink ön
Om meije käen,
Et me ceft kolit risti pääl,
Nink meil ka

So surmaga
Iggäweft ello saatfis jäl.
Sinno werre öigud teep
Meid jo önsas fiin, nink jäap
Iggawid ilmmuut mata
Meije önnelätte ka.

294. Wüid

Armufst Jesusse wasta, nink ¹²⁵ 276.

289. ~~294~~. Wüid: Jesus ke mo lotus om...

Seft et masfi ello sul,
Käip mo heng sulle jäma;
Ent sa kostat wasta mul:
olle röömsa, minna anna
Kik so pattu andis ka,
Et woit önsust perranda.

290. ~~295~~. Wüid: O armad kae tanna!

Kik murret minna takka
Se ülle jätta mahka,
Ines om ilma ajanda.
So wätte anna minna
Hend' kokhalt, seft et sinna
Mo ütfindä woit römusta.

291. ~~296~~ Wüid: Maggud pästja, sinno armo.

Ekka kül wallitset kik taiwa
Omna kange käega,
Wöttit sidki meije lihha,
Sait me walled armoga.

292. ~~297~~ Ommal wisil.

Ka waiwan jä

Ma

277. Armust Jēsusē wasta nink usklikkust

Ma rahkule,
Mo söbber ei sa abbita mo jäsmä;
Ja helde meel
Kaep mo pääl,
Nink wöttap armoga mo häddä nättä.

2. Ja tijäp küel
Mēs rasje mul,
Sunnep mo haigust nink meel mul om kanda;
Seft astu ma
Ja man nink sa
Ja armo abbi eest täl tenno andma.

293. 298. Wiid: Henge pöijoken.

Jesüs! käü sa een
Ello te pääl siin,
Sis ei wida minna aiga,
Sinno perrä ikküd käüwa.
Wi so käega
Esfä male ka.

294. 299. Wiid: Näggemata pöijoken.

Meije armo-lepping jääp
Meil ikk melen ööd nink päüwa;

Kaemidseft temmä hawu päle. 26 278.

200m nink waiwa
Kinnitawa tedä tääl
Ennämbe weel.
Önnistä, o Jēsus, sedä,
Kunni me so same nättä
Iggäwessen ellun sääl.

295. 300. Wiid: Sa annit omma kallist werre.

Isfand! so wannatusse näggo
Kostotap kurbe söämäd,
Kui leppitusse werre jöggi
So kallist hawust wastap meid.
Kui woime waimun ümbrewötta
So ristiusosu käega,
Sis römo, rahko same tutta,
Kui me pääl waet armoga.

2. Oh! et ma Jēsu külle henda
Woid ööd nink päüwa wastota,
Nink kui üt mehilenne lenda
So hawu pääl, kun toistust sa.
O käe, kun mo waine nimmi
Om kirjotet so werrega,

Hoitko

279. Armust Jesuse wasta nink usklikkust

Hoitno mo Jesu küllen kinni;
Seni kui ilmaft taiwa lä.

296. ~~301.~~ Wiid: Tulle Jesu hawu sisse.

Oh! et armust öigest moistas
Könnelda, ehk küsida:

Kuis sis minno henge saifus
Olees, kui ta ütfinda

Jesu küllen poos, et temma
Jedda ütfind murretted;

Tööst, se ollis ni kui minna
Siin jo taiwa römo näes.

297. ~~302.~~ Wiid: Terre tuhhatkõrd kefinna.

Künita, o Jesus, heldest
Mul, ke nõrk nink jöweto,
So kät, seni kui ma häddäft,
Nink peljust ja pästetu.

Kaitfa mo, kui latsekest
Et wainlanne ei woi jekt.

Kitta hend, et ollis wäardnu
Taad, ke so pääl lotust pandnu.

303. Wiid:

Kaemisest temmä hawu päle. 127 280.

298. ~~303.~~ Wiid: Auw Summalale üllewan.

Mo karjus! nõrku kannat ja,
Se pääl ka minna loda;
Kui arst mo pina waigista,
Sult kostotust ma loda.
Kui olle pattust hawatu,
Sest tööbest süttita ja mo
Läbbi so kalli hawu.

299. ~~304.~~ Wiid: Inagjus pästja, sinno armo.

Kae me pääl armust tänna,
Kule meije ihkamist;
Siin so jalgu een meil anna
Andis, kinki römustust.

300. ~~305.~~ Wiid: Mo terwe südda röömsä lä.

Siin allandetu melega
Mo kunninga een tolle ma;
Kui mötte omma käüki pääl,
Sis tullep rööm nink häbbi mul.
Ma tunne henda waift nink häddalift,
Ent Jesust minno wasta armolift.

306. Wiid:

287. Armust Jēsusē wasta ninkusplickust

301~~200~~ Wüid: oh kui õnša omma pühkä.
Kallid pästja, anna, et ma sulle
usutaw nink sõnawõtlik olle;
Süüd andis anna,
Nink mo eddis päide armun kannan.

302~~201~~ Wüid: Ma wae üllid mäele.

Kui näe, kuid patlik olle,
Tõbbine, rammetu,
Nink jooosten mära pole
Ni ärrä wädsinu;
Sis om mo rõmustus
Jēsusē halledus,
Ke heldeste mul saatnu
Mo wõllast wabbaust.

303~~202~~ Wüid: So heng, o Jēsu, tekko mo.

O Jēsus, helde, usutaw
Uskjide lotus, armo: wais,
Ke sinno pallep sõamest,
Oh! mees suurst tulle saap sel sest.

2. Tõlleste

Himmustamisest Jummal perra. 28284.

305~~210~~ Ommal wifil.

Kunnad same nätta so,
Armad Jēsus?

Kühki mulle pea jo
Henge = pöigmeed!

Mõrõja heikap himmoga
Sinno perra
Paljo filmä = wega.

2. Kae kui nõrk olle ma,

Minno karjus,
Hoija ikkes, et ma ka
Siin es wajus.

Kik mo wäggi lõppep mult,
Kui ei näe

Ma so waiwa koju.

3. Kik ne tütre Zionist,

Minge pea,
ütelge mo pöijule,

Et mo jõä

Temma armust laüdetu

üfli wäega,

Temma armotõga.

4. Tõllhe

4. Täkke taiwaft heikaste
 Minno perräst;
 Wesfi wostko wasta wa,
 Kui ma armuift
 Jesu perra tännita;
 Laulge päle:
 Ja em armas mulle.

5. Kui mo põigmees and ta mul
 Suud siin esgi,
 Kumb tööft maggusamb om weel,
 Kui se mesfi,
 Kumba perra henzel tööft
 Lanno kadwap,
 Kui taad armo maitfap.

6. Tuhhat körd ma himmusta
 Omma welle;
 Illus põigmees, tulle ja
 Pea jälle.
 Kunnas minna sinnä ja,
 Keen rik römo
 Antas ülle römo.

7. Mees ja ennämb wiwit nüüd,

oh,

Oh mo Jesus!
 Oh et ma sa hõlman jo
 Olled, Jesus!
 Waim nink mõrsja ütleva:
 Tulle pea,
 Kostota so omma.

8. Kuulge, kui mo sõbra hääl
 Heikap selgest.
 Temmä werri kostotap
 Ülli armuift.
 Oli-mäel saidwa jo
 Temmä jalla;
 Suud ma neile anna.

9. Rõmo perräst warga ma,
 Et nüüd omma
 Sõpra olle löidnu ma,
 Kumba minna
 Süddämest woi armasta,
 Ke mo ello,
 Mo põigmees nink welli.

10. Rik ne tütre Zionist,
 Kumba sawa

Näggema mo pöijokest,
 Sunnistawa:
 Et ta saarnaft keddäke
 Maan ei olle,
 Ei ka taiwan löida.

306. III. Wüid: Med Jummal teep, om häste.

Oh! Kunnad Paradiisja,
 Kun usuja tenno andwa,
 Nink nitwä sinno otata,
 Ja walgit röiwid kandwa.

Oh! Kunnad siist mo taiwa wiit,
 Kun ma so palget näe.;;

2. Mo heng om suren waiwan tääl,
 Et ma ni kawwa oda
 Siin, keddä-orrun ilma pääl;
 Ma tahka siiski lota.

Ne wainlasje mo narawa,
 Kui risti-koormat kanna.;;

3. So römo-riki minno wi,
 Kumb sinnuft walmistettu;
 Kun nink ne pükha prohweti,

Et ma ka sääl so witta,
 Kun laulap nink se engli-hulk
 So järje ümbre ikkes.;;
 4. Mo waine heng, oh kannata,
 Se om jo kadewid julle,
 Käl päästap önnisteggija
 So riigest waiwaft jälle.
 Wiip taiwate so sajala,
 Sääl same teddä kitma.;;

307. III. Wüid: Oh tagganege minno himmo.

Kud om se illud hawu-lätte?
 Kud om mo henge-pöijoken?
 Kud om mo karjus nink mo hoitja,
 Ke sadap wärske söda man?
 Se ülle mul om ikmift kül;
 Ma offi ehk ma löiwa weel
 Sääl, kun maan olli palge pääl.

Wellelikkuft armuft nink waimo.

308. III. Ommat wiisil.
 utleusfest.
 O Jummal latte! Kuid armoga luggu?
 Kad temma om nakkanu kandma jo suggu?

Kas üttaus waimun ka kinni om weel?
 Kas wahhelt om lahkunu welliste meel?
 Se Eſa ſääl tai wan woip ſöämid tutta,
 Ei ſünnike henda ſiin wellitſis kitta,
 Kui armo-tuld ſöämen ſelged ei tetta.;;

2. Ni pea kui üllewaſt ſündinu jälle,
 Siis olleme Kristusen wallitu welle.
 Üts Eſa om wigil, üts uſk nink üts waim,
 Üts riſtmise lepping, üts taiwalik hõim:
 Se läbbi woip ſöämid kokko ſiin kaita,
 Et woime ka riſti al magguſt löida,
 Riid, kaddeus, wiſka ei lohhi hend näüta.;;

3. Arm üllewaſt om ſe, kumb kokko meid
 pannep,
 Ka armo-tuld ſöämen pallama läütap:
 Ei ole joht wahhet ſiin welliste man,
 Seft maddalus peäp neid ſöämid koon.
 Kun kõrkus, riid, taplus ja wiſka om nättä,
 Sääl ei woi ka kibhenat armo-tuld löida,
 Ei woike ſääl Jummalat engliga kitta.;;

4. Ent nätte, meid önsus meil kätte om antu,
 Ke olleme welliste arwole pantu,
 Me ollem üts ostetu önnelik hulu.

Oh

Oh! kitkem ſe Eſa, ke meile om nulu,
 Kun näkkime henda, nink laulame tälle,
 Et wittud nink tenno ei löppe ka jälle.
 Me olleme Iſandan leppingo = welle.;;

5. Meis ma ſai, mo welli, ſe ollet nüüd ſinna,
 Me näkkime möllemba taiwaha minna,
 Üts tõife eeft töt ko nüüd Eſa = ma pool.
 Oh! et ka meil wigil jääs ütte eeft hool!
 Meil ſünnis ka ello me welle eeft jätta,
 Seft nida om meije pä tahtru ka tetta.
 Ni tundwa ne wellitſe welliste hättä.;;

6. Oh noomkem nink ſaatkem iks tõine tõift,
 welle!
 Et meilt ſis ei woeta ello = kroon jälle.
 Kui Zioni werreft waſtkristus om täüs,
 Siis walukem kik ütten, et oſa jo näüs.
 Seft welliste palwuſt wõt Jummal iks kuulda,
 Üts meel nink üts ſüdda woip wainlaiſi neelda,
 Ei woike ni wellitſil middake keelda.;;

7. Siis ellägem rahkun nink hoitkem iks armo,
 Ja kandkem ka waiwatu welliste koorma!
 Et ſöäme üttaus kõwwembas ſaad,
 Nink

Nink wellelik jöpruü ilks rikmata jääd:
 Ne palwuse ohwri tööft maggujast haidwa;
 Kui maddala latfe, ke armun ilks jaidwa,
 Nink Jefuse werren siin lunnastuift otswa.;;

8. Sääl tullwan ilman om parrembat ello,
 Kun Efa een jaidwa ne wallitu welle;
 Kun pallawas lännu om rahho nink rööm,
 Kun kunninga heldus jö awwalik om.
 Oh toge nüüd söämid, käsi ka tänna,
 Nink pallelge Zionil' abbimeest enne,
 Et armul me algmist nink otfa ei tunne.;;

309. ⁷⁴ Wiid. Oh tulge hulgan pattatfe.

Mo hoija, Isfand Jefus, ka,
 Et minno heng ei unnetä,
 Meä kirjotajfo sönnä:
 Oh anna, et ma säitfe körd,
 Ja säitfe kümment weel fe wörd,
 Mo wellel andis anna.

310. ⁷⁵ Wiid: Jefus tulle minnule.

Oh! meä kaunis, armad fe,
 Kui kik nigin wellitfe

Rahkul

Rahkul, ütte melega,
 Ilma kawwaluifeta;
 2. Seft neid takhap Isfand ka
 Ninkalikkult önnista,
 Enne siin, ja ilma pääl,
 Perräft iggäwid ka sääl.

3. O suur karjus! koggo ja
 Kiki, kumma esfiwa,
 Ühkenda neid esfi siin,
 Omman armo-walguifen.

4. Anna omma wäkke nüüd,
 Kumb wois kiki söämid
 Säüta armo-tullega,
 Jöine töift ilks armasta.

5. Käuä kokko söämid,
 Ühkenda kik wellitfe,
 Waiwan ni kui römün ka,
 Omma armo-käega.

6. Ni kui Efa, Jöig nink Waim,
 Kolm, nink jiski Väinud om:
 Ühkenda ni armun ka
 Omma hulka koggonä.

7. Oh!

7. Oh! meä kallid römustus
 Saap meil ollena kül sid;
 Teik meä eäl waidleme,
 Annap Eisa heldeste.

8. Walmista sid, Jesuse!
 Säräst wittust hennele,
 Meije man nüüd jätmata
 Omma waimo wäega.

M. 216. Wüid: Ma tenna so, et ollet mo.

So koggodusen elläme,
 ütš ihho, — pä om Kristus,
 Ei tokki armust eäle
 Meid lahkutada kōrkus.

2. Se waata olgo kigile
 ütš meel sen koggodusen,
 Kui koorma weel om wellele,
 Sid kandke ütš tōist armun.

3. ütš te, ninu oppus olgo tääl,
 Jesuse mannu tulla,
 Ekn mitma suggust andet weel
 Neil wellitfil wois olla.

4. Ei

4. Ei peä ka suur tundimine
 Meid koggodusest kiskma;
 Kel se ää peäs ollena,
 Se peäp armust uskoma.

5. Kül peäme ka nōrgule
 Siin omma nōrkust näütma,
 Nink nida armun tōtteste
 Iks henda kokkōwütma.

6. Kui wigga tettaš lähkembäl,
 Ekn se kül meid ei puttu,
 Se olgo armust sidki meil,
 Kui omma hädda tutta.

7. Se esitus, kumb meije sian,
 Ei sünni melan pitta;
 Seft muido same palwe man
 Tōöst weidi wäkke tutta.

8. Ei peä ka kirk esitus
 Meil rasjet murret saatma,
 Se waata sünnis risti puust
 Iäl wastset armo wōtta.

9. Kül wakhest mönne pallewa,
 Ent säduft lega täütwa;

Nink

Nink perräst jälle eäsiwa,
 Ekk henda häggül näütwa.

10. Kui keäke ni usin om,
 Kik kurja ärräkända,
 Se wötke omman söämen
 Jesuse noju kanda.

312. 577. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sis wötrem wigest söämeft
 Nüüd armun ümbre töine töist,
 Nink andne andis wölga sel,
 Ke teid om wikkastanu taäl.

313. 578. Wiid: Meije Summala wonaken.

Amen tahha laulda ma
 Zömuš Zionile,
 Kumma ütten meijega
 Sedda armo tundwa.

2. O sa henge = pöijoken,
 Meije üllemb saatja,
 Kõrgepreester nink ka woon,
 Nink mo lunnastaja;

3. Sinno ette to ma siin

Omna

Omna henge hädda,
 Nink mal palle silma ween:
 Anna andis sedda.

4. Seft et ilma sinnota
 Abbi mul ei olle,
 Kes woiš minno kinnita,
 Kui ma nõrkust tunne.

5. Zööm nink kurbus ütten koon
 Söämen om nätta,
 So een silma jooskwa, woon,
 Kumb sul ütfind tutta.

6. Meš mul romo töstap taäl,
 Om se ainus aasi,
 Et sa mulle ristipääl
 Kunitit so käsi.

7. Meš mo söänd kurbastap;
 Om mo pattu-hädda,
 Kumb mo põlwi painutap
 Walloga so ette.

[8. Oh mo Summal! Kuid ma kül
 Woi so armo kitta,
 Kumma eest ma sulle sääl
 Sa weel tenno andma.

9. Kui

297. Wellelinkuust armuist

9. Kui se sure armo pääl
Minno südda mötlep,
Mes sa mulle andnu tääl,
Sis kik moistus lõppep.
10. Wotta wallo-pisfariid,
Se neid rõmo-õlis,
Anna mulle omma werd
Henge kostotusfes.
11. Sinna näet mul om waiw,
Isand Jeesus! anna,
Et so armo eggapäiw
wois mo hengen tutta.
12. Kui neid' säitje kündle pääl
Kaijen minna mötli,
Kumma wona järjen sääl
Temma ümbre palli:
13. Sis mo südda sulli tööst,
Ni kui wakha tullest,
Nink jäij nõrgad armo wäest
Perrä mötlemisest.

14. Sedda

nink waimo-üttesest.

135 298.

14. Sedda näten Zionist
Minno kinniteti,
Et ma kik hääd Isandast
Hennele wois otfi.
15. Ent oh! märeist waiwa ma
Hennefen weel tufi,
Kumba ei woi kirjota; —
Kostno silma weofi.
16. Nüüd, mo pöigmeed, sinno pääl
Ma kik murret heida,
Lad so werre maggu hääl
Minno rõmuwada:
17. Seni, kunni täüdetad,
Mes sa toptanu
Neile kigil õnneses,
Kumma sinno tundnu.
18. Ma jä fiski ootmisfen
Sinno armo päle,
Nink ei takha iggawel
Heita omma mele.

Henge

314. ~~519~~ Esfi wiid. (794).

Kui sinno kõrgem auwustus,
Sa kallim ma pääl nink ka taiwan!
Nink minno suur pattatseus
Mo takhap keelda omman usfun,

ütlet sa
Mo wasta:

So tiggo jääp mul,
Nink ehted ma anna
Mo õigust sis sul.

2. Kui rahko suud mul annat sa,
Sis om mo hengel nida tutta,
Kui wallas hend' mo seose ka
Üh' magus, kostotawa õli,
Kumb minno

Lukondi
Sis ka kostotap,
Kui surmlin többi
Sedda ka rasfendap.

315. ~~520~~ Wis: Oh tagganege minno himmo.

O waim, ke tunnistajil enne
Ni heldest moistuust walguotit,
Ke hengi sadit Jesu pole,

Nink

Nink taiwa pole arowitit;
Oh tulle sa, nink selleta
Sa hawu meil, kost puhtus neep,
Sa auwo-järn nink ehte saap.

2. Se om seft kuninglikkuust saggust,
Ke temmä waimust sündinu,
Ni weata, kui woon om kigeft,
Mes Jummal okwris wallinu.

Ei käs suga, ei waiwaga
Sa ta se päle sunnitus.
Se om jo selge wabbaus.

3. Se tarkus, kumb om Jummalale
Se kige lähkem ommane,
Kumb arm samb om kui ütlik pärle
Neil puhtil ^{Junkquid} neistil tötteste,
Ei taggane neist eäl se,
Ke Jesuga om leppitet,
Nink temmä werren puhkastet.

4. Ne ^{Junkquid} neist omma Jummalale
Ni kalli, et neist melehä,
Seep eefikus neid hennesele
Muist nigist omma werrega

Ke

Ke temmäle nink wonale
Siin perrä läwa römoga,
Nink nitwa tedda otgata.

5. Ne istwa temmä jalluttide,
Ke armo-tullest pallawa,
Ei tahha muud, kui seddä teda,
Kuitao nemmä koggonä
Sen armun jääs, kun önnistus.
Oh! kuid ni armad Jummalal
Se rahwas, üttele Inofes saäl.

6. Oh! määrne ehte siesenpidi
Om üttele ^{juurke} ~~neiti~~ soämen,
Ke henda hoijap pöijs liggi,
Nink käüp ta armo tundmisen,
Sis saap se waim, ke pühkä om,
Ka tedda hoitma puhtas tääl,
Kui mörsjat ommal pöijul saäl.

7. Kül seddä woip siin önsas kitta
Amkeelmata nink peljota;
Nink säräst henge ei woi mitte
Se Isfanda mant lahkuta,
Ei omma arm, ei pörgo surm:

Seft Jesu werri ütfind' teep,
Et heng nink ihko puhtas jääp.

8. Aig lühkikenne, — öddang jöwwap,
Nink peake saap hengus meil;
Ke tark nink jäädwat warra püwwap,
Ei olle suiwmist, hengust neil;
Se ehkitap nink walmistap
Hend saajale, saap ölike,
Teep lubrit walmis aiksaite.

9. Ni tunnistap seft waim nink mörsja,
Et woon om toisinniggawest,
Ke allandap ta ettle henda,
Kül se saap töttest wabbaust.
Ei sunnita se minniga,
Seft Pawel üttele esfike:
Se mörsja mingo mekhele.

10. Sul olgo wabbausfe-wannik,
Ni kui tüts ande üllewäst,
Et sa jääs sega maddal, waiklik,
Mes sulle tulles Isfandaft.
Käl kallid om weel lihka-arm,
Se rikkup seddä kallist hääd,
Nink sadap hukka hengekest.

316. Wies. Tulle ello waim, oh tulle.

Wäega kurblik hädda = orrun
 Om neil uskjil ellada;
 Mitman waiwan, häddan, murren
 Kundwa pudust, nõrkust ka.
 Ent mes ma pääl kurbastap,
 Se mo taiwan römüstap.

2. Kigen paigan, kige tee pääl
 Om meil hädda walnid een;
 Eggäl tunnil, eggäl päiwal
 Kaswap minno hädda siin.
 Tulle Jesud! peake,
 Wotta minno taiwate.

3. Jeesus, kurbe römüstaja,
 Kui neil oht nink hädda om,
 Olle ka mo kinnitaja
 Minno henge nõrkusfen.
 Taiwas jedda römüstap,
 Bedda rist siin kurbastap.

4. Taiwan kalli ande omma,
 Taiwan om mo Jeesusen,
 Taiwan sa ma nättasama,

Mes

Mes mo siidda usknu siin;
 Taiwan saap se ello kroon
 Kätte, kumba annap woon.

5. Ma pääl ellap inniminne
 Suren ristti = waiwan siin,
 Seft et eggäl päiwal tälle
 Hädda = org om temma een,
 Siiski se mo römüstap,
 Mes mo hengel taiwan saap.

6. Siin om rasfe meije ello,
 Kun meid ikkes waiwatas;
 Ma pääl om meil oht nink wallo,
 Heng nink ihko koormatas.
 Ne, ne onfas sanu sääl,
 Omma ristli kandnu tääl.

7. Taiwan ei sa ristti, hädda,
 Ei ka kurbust ollema;
 Taiwan ei sa ikmist nättä,
 Sääl om room, kumb ofata.
 Oh sa kallid Jeesusen!
 Olles ma jo jinno man.

8. Pääl saap kigil sama antus

Ello lib

Elloleib nink armo-wiin;
 Tääl saap paiftma ello-walgud
 Usklikkui^{de} soamen.
 Taiwa römo himmusta
 Minna ülli wäega.

9. Aiwa mulle, Jesukenne,
 Omma taiwa römo-ust;
 Pästa esi minno henge
 wälja kigeft kurbus^{est}.
 Olled ma jo sinno man,
 Oh sa ohwri-wonaken!

311. ~~311~~ Wiid: Se armja päiwa paiftminne.

Mo waim nink süddä julgus nüüd,
 Jesusse perrä minnä,
 Ja kitsast orja-witfust teed;
 Wäärmis^{se} pääl saap öne.
 Nüüd henda römusta
 Se kerge koormaga;
 Ei olle aja kannatus
 Se wäärt, mest taiwa auwustus.

2. Mo armas Jesuken kül ja
 Mo jõudo selgeft tunnet,

Kui

Kui paljo ma woi kannata
 Seft, mest mo päle pannet.
 Se ni, kui tunnet sa,
 Se om tööst mulle hä;
 Ei takha ma muud middake,
 Kui seddä, mest so tahtminne.

3. Sa lätfit auwustus^{ele}
 So kannatus^{se} läbbi;
 Ka sis hääd põlwe kennele
 Ma siin woi ennämb otfi?
 So orja-witfun paift
 Se taiwa lille lüft,
 Ke risti-särwi kannap tääl,
 Se wattetad purpurist sääl.

4. Mo Jummal, usklikkui^{de} rööm,
 Nink neide kilp nink lotus,
 Ke risti palgen sawa siin
 So arwolis^{es} tettus.
 Seft enne auwustus^t
 Om neile kannatus^t,
 Ent perräst römustawa sääl
 Se wäärtu kannatus^{se} pääl.

s. se

5. Se kannatusse auwustust
 Ei moista kül mo südda,
 Kumb mo hääs tullep Isandast;
 Med takhap põlge sedda:
 Seft ke siin narus jääp,
 Se säääl tööft kroni saap;
 Ke Isuga siin kannatap,
 Se temmäga säääl römustap.

6. Hä mul, ma takha kannata
 Ni, kui sa Isand takhat;
 Se karrik om täüs armoga,
 Med sinna mulle annat.
 Ma näe siin ristil al
 Mo kroni, kumb om säääl;
 Se paistap auwustussega
 Mo een, — se perra jõe ma.

318. ~~325~~. Wüid: Ke ärrä warap, se saap.

Mo sullatap mo söbra arm nink werri,
 Sa kannatud om minno ainud rööm;
 Sa ristutap nink minno wölga ärrä,
 Se ello heitap surma sisse siin;

le

Se läbbi löppep,
 Med henge waiwaps.
 Mo põgmees teep mo hawu terwed nüüd.

319. ~~324~~. Ommal wisil.

Kül usujide ello siin sissest poolt paistap,
 Ehk nemmä kül ilmale narus om tääl,
 Med neile se taiwanne kunningad kinkip
 Om teda ucil esji, ei kelleke muil.
 Med ütjik ei moista,
 Med ütjik ei maitja,
 Sen ehten siin neide heng illusaft häitsep,
 Et summala auwustus neide pääl paistap.

2. Seft wäljast poolt nätta ne omma kül nõrga,
 Neil englile immes, nink ilmale hirm;
 Ent sissest poolt armisa nink illus kui mõrsja,
 Se illo, kroon, ehte om Isusse arm.
 Üts imme om ilman,

Ke kunnigal taiwan
 Se kullatse ehtega lastwa siin henda
 Ni ehkita, — walmis suud isonala andma.

3. Kui Kristus, ke neide man ikkes siin elläp,
 Saap ilmale näütma hend' auwustussen,

lis

309. Risti sallaussest nink uskjide ärräpidetust ellust.

Sis same neid temmäga kohtun ka nättä
Kui woimusse = wötjid se ilma een siin;
Sis neide auw tössip,
Kumb iggäwes püssip,
Nink selgede taiwan kui päiwlik ka paistap;
Sis kirkide uuulden ne römo häälä töftwa.

4. Ma laulgo nüüd röömsäst, mäe höiskage
päle,

Et Jummalä semen so sissen om tääl,
sest siin om se Jehowa pitfat, mist sulle
om tutta, et önnistust töötap weel.

So südda saaptundma
Sis iggäwest römo,
Kui kütökörd saap paistma se pedetu ello,
Mink perrä sul ikmist nink leinamist oluu.

Kinnitussest nink kannatussest otjani.

320. ~~315~~ Ommal wisil.

Kadwa weel ;:
Zion Kadwa walgusfen,
Zühhi lühtrit selged tetta,
Eesmäst armo höija siin,
Otti iknes ello = lätte;

Zion

Kinnitussest nink kannatussest otjani. 310.

Zion aktakesse tee-raa pääl.
Kadwa weel. ;:

2. Kannata ;:

Zion, julgest kannata
Naarmist, häppe, risti, waiwa,
Surmani jä liikmata,
Kae ello-kroni, auwo;
Zion, kui siug sinno pannep ka,
Kannata. ;:

3. Lähküne ;:

Zion, Jesu armule:
Kinnita hend' waimun, ellun,
Kolust ellust tüddine,
Haljenda so Jesu küllen;
Zion, nörkussest ja wäele
Lähküne. ;:

4. Awwalda ;:

Zion, wäkke awwalda,
sest et welle arm om pallaw;
Pöijo teknu awwalda,
Ke so sissen, mördjä ellaw.
Zion labbi witta wärraja
Awwalda. ;:

5. Otjani

311. Kinnitusseft nink kannatusseft offani.

5. Offani.:

Zion, usfu offani,
Ärrä jägo löiges mitte,
Usfu palik saap peake;
Juhhi! med om taggan jätta.
Zion, usfu ammak surmani,
otfani.:

321. ~~20~~ Wiid: Taple häste, kui so armusp.

Jesud, minno henge toitud,
Läs mo usfun Windmaсте
Sinnust sada ikkes kaitstus,
Jä sa mo kilp ennene.

2. Ello: lätte, kumb om nätta
Selge, puhkas, illud, hä.
So arm usfi om kui mesfi,
Kui ma jedda tutta sa.

3. Hoi ja minno, Jesukenne,
Et ma ikes so armun jääs;
Hman sinno karjakenne
Wikkatas nink põlletas.

4. Ehk ne orjawitja kisuwa
Een nink tappas, ümbre mo,
Sihi sinna laas mo kaitoma,
Et ne kahjo mul ei ta.

Kinnitusseft nink kannatusseft offani. 512.

5. Nisjo kaswap, umbroht töusep
142
ütten koon siin ülles ka,
Põimo ajal saap neid summal
Lahkutama roggona.

6. Waine Zion, ärrä pelgä,
Summal jääp so kinnitus,
Ent so südda peäp jedda
Tunnistama iggäwes.

7. Ahtakesse te pääl jofe,
Nink wäu targalikkult ka,
Et siin ilma laste filma
Sinnust hend ei pakkanda.

8. Jätta peljo, olle julge,
Ehk kül waine ollet sa;
Külma soänd läütap Isfand
Armo läbbi pallama.

9. Ent sa peät makha jätma,
Med om wasta summalal,
Ninse wasta wotta täuta
Temma tahtmist römün tääl.

Usfu = julgusseft nink lotusseft summalal
päle.

322. ~~517~~ Wiid: Jesud tulle minnule.
Kui mul Jesud filmi een

Jubheft

313. Uofu-julgusfeft nink lotusfeft

~~Rahkolt~~
Jõimeft Jfani hawwa seen,
Nink mo usk hend peäp ni
Temma külle furmani.

2. Siä rik hädda tagganep,
Hm, pat, pörqo, surm ka läöp
Rammetus, feft Jesus teep,
Et heng römün, rahkun jääp.

~~323. 328.~~ Ommal wifil.

Se pohki, kun ma saisa,
Jristusfe werri om,
Se teep, et mul woip paista
Se iggäwenne rööm.

Ma esfi nink mo ello
Ei wölba kohleke;
Med Jesus andnu mulle,
Om armad tooft ninkhä.

2. Kui pelg nink hirm mo keläp,
Et ei woi pallelda;
Siä puhkap waim nink pallep
Mo jöfjen wäega.
Se palwus om nüüd mulle
Kül ärränoudmata,

Ent

Jummala päle.

314.

143

Ent siäki Jummalale
Ei olle tundmata.

3. Mo südda kargap römuf,
Ei tija kurbusfeft,
Om täüs feft pühkäst waimuf,
Näep ello päiwakeft.
Se päiw, kumb mulle paistap,
Mo Isand Jesus om,
Se, med mo röömo tostap,
Om taiwan üllewan.

~~324. 329.~~ Wiis: Jesus minno ello:

Tötteft halw ma olle,
Waiwad Jummalale
Omme pattuga;
Ent mo lunnastaja
Surm nink werre hawa
Saatwa armoga
Mo, kui ütte nööri last,
Et ma julgest tälle kaiba
Rik mo hädda, waiwa.
2. Ekk kül minno pattu
Omna sinno litsnu,

ok

Oh sa wagga woon!
 Neid ma wannu ärrä;
 Henge = pöijo perrä
 waidlep mo heng siin.
 Temmä werri om jo tööst
 Minno pattu ninni katnu,
 Nink mul õnjust saatnu.

3. Ei joht waa ~~ninn~~õige, nink õige,
 Enge pattust kaige
 Kükke Jesu man;
 Ke hend' waijes tundwa,
 Armo perrä ikwa,
 Jesu päästap neid.
 Kummil jõud hä pole nüüd
 Ärrä lõpnu, neid saap temmä
 armust nostotama.

4. Nüüd ma üttele julgest
 õige röömsast palgest:
 Jesu werri om,
 Kumba minna nõwwa,
 Nink ta hawust sõwwa,
 Minno suremb rööm.
 Minno pat, nink wik mo suud

om

Om nüüd Jesu werre läbbi
 ärrä ristotetu.

325-330. Minno waijus om ilmarwamata.

Sinno sidsen, kige armsamb Jesu,
 Om mul rööm nink õnjust ka;
 Kigen häddän rühhit ja mul abbis,
 Kui ma ussun so pool lä.
 Sinna päästet minno nigest häbbist
 Nink ni paljust, ^{kuidd}õigest teotajst,
 Kumba ilman siin nink saäl.
 Sinno latfi naarwa tääl.

2. Kes om ilman, ke ei olle tundnu
 sedda omman sõämen?
 Esi sinno jüngri omma kandnu
 Paljo hädda kennefer.
 Mitman paigan sai neid wangitetus,
 Pestus, naartus nink ka willitetus.
 Paljo saiwa waiwatus,
 Suremb oosa tappetus.

326-331. Wiid: Woimust sanu ;:

Kes meist julgus ;:
 Weidi kunnelda
 Uusu-jöwwust ;:
 Kumb om peljota?

Jesu

317. Uofu julguofeft nink lotusofeft

Jefu hawuft wötma kikk,
Meö om hengel tarwilik:
Meö fe läbbi ::
Weel woip fündida.

2. Minna julgu ::

Mele heitmi ofeft
Ärräkäända ::
Kohkalt iggaweft.
Ehk ma ommal föbral küel
Teurbuft faatnu feni weel:
Sizki faap ta ::
Abbis rükuma mul.

3. Minna julgu ::

Kisti willo al
warjo offi ::
Ihkes hennesel,
Jui pat minno hirmotap,
Hukwapannep, ähwärdap,
Sis ma pakke ::
Jefu mannu tääl.

4. Minna julgu ::

Jööm ofeft kannata
Hma naarmift ::

Jefus

Jummala päle

145 318.

Jefus om mo pä.
Ma jä waad nink töi: ftes,
Heida kigil sullafes.
Orjawitfun ::
Kadwap lillik ka.

5. Minna julgu ::

Omma faatjaga
Pilwan astu ::
Ülles minnema,
Kun ma palgest palgeni
Sedda näe nink armatfe,
Kedda minna ::
Oda himmoga.

Waimolikkust walwmis ofeft.

327. ~~332~~ Wiis: Armad Jefus, minno ello.
Lasse mul iks meelde jäda,
Nink fe fuisen kaswada;
Olgo fe mo kittus ka,
Et mo ütfeik oht nink hädda ::
Ei woi finno armuft käända,
Kumman minna finnoga
iikhendetus ikkes jä
Lad, lad, lad mo ilma römo tatta.

Önnis

319. Waimolikkust walumisest.

Önnis, önnis, önnis om se ;;
 Ke wona saja nink söömaja päle om
 kutsetu. ;;

2. Lasse sinno waimo sata
 waftset öli minnule,
 Et ei kistu eäle
 Usju künal minnuft mitte ;;
 Ekhita mo lühtrit häste
 Palwe nink walumisega,
 Et woiš pimmedusen na
 Se, se, se mo põigmees ikkes paista.
 Önnis, önnis, önnis om se ;;
 Ke wona saja nink söömaja päle om
 kutsetu. ;;

3. Las mo filmi ikkes walwa,
 Nink kik unni kadogo,
 Sinno waim mo ajago,
 Et ta mo woiš walmi löida ;;
 Suren himmun, ikkamisfen
 Sedda aiga öta tääl,
 Kui se engel häikaps saäl :
 Jo, jo, jo se põigmees tullep tanna ;

önnis

Waimolikkust walumisest. 146320.

Önnis, önnis, önnis om se ;;
 Ke wona saja nink söömaja päle om
 kutsetu. ;;

328~~327~~. Wiis: oh wöttem Jummalat.

Se perräst walwagem,
 Nink olgem ikkes walmi
 Ja waimo saatmisfen;
 Pallelge waftset öli,
 Seni kui üllewan,
 Englide kori man,
 Mo filmi pühkip ta,
 Teep selges koggonä.

329~~328~~. Wiis: Kui, Jummal, sinno armfamb.

Sen werren om mul kostotust,
 Ma lä so mannu julgest,
 Ma otji armo maddalast,
 Ei lakku sinno küllest:
 Mes mul so poja surm nink piin
 Om ristti pu pääl saatnu siin,
 Ei risu mo käest kurrat.

~~329~~328~~. Wiis: oh ärrä püüdno sedda.~~

~~O Jesus, römo-warra,~~

330. Wiis: Jummal

321. 330. Wüs? Tällers sinna:;; 7.

330. Meije aja:;; 176a
Oma sinno käen,
Tukhala sa:;;
Meid Jumala väen!
Wii meid Cösa male ka,
Kun me same näggema
Jumala linan
Woraa sääl tronin,
Suren onlusen.

wäärmisest.

331. 336. Wiid: Olge rahkul armija welle.
üles, tapleja! nink käüge
Wona perrä allasi,
Ke om lännu eddesi,
Läbhi paljo kannatusse,
Auwun Zionin mäele,
Kun ta wöttap wallitust.
2. Aftne perrä usfinaste
walomisfen nink palwusen,

olge

247
Waimolikkuust taplemisest nink ärräwäärmisest. 322.

Olge julge Kristusfen.
Temma saije woimust häste,
Nink jök purrus siuwopääd;
Teil om temma woimus nüüd.

3. Keljo Zionin om asse,
Se ei peä pelgama:
Kuid ma waine läbbisa?
Se om selge nörküs enne;
Isand om, ne kinnitap,
Nörku wäggewad ka teep.

4. Summal saap meid auwitama;
Oh' sid astne julgeste
Temma ette palwele;
Ärgä wiitne ennämb aiga,
Mördjal olles häbbisest,
Kui ta põllis pöijokest.

5. Ütlik ei sa kroni pähha,
Kui ei taple öigede,
Usju wäen kindmaste,
Nink ei lö rik himmo mahha;
Sest ne öigest taplep siin,
Selle saap sääl rahho:liin.

G. Oh!

21. Waimolikkust walwimiseft.

~~Kunnad se armas aig mul saap,
Et ma siist lahke ärrä,
Nink su sul öiget pittust toop?
Kunnad mo jälga pantas
Neid walgid leiwid sid?
Kunnad mul lubba antas
Sul jäda iggawes?
Oh anna pea wätle
Se kullast krooni mul,
Kumb hukkaminnemata,
Nink tallelpantu saal.~~

Waimolikkust taplemiseft nink ärrä:
wäärmiseft.

331. ~~336.~~ Wiis: Olge rahkul armja welle.
ülles, tapleja! nink wäüge
wona perrä allasi,
Ke om lännu eddesi,
Läbbi paljo kannatusse,
Auwun Zion-mäele,
Kun ta wöttap wallitjuf.
2. Astne perrä usfinaste
walwimisen nink palwusen,

olge

247
Waimolikkust taplemiseft nink ärräwäärmiseft. 322.

Olge julge Kristusfen.
Temma saije woimust häste,
Nink jök purrus siuwo pääd,
Teil om temma woimus nüüd.

3. Keljo Zionin om ase,
Se ei pea pelgama:
Kuid ma waine läbbisa?
Se om selge nörkus enne;
Isand om, ke kinnitap,
Nörku wäggewad na teep.

4. Summal saap meid awwitama;
Oh! sid astne julgeste
Temma ette palwese;
Ärgä wiitne ennämb aiga,
Möröjal ollid häbbiseft,
Kui ta põllid pöijokeft.

5. Ütjik ei sa krooni pähha,
Kui ei taple öigede,
Usfu wäen kindmaste,
Nink ei lö rik kimmo mahha;
Sest ne öigest taplep siin,
Telle saap saäl rahko:liin.

C. Oh!

b. Oh! sis walwne siin jo häste,
Laiške palwen kindmäste,
Kunni same sinnäke,
Kun woon kannap rahho-lippo;
Kui ne päiwa löppewa,
Sis saap hengus tullema.

332. 337. Posi wiis.

Jesús awwita, et kõrda wois minna,
Sini kui woimusse wroni ma sa;
Sis to ma kumwarden kittust nink tenno,
Jesús, mo pöiqmeid, so nimmela ka,
Kui sa mo abbimees henda saat näütma,
Se saap mo henge kül römoga täütma.

2. Anna sis öli, neid ^{siin} ~~neid~~ te walmis
Nüüd sinnoga saja sääl piddama;
Ekhita mõrjajad sis om se kül illus,
Anna so englid täl kaitsjis siin ka,
Sini kui sinnoga iggäwes ellap,
Nink taiwa waimude römust hend toidap.

333. 338. Wiis: oh wötrem Jummalat.

Oh Jesús! hallesta,
Nink näüta armo mulle;

Mo

Mo henge römusta,
Kumb heidap sinno ette.
Ei enne jätta tääl,
Kui sa mo önnistat,
Nink minno palwe pääl
Ka: amen kinnitat.

2. Sa takkas ikses mul
So werrest rökkuft anda,
Kui süddamest ma sul
wois tenno-ohwrid kanda.
Oh! et ma iggäwes
So tolmun kumwardas,
Nink et mo heng ka saad
Sääl sinno mõrjias.

3. Kui kawwa peäwa
Ne ilma-latse naarma;
Sa saat neid Jesús ka
So werre läbbi wääрма.
Päöta mo hengekast,
Kumb sinnuft odtetu,
Nink ärrärimisest
weel sidki kaudetu.

4. Kui näütat sa, mo ön,
Ni wäggewast mo fisfen
So palget selgusfen,

Sen

Sen waſten ſündimisen,
 Sid iggawes jä ma
 Sen armun ſinnoga,
 Seni kui engliga
 Mo wöttat römüta.

335. 339. Wiid: Gulge riisti-innimise.

Jesud, nige armo-lätte,
 Sa ei touka hennest
 Waisid, pattatid ſiin mitte;
 Sinna noſtat neide eest.
 Ehn se usk kül wäikenne
 Kui ſinnepi terrane,
 Sidki woit sa ſedda tetta,
 Et ſaat neist weel rōmo nätta.

2. Pühka Waim, sa auwitaja,
 Kigen minno nörkuusen,
 Kurblikkuide rōmüstaja,
 Kui neil murre ſoämen:
 Teik ne ande tullewa
 Sinno käest ütfinda;
 Olle ikkes weel mo abbi,
 Hoija mo ſo wäe läbbi.

3. Oh ſo arm jääp ülle nige,
 Eſä, Poig nink pühka Waim;

Ei

Ei toist pästjät olle mulle
 Ilman ſiin, ei tullewan.
 Sinno wäggi wäppew om
 Kigen minno nörkuusen;
 Seſt ma takha kenda kitta,
 Nink ſo armo melen pitta.

4. Anna ommal latſel pea,
 Ke ni nörk om wäüma weel;
 Omma armo-kät, nink weä
 Häddäst läbbi tēddä tääl.
 Las ſo arm ikkē kaſwada
 Seni, kui ma ſinnä ſa,
 Kun ma ſinno ikkes näe.
 Himmoga ma ſinnä wäe.

5. Minna takha ikkes kitta
 So ſuurt armo ilman tääl,
 Et ſa minno pattu kätta
 Ollet kandnu riisti pääl;
 Ent ei joht ſiin ütfindä,
 Enge ſea, kui ſinnä lä,
 Takha ma ſo auwüstada,
 Nink ſo kittaſt kulutada.

335. 340. Wiid

335no. Wiid: Taple häste kui so armuust.

Peä omma kroni kinni,
Näüta kendä ni kui meest;
Kindmäs jäma toop sul önne;
Paggema om kurri tööst.

2. Ärrä lastko filmil kaija
Kuoja ilma tuhkiust:
Pöäriistu om ihw waja;
Pakke laidkuust, wäsfimist.

3. Walwa, palle eggä päiwa,
Kunni pöigmees utullisul,
Nink teep totta finno waiwa,
Sadap taiwan hengust kül.

4. Kükki, jöse temmä wasta,
ütte: walmis olle ma.
Ihko honest wälja astu,
Paiwa honid himmusta!

Pöisittest tarkuusest.

336no. Wiid: Kes woip mo wasta olla.

Ma olle wäega rummal
So wittuust kuluta,
Mo kunningas nink summal,
Mo esi oppeta.

Ent

Pöisittest tarkuusest.

Ent seft et minna tija,
Et ellät Zionin,
Siä julgu ma ka wija
Sul wittuust nörkusfer.

337no. Wiid: So heng, o Jezu! tekko mo.

O Isand Jezu! kule sa
Mo palwet sure armoga,
Nink anna omma waimo wäest
Mul, mä ma otli finno wäest.

2. Oh! anna sedda tarkuust mul,
Kumb om neil junkruil järje een;
Ma seddä wäega himmusta,
Seft römüstap mo süddä ka.

3. Se lats om sinnuust wallitu,
Kumb waimun wästseft sündine,
Nink paistap kui päiw selgede
Neist arms andist rohvede.

4. So maggu arm meid kostotap,
Kui meise süddä nörgas lääp,
Kui murre wäega litfus pääl,
So järjeft kostap römo hääl.

5. Tarkud om loja üllemb nöuw

wäest

Pöisitseft tarkusseft.

Wäest, tööst nink sönnaft täüdetu;
 Med Jummal takkap üllewan,
 Saap waimo läbbi tedä maan.

6. Se henge maja, kumman ta
 Siin elläp, se om muld nink ma.
 Kik meel nink mötte esjwa,
 Kui tarkud neid ei juhkata.

Waimolikkust ärräkihla midseft.

~~338~~ 339. Wüid: Jēsus, tulle minnule.

Jēsus, henge pöijokeen!
 Hoija mo so armo-wäen
 Seni, kui sa minnoga
 Sääl saat saja piddäma.

2. Sinna armastit mo jo,
 Kui ma weel es tunne so,
 Nink sa annit hendä mul,
 Kui weel wasta panni ful.

3. Kui ma wäätas sai so pool,
 Seit sa hendä ennamb weel
 Gutwad minno söämen,
 Kui üts pöigmees mörsjal siin.

4. Pomba minno armust sis

Sinno

Waimolikkust ärräkihla midseft.

Sinno pole, et ma jääs
 Ni kui pitfat sinno wäen;
 Hoija mo so hawu wäen.

339. ~~344~~ Wüid: Oh oppeta meid ristisallausi.

Oh nige armsamb Jēsus tötta mulle,
 Nink kihla minno henge keneselle.

2. So perrält olgo wa mo meel nink südda,
 Ei woi so mörsja muidso puhtas sada.

3. Oh! wötta minno wastes lomas tetta,
 Nink jammalikkun ellun kaswatada.

4. Seft ütjik mörsja ilman ei woi jätta,
 Sa pöigmeest hennel söämete wötta.

5. Es minno südda peä ilda, warra
 Ka nöudma omma henge pöijs perra.

6. Ei olle mötlemata hengekenne,
 Sa nöwwap middake iks keneselle.

7. Oh! wöttem henge maja puhkastada
 Kun Jēsu mörsja hend woip ehkitada.

8. Se siöse mörsja omma pöigmeest kutsup;
 Se pöigmees tedä rinna wasta litsep.

9. Sääl

9. Täl taiwan wafflet waimosuggu antas,
Kenk soämets pöijs kojo pantas.
10. So ennamb üts heng jedda kennel söwwap,
So armsamb soämien ta tedda löwwap.
11. Oh! hoija meid so lullikmäsi esfi;
Me ille tösta omme armo-käsi.
12. Sa usutaw nink armust öige rikkas,
Se waffles meil so armastust sin ikkes.
13. Meid ehkita so nimme auwus kigin;
Se wallal wärräjid Jerusalemin;
14. Et kik ne lunnastetu woiwafinnä,
Se wona saja päle röömsast minnä.
15. So sullase, kui wahhi, köikwa päle:
Oh mörsja känä soänd pöijo pole!
16. Ehkita omme öli-lühtrid häste,
So pöigmees tulles, läuta uspinaste!
17. Oh tulle Jesus! lasse mo ikk walwa,
So armo-öliga mo soänd woija.
18. Et walmi ollese kui targa jumaru,
Se omma pöigmeest walwmisfen ikk ootau.

345. Wied.

340. Wied: Jesus tulle minnule.

- Oh! mo armad Jesusken,
Kige üllerb hä nink ön, -
Näuta hend mo soämien,
Omme palge selgusfen.
2. Minno waim näüp üllewan,
Sinno armo järje man;
Kunnad minna finnä sa,
Soga saja piddäma.
3. Tule nüüd mo pöigmees sääl,
Se om sinno mörsja käääl,
Se so perä allasi
Odag päiwäst päiwäni.
4. Tulle sis, oh tulle sa!
Minna oda himmoga;
Armust sinno hawu eest
Minno silmä jooksu wäest.

341. Wied: Gulge rüti-innimesse.

341.
Ked se om, ke armo-järjeft
Omme Jesurit künitap,
Kumba mo heng waimo wäest
Auwo-kronin onättä saap;

Kelle

Kelle illus hone ni
 Paist kui elewanti lu,
 Kumma ümbre saidwa göri
 Mitto tuhhat kanget leri. -

342. Wiis: Niid paistap meile illu saft.

O Jummal, Iosa surest wäest,
 La ollet minno iggawest
 So pojan armastanu.
 Se poig om minno kalliste
 Hääd, kaunis mörsjas hennel,
 Mo pattust lunnastanu.

Eija,
 Eija,
 Pattu kannap, temma annap taiwast mulle.
 Auw nink kitted olgo sulle.

2. Niid takka minna römusta,
 Nink omma Iesust tennäta,
 Ke om mo ainus warra.

Se takhap minno wimate
 Siist ülles wötta taiwate,
 Nink pästa häädäst ärrä.

Amen,
 Amen,
 Sulle taiwast, pästa waiwast, Iesukseenne.
 Sinno oda minna enne.

343. Wiis: O mes kaunis henge luggu.

Kristus, ke taad mörsjas hennel
 Kosfinu,
 Tijap jo
 Kuu, mes pudus temmäl:
 Temmä sadap tälle waiwan
 Römustust,
 Nink mes luft
 Saap täl weel sääl taiwan.

2. Ironi pääl saap temmä istma
 Iesuga
 Otsaku,
 Kroon saap kullast paistma:
 Eggäüts saap tedda tundma,
 Päle se
 Temmäle
 Auwo nimme andma.

344. Ommal wisil.

Oh nööse ülles! hengeken,
 La ollet mörsjas sahu,
 sest Iesus sinno pöijoken,
 Om sinno wallitenu.
 Täl om üts pallaw, puhkas arm
 So wasta, ke sa muld nink põrm,
 Nink püwwap jälle armo.

2. Ja kihlap henda õigusen
Nink usfun joga ärrä,
Ja kaep ikked heldusfen
Nink armun sinno perra.
Ja om so wasta kokhalt hä,
Ja kinkip õigust sinnule,
Kumb ni kui järk so kattap.

3. Kül saat ja tedda ristil al
Kui Isandad weel tundma;
Se surm, kumb hirmso täud om taäl,
Ei sa so temmast käändma.
Ja saap kül sinno taiwate,
Kui omma mõrsjat, sajal
Hään ehten, auwun saatma.

345. Halleluja me Summalal.

O õnnis ristil-innimen,
Kui suur so auwustus om maan,
Nink suremb weel saäl taiwan!
Kui muido sinno nimmega
Ne tes ütte sinniwa
Hään põlisen, nink ka waiwan:
Kristus
Jesús
Kaldap oli sinno päle, pühha Waimo,
Temma andid, temma rõmo.

2. Sa ollet Summalikkust suust,
Se laste kokhus, perrändus
Om nüüd so osja jälle.
Näts, määrne arm nink auw om se,
Ehk se kül kokhalt ilmale
Om tundmata nink nalli:
Wikkap,
Narap
Sinno päle, sest et talle sin om nõuwo,
Siswi jääp sul taiwan auwo.

3. Sa ollet preester nink proweet,
Ke esja troni ette lät
Ke Summalast saap tarkust.
Sa ollet kangemb kunningas,
Kui ilma pääl kül mõtteldas,
Kun nättas enne nõrkust.

Siswi
Usku
Om sul waja, sis woip jäija ikk so ehte,
Ei sis ütlik risu kõhta.

4. Sa ollet Jesu mõrsja ka,
Ja wõt so hennel kihlata,
Nink kaunid röiwid sata:
Ja lähhat pühha Waimo ka

Sul kikkas, et sa otjata
 Waid lahkumata jada;
 Eggäl ajal,
 Häädän, römur, suren himmun temmä kullen
 Soos nink hengas temmä süllen.

5. Sa ellät Jesu leppingun,
 So soämen om temmä troon,
 Kun wallitsep nink ellap.
 Sa arwap hennel kittusfes,
 Et sinna temmä omandus,
 Kenk ille temmä walwap.
 Med weel?

So pääl
 Heidap armo, nink so pörmo kannap temmä
 Hölmän, ni kui armad emmä.

6. Kes wik woip üttele da sin maan,
 Med auws sul jo ilman om,
 Kumb antas noototusfes.
 Ei olle arwalik ka weel.
 Ent töisi om, et sinna saäl
 Sa at temmä arwalisfes.

Silma
 Sawa
 Röömsä samä selges jäma, tedda nättä,
 Kui sa tullet kooljst ette.

7. Sid mötle, risti=innimen,
 Med Jummalast sul antu om,
 Med järge sul nink auws.
 Oh! kitta omma auwustust,
 Ekk sul kül weel sin allandust,
 Nink peät kandma waiwa.
 Ellä,
 Olle
 Waggausfen, armastusfen, ikkes usfin,
 Kige adja een jä usfun.

Kogoduose nink pühki laulu.

340. 57. Wiis: Mo terwe südda röömsä lät
 Oh! kuid ni röömsä lät mo meel,
 Et mo jo kirjoteti saäl
 Jesuse wallitui de man,
 Sa heldusfest sai mul se ön.
 Nüüd minna sin fest ainult holiitse,
 Et Jesu mõrsjäs iggawes ma jä.

352. Wiis: Nüüd pühki waimo pallome.
 Amen sin ma pääl, taiwan ka,
 Jummal saap ikkes ollema
 Meije leppitaja, nink ka meije päästja;

Se taap, et meid ütshi ei woi labhutada.
 Sa armust siin.

347. Wüid: Minno waijus om ilmarwamata.

Siinna risti koggoduuse wannamb,
 Kumma wäega armastat,
 Niink täl omma sõprust ikkes ennamb
 Soämen na awwaldat.

Siinna kulet temmä puhkamisfi,
 Siinna näet ta armo silmäwesfi
 Soofawat häbbist, armust ka.

Kõrgest kitted ollet sa.

2. Kas sa näet, sa kige armusamb wannamb,
 Kas sa näet me silma-wet?

Gulle sõbder, häddän kige kallimb,
 Gulle, kinnita me meeld!

Me olleme waise, häddalisfe,
 Nõrga, tõbbitfe niink wiggalisfe;
 Armo-järjest kuluta

Kigeft süüst meid wallal na.

3. Kas sa kulet, o illusamb põizmees?
 Omma mõrõja puhkamist,

Kumma

Kumma perräst ristin jäijet walges,
 Kui sa kolut temmä eest?

Kül sa meist ei näe, kui selget waiwa,
 Siiski armust sadat sa meid taiwa,
 Kun sa ikkes iggawes
 Penno: laulu kulet meist.

4. O sa Isfand, o sa kige suremb
 Auwust, wäest, rikkusseft!
 Maja = esfand, kige usfutawamb,
 Ke holitsep kiki eest!

Siin ollem' so jalgu een täüs hirmo,
 Armo perrä ikken las meid sinno
 Rõmustust niink arst mist nüüd
 Tutta, seft meil om suur süüd.

348. Wüid: Sa wonast sadu lomaken.

Ke sinna ommal rahwal tööft
 Ollet se perremes,
 Niink jaggat tälle üllewäft
 Önnistust ommaft wäest:
 Rõmusta so nõrku katti,
 Kumma kandwa hädda, risti.
 So pühkä armo: oppetus
 Olgo neil noototus.

355. Wüid.

349. 555. Wiid: Taple häste, kui so armust.

Wotta wigist korist auwo,
Meije Jesus Lehowa!
Anna meile eosi armo
Ümbre kää midfes soga.

2. Kule armust meije palwust,
Kallis Isfand Jesus Krist,
Sinno jalgu een meil anna
(Andis) rakho, önnistust.
(Armo)

350. 556. Wiid: Se armsa päiwa paistminne.

Se Isfand önnistago meid,
Ja hoitko meid nink kaitsko
Meid, temmä armsed ommatjed;
Isfanda palgo paistko
Me ülle armoga.

Se Isfand töstko ka
Ja keldet palgat meije pääl, Nink
andno meid omma rakho tääl, meil.

351. 557. Wiid: Ke ja mõtlep kenda saiwat.

Ke meid Koggoduffes sulle,
Ke kui künal tronni een
Paistas ilma wõra tulle
Nink häüs armo tundmist. walmis

~~Walmis, nink loodasja,
Kunle teppitja. Mis saüllit jändi ka.
Ni om se wael täamba
Tutta tötteste,
Et sa ma nink taiwa
Eofand ollet ke.~~

352. 558. Wiid: Sa armo nink õnusoje pohjata lätte.

Sa auwolik kunningas, armolik kaitsoja,
Kuid immelik om sinno wiid;
Kuid kaunis om nätta so taiwalik kodda,
Kun wallitset kui perremees.

So armo hoal omma ne'waise sääl,
Ke kaewa ikkes so kawade pääl.
Sult tulles neil abbi, nouw, wäggi nink tarkus,
Sest kitwa hend'pattatse, muido täüs nõrkust.

353. 559. Wiid: Ke ärrä warap se saap wilja söma.

Keid woip neid immetekku juttustada,
Mis sinna ommal rahwal näütneu ka,
Sest sani, kui sa wallitseteu tedda,
So ristti lippo al so orjama?

Neid imme-asju
Om ülli paljo,
Et mõtte lopwa, nink waim kumardap.

354. Eofe wiid.

Kuis saas, kui koggona
wain ollen meije lasfed
waimo pukefmiufe perräft
Ihko wärrifeda,
Et silmist wofe jofed,
Nink fuddä kimmo tunned,
Meel löpped koggona,
Nink woon jääd ütfinda?

355. Eofe wiid.

Iefus, nüüd ka önnista
meije kokkokäümist täämba;
Hoija eddispäide ka
meije käümi hennel auwid.
Kasta meije tunni igastefst
omma werre-hega ionjast.

356. Wiid: Kadwa weel ;;

Pulgo nüüd ;;
Iefu rahko meije pääl,
Nink ka meije laste päle,
Ladno neid ka meijega ;

Lunnastajat

Lunnastajat armastada,
Iutta nink ta päle lota ka
Kindmaste ;;

357. Wiid: Kes Jummalat ni lassep tetta.

Se, kummal fued ja ollet andnu,
Kelt rahko föämete ka
Sai, se om henda fülle wandnu,
Nink ei woi olla finnota,
Eku tääl nül liggi ollet jo,
Ja waidlep fidli ikd weel so.

364. Wiid: Mo föänd anna nigest wäift.

Ke finna weel fel wiimfel ööl,
Enne so kannatust,
Meil näüffit, et so armo-hool
Om welle armastud:

2. Oh! anna, et se mälettus
Meil ikkes meelde jääd,
Nink finno laste üttaus
Ka meist sein nätta saad.

365. Wiid: Se wosa omma olleme.

Iefuse ikho risti pääl ;;
Kumb ohwis sai me leppitusfes,

Teep

~~Se p immet meije önnistusfes
Siin, nink sääl ;;;
Taiwan iggawes.~~

~~2. Se om, mes meid ka ühhendap, ;;
Se täüdap meije armo nida,
Et üts meel, üts heng nink üts südda
So latfi ;;;
Armun tähkendap.~~

~~358. 366. Wiis: Minno südda rõmus talle.~~

~~Wastfe armoga meid wotta
Omma hoolde, et me südda,
Heng nink ihko sinno rõömsaft,
Kui so waiwa-palk, so orjad.~~

~~367. Wiis: Jesus tulle minnule.~~

~~O Summala woxaken,
Kel ni armad innimen,
Et sa Jofa järge sääl
Lättit, tullit ilma pääl.~~

~~2. Tulle ka ma soämen
Liggi omma armo-wäen;
Hoiija tedda puhtas tääl,
Wotta mörsjad hennel.~~

~~3. Kik so waiw, nink kik so piin~~

~~Om me henga önnis siin;
Sinno werbi tulgo ka
Mulle kaad, ni palte ma.~~

~~359. 368. Wiis: Arm lähune nüüd.~~

~~Oh! kuid ni suur om
So heldus nink arm,
Kummaga sa mo
Iks kandnu nink saatnu,
Nink jukhatanu.~~

~~2. Oh! et nüüd se cest
Ma ollid nink jaad
Sul auwustusfes;
Et mötte nink himmo
Ka pühkad weel saad.~~

~~360. 369. Wiis: Ma henga sis so hõlman, armad.~~

~~Oh! tulle arm, nink kalda önnistusfi
Siin sinno perre päle heldeste.
Kui ainus heng so een sin olleme.
Arm läütke ikkes meije osfawfi,
Et sinnun hend so rahwad rõmustas,
Nink egga päiw tal pühkad päiwäs saas.~~

~~370. Wiis: Ke jo mötlep kenda saidwat.
Se meid Roggoduofes sulle,~~

Ke kui künal troni een
 Paidas ilma wõra tulle,
 Nink käud armo tundmisen.

361. ~~77~~. Wiid: Näggemata pöijoken.

Jesud, ke sa meijega,
 Meije towotame wastseft
 usfuta wust.

Ke sa soänd tunnet ka,
 Oh! wötta

Siin wät wastseft armo päle
 wastseft leppingus: sul jada
 Ommas, - Jesud aowita!

362. ~~77~~. Wiid: Mo soänd anna wigest wäest.

So helduft ei woi keäke
 Ni ärrä arwata,

Kui sinna sedda wigile
 Iud näütneu jätmata.

2. So laste külles sein nink saäl Tunnuis
 so weel teet ~~in~~ hallistust,

Nink armo heita neide pääl,
 Se om so rööm nink lust.

3. Lad meid sid eddispäide ka

weel

weel sada önnistust, so armo wüest ütkinda
~~Sul jäud wäe wänu jäudida~~
 Läbbi so tenistust?

363. ~~77~~. Wiid: Se wona omma olleme.

Oh! kae omma järje päält ;;
 Me waiste päle mahha, Isand!

Käü läbbi meije henge, ikko
 So armo ;;; kaemisega.

364. ~~77~~. Wiid: Se armsa päiwa paistmine.

Oh! et jo sein so wittusjes
 Meist eggäüts woid olla,
 Nink walmeid, ommas önsusjes

So mannu sinna tulla,
 Kun sinno näeme,

Nink näätten wittäme.

Oh! et me heng waim, ikko ka
 seni so een jääd laitmata.

365. ~~77~~. Wiid: Kui pat teep waiwa mulle.

Sääl saap se mördja nätta

sa henge pöijoneft,

wois sedda nida tutta,

Kui ohwri-wonakeft.

Roggoduse

Kui pattu = surma kannat ta.
 Se risti = kannu külle,
 Sis wärrifi kirk ma.

2. Kirk Engli kummardage
 Me armjat Jummalat,
 Kirk lullikmisfe kirk
 Nüüd önnisteeggijat.

Ka pühkäl = waimul sago meist
 Ni kawwa, kui sin jame,
 Iks kittust, tennämist.

3. Se salland om teda
 Ni teil, kui meile ka,
 Nink teil om lubha fedda,
 Ke tappet, kummarda.

Se wonaken, ke pästnu meid,
 Om wäärt, et se cest tälle
 Saas südda ohwrid nüüd.

366. 376. Wiis: So heng, o Jesu, tekko mo.

Ja ollet, armad Jesuken,
 So Roggoduse preestriken,
 Me jure pattu = wälla cest
 Pühkamba jofe lännu tööst.

2. Sääl

Wallalioste soõsaride wori = laulo. 400.

421. ~~455~~. Wiis: So heng, o Jesu, tekko mo. 161

Ja tulli Esfa nõuwo pääl
 Liggi Maria soõamel;
 Päät fedda jure armoga,
 Nink jummalikku auwoga.

2. Ja palge sest ka tunnistap.
 Se rasfe ikko önnistap,
 Nink teep, et fedda Janiken
 Tuud omma emmä ikko seen. Luk. 1. p. 41. w.

3. Ni julgume ka nõuwo sis
 Saäl anda: sage särätfes;
 Sest önnisteeggijal om sin
 Kirk auwus, med halu hennesen.

4. Se man om henge kawwalus,
 Ütfinda tälle keelmisfes.
 Kui südda pühkäl waimul jääp,
 Sis werre = illo teile saap.

422. ~~456~~. Wiis: Mo cest tuud so südda surma.

Iggawenne Tunningas! Ke pöijud
 Ollet om mil junkruile,
 wötta neid kui lähkünewa armust

wasta

Wasta omma hõlmale.
 Ärrä lastko jõämen neil jäda
 Middäke, mis neid, wais püretada.
 Puhkust junkro-saisust ja
 Anna neil, kui pallewa.

2. Meije anname wät wastest sulle,
 ännista so näütfikuid;
 Ärrä ennämb kaego se päle,
 Et sul weidi rõmo meist.

Kui se noor saap: amen, laulma sulle,
~~Engli nofno taiwast wasta neile:~~
 Minno waim, se nofno wasta neile:
 Kõrge, selge om se hääl.
 Kuulda Jesu tronin jäääl.

423 427. Wiid: Minno armas Jeesus.

Jõstne rõmo-häle
 Kõttusjes nüüd päle
 Ommal põijule;
 Kitne, laulge, mänke
 Ni, kui eäl woite
 Luuwus temmäl.
 Marial olli halle nül,

Pedda

Pedda nätta ~~firmen~~ puuwen
 Kristi-kannu külle.

2. Silmä-wesfi jõodko
 ülle Jesu hawu
 Häbbist, armust weel.

Näütne puhtust ellun,
 Latseuse waimun,
 Kiki wasta tääl,
 Kumma ilman omma weel,
 Et ka neide süddä hendä
 waise ümbrekäända.

3. Wallid Jofand Jeesus!
 Jggäwenne walgus!
 Täista mulle ka.

Süddä armust fullap,
 Rõmo perräst kargap,
 Kui ma kuulda ja:
 So mo põigmeest tullewat,
 Ni kui ütke rõmo-päiwa,
 Kumb teep otja waiwa.

424 428. Wiid: Minno armas Jeesus.

Osja! taiwa tronin,
 Täuta ka sen korin

Neide

Neide ihkamist.

Hoija neid sen armun,

Jesu ristil warjun,

Kiige kahjo cest.

Kiusatuft ka kána neist;

Se, et neide heng nink ikko

Olles pühhandetu.

425. 404. Wiis: Kus om mul minna küel.

Oh! anna kät nink suud,

Nink ka so soänd nüüd

Sel kunningal, ke sinno

Om kennel mõrdjas wõtnu.

Ta om so ainus põigmees,

Kik kigin fulle rõmus.

2. Oh! laulge kandle pääl

Münd rõmo luggu weel.

Sel würstil, ke nüüd taiwan,

Ent siiski me man waiwan

Kaõwi, kui lillik, üllis,

Sai põijus meil nink wellis.

426. 440. Wiis: Minno südda rõmustelle.

Neide noorde Jõsaride

Tenno

Tenno-laulo armust kuulge
Kik, ke omman kaggodusen
Wõtwa osfa armastusen.

2. Armad Eosa! sada esfi
Sinno poja junkrokessi
Läbbi omma pühha waimo,
Kui ta perrändust nink hõimo.

3. Oh! et eegäütsi saus tutta,
Kuis usutaw Jesu südda
Omma mõrdja waasta olli; —
Ristin weel ta perrä palli.

427. 441. Wiis: O armad kae tänna!

Mul olgo ^{Junkro} saius

So nore-eä õnfus

Sõämen allasi,

Et ei sa rikmist tutta,

Kumb hengen tõõsep pea;

Se cest mo hoiija armoga.

2. Ma takha sõnnawõttlik,

^{Ma} ~~Ma~~ latfelik nink waiklik

olla hämelega.

Ma takha ka sel ajal

So rõmo-waimo künäl

Siin

05. Wallaliste sööfaride kori laulo.

Siin olla; - sedda ihka ma.

3. Oh woon! sa helde südda,

Ke sa pattaste hulna

Lunnastit waiwaga,

Ni kui so emmä olli,

Ke sul jäij ikkes liggi,

Nä te ta saarnastid meid na.

428.

~~428~~ Wiid: Nüüd päistap meile illusast.

üts selge armo = kirreken

Om ütte ^{hulna} ~~neige~~ soamen

Se henge = pöijs wasta.

Ihho nink heng om woijetu,

Sa olgo prii tekki kihlatu,

Ei olle täl sest wigga.

Wona

Omna

Om sid temma, nink saap jäma temma külle

Sälle auwus koggodusjen.

2. Se tarbid meije anname

Seid felle henge mehhele,

Ke werrega teid oftnu.

Oh! waluske ikkes oftani;

Seid

Wallaliste sööfaride kori laulo.

406.

Seid ammo mörsjad kihlati,

Kui ta om pu pääl koolnu.

Oh ja!

Kui ta

Om meid waiwid, häddälisfi armastanu.

Oh! meid arm om meile sanu.

3. So surma: kiggi, se surma,

Me önned joodno ka nüüd siin

Ihho nink henge päle.

So önnid, pühkä palgeteen

Meil jägo waimo filmi een;

Nink sinno werre = öli

Loodno,

Räügo

Lulüikmisfi läbbi esfi, hoitno ikkes

Hengeneft nink ihho puhtas.

429. Wiid: Oh! laulgem süddamest.

Oh Isand Jesus Krist!

Ke sinna armolift

Kisti pu pääl koolnu,

Se läbbi ollet sa

Meil sedda armo saatnu,

Et

Et meigi pättatse
Noorde sööjaride
Nori ~~ika~~ näeme. ~~†~~

430. ~~###~~ Wiid: Jummal, taiwa nink ma loja

Rõmustage, ^{Junkro} neigi, henda
Henge = pöijõ ootmisen;
Siin om hättä, murret, waiwa
Waisen ihko norjusen.
Üts kõrd tullep saja päiw,
Kun saap otse kirk se waiw.

2. Pühkändage henda nida,
Et ka teije süddä saap
Henge = pöijul mõrõjad jäma,
Ise teil hõlma künitap.
Läütne usuf: lühtrit siin,
Kunni tullep pöijoken.

3. Oh kuid armad om se nättä!
Woiwa hend ka rõmusta
Säärtse ^{Junkro} neigi, Numb süddä
Läüdet temmä armoga,
Nink ikõ otõwa puhtusen
Käwwa waimo = walguusen.

4. Sinna auwo Isand Jesus,
walmiista sa esfi meid
Eddispidi säärtfid junkruis,
Kumma sinno säämeft
Woiwa ~~ikõ~~ armasta,
Kui so emmä Maria.

431. ~~###~~ Wiid: Jesus, nõrga henge wäggi.

Isand Jesus, hoija esfi
Auwun meid nink puhtusen.
Las so pühka waimo käsi
olla meije wäitõ ja siin,
Kumb meid sinno külle hoijap,
Soänd lihka = armust kelap.

2. Tõtteste suus om se wahjo,
Ked woip ^{Junkro} seddä arwata?
Kui üts ~~mei~~ henda lastnu
Lihka armust ajada,
Ei ta sid siin ennämb wõlba
Pühkä waimo kodda olla.

3. Ent ned masap seddä wahjo
Ennämb ütte ^{Junkro} neigi eest,
Kui ei olle Jesu armo

Lõida temmä söamest?

Ta saap wälja kistud töttest
Kui ütö ohkak niisju seäst.

432 446. Wiis: Oh oppeta meid ristis saltaussi.

Ke neitje om, nink pöigmeest wastawöttap,
Nink temmä saja päiwa päle odap,

2. Se saap suurt woimust, temmä hawu läbbi,
Ta hengest möda käända pattu häbbi.

3. Käl mönni körd om nätta olu sedda,
Et öli pudup neide hengen, kedda

4. Se Satanaad om taktnu ärräneelda,
Nink Jesu werre wäkke neile meelda.

5. Woip möttelda; — ei lasse juttustada,
Kui suur se pöijo arm om mördja wasta.

6. Ta kutjup tedda nimmelt henne mannu,
Nink kulutap täl wastset armo-sönnu.

7. Se sörmus, meeta tälle om jö andnu,*
Om Tomas eesmält söme siise pandnu.

(* Lani ram. 20. päl. 27. w.)

8. Ne pärlikiwwi, kumma kää ehtes
Sel tunnil anti ussu-kiinnitusjed,

9. Ei

9. Ei olle muud kui Jesu werre tilga,
Ta higgi ihkust nink ta silmä-tilga.

10. Se külle-mulk, kun Tomas kät om pandnu,
Om tälle wastset usku jälle andnu.

11. Ütö ennege woip Jesust pattu nida,
Ne kümme näggewä kui waimo tedda.

12. Siis saije römo ülle römo neile,
Kui kuulti: terre, rahho olgo teile!

13. Kui pöigmees römuft temmä henda jälle
Ta mördja ülle, ke mas ello tälle.

14. Oh kallid pä! kes teep mo ni kui Marja,
Et ma jö jallule wois suud siin anda.

15. Weel ennämb siis, kui same sinno mannu,
Tahhame laulda: amen, Halleluja!

433 447. Wiis: Ke jö mötlep henda saidwat.

Keitje pöijo mannu joutke,
Teile temmä helde om;
Willitustsen perränöudke,
Tedda lõida, se om ön.

1. Oh! mees armad henge luggu,
Kui heng omma hädda näep,

Nink

411. Wallaliste sööfariide Korizlaulo.

Nink se pöijo werrefuggu
Süddämen wa tutta saap.

3. Nink kui hend weel tahtwa näntä
Pattu ärräriskmisfe,
Mid meil woisfe wahjo tetta?
Jesu ristti näütame.

4. Ruttage ta hawu mannu,
Kallist ostet sööfari;
Ristutage sääl rik jänu;
Otöke armo hennele.

5. Sunnesfe rik luliikmisfe,
Nink se kori sööfari
Henge pöijo armo esfi,
Temma werd nink surmake.

6. Werre-wolad Jesu küllen
loofknu, paidtap meile wa
Seni, kui me armo järjen
Sedda same näggema.

#34
#34. Wiis: Meije Summala wonaken.

üllemb preester, Jesus Priist!
~~Junkrukiiste~~
~~Wittkiste welli,~~
Tulle esfi, önnista

Sedda

Wallaliste sööfariide Korizlaulo. 167 412.

Sedda finno korö,

2. Kumb so mörsja auwud tääl
Sawa seni jäma,
Kunni ütöwörd so häälkäel,
Tairwan sawa paiftma.

3. Sääl so auwo-järjen wa
Same ütten laulma,
Kun ne ^{Junkrukiiste} mörsjaga
Pöijul kittust andwa.

4. Rohke läap pöig, nemmä wa
Läwa temmä perra.
Waimun anti Janile
Nätta wa neid hulke. (* Jani awwadamis. 14 p. 1, 3, 4 10)

5. Enne sedda ammo jo
Naggi neid ütöprohwet,*
Kumbe arw om täüdetu,
Wona ümbre säiswat.
(* Jesaiad.)

6. Auw meist sago ütten koon
Sul, sa henge-pöigmeed;
Sinna armastat meid woon
Ennämb weel, kui englid.

7. Hm

413. Wallaliste försäride Kori:laulo.

7. Ilm ei tija paljo seft,
Nink ei usfu jedda,
Et se Isand Jesus Krist
Meid saap auwustama.

8. Satanal om wihha kül,
Siski weidi jõudo;
Jesu rist om ohhak täl,
Meile õnned tulnu.

9. Ellä nüüd, oh Kori:ken!
Pöiju hawu warjun;
Las se kallid armo nõuw
Läda iks so melen.

10. Seri, Kunni kulus ka:
Junkru olge walmi
Pöijul wastaminnema,
Saja päiw om tulnu.

11. Oh! kuiid illud nättä se,
Kui ne junkru hulga
Temmä ümbre wannawa
Omme öli-lükte.

12. Seri kui ka awwatas
Saja saali usse,

Ilun

Wallaliste försäride Kori:laulo. 414.

Kun rik walmi ootmisjed,
Neid sid wasta wötwa.

13. Ülle riige kulus sid:
Õnsa ne, ke omma
Wona saja kutfutu;
Seft se päiw om tulnu.

14. Ohhitage hendä sid,
~~Stunkro!~~
Näitji olge walmid,
Seft pöigmehe sullaste
Jõudwa teile peerrä pea tulla.

Abbiello:rahwa Kori:laulo.

435~~449~~. Wiid: Kes Jummalat ni lassep tetthä.

Se Isand ütles wannambille,

Ke temmä laste kaeja:

Neid latfi wige Jesuselle,

Neid odap temmä armoga.

Kui neid, mes teije nätte ant; Teilt küsijad

~~Ne omma Eesa armo-pant~~ se kallid pant.

2. Sel Isandal om latfi waja

Ta tawwa rōmu (mängus) rōmunda;

Sid ärge rühke muud ni kaija,

Kui

Ni mitto kailuust walloga,
 Kun kookkus möistap teile jid:
 Niind late hukka ütteleis.

436~~450~~. Wiid: Niind paistap meile illusaft.

Mo waim om wäega römud seft,
 Et Jesu külle henga hääst,
 Ke minno kölma wötnu.

Niind hoijap, toi dap, kaitfap ta,
 Nink woiap werre-öliga
 Mo foänd, henge, ihko

Seni,
 Runni

Meije tedda, same kitma kui üts fudda,
 Jumma röm jään ellofaatja.

2. Sa tahhas, armad Jesunen,
 Me abbiello saifusfen
 Meil kallist rahho anda.
 Et meije üttele mele pääl,
 Mis eal johkup meile tääl,
 So auwud woime wanda.

Olgos

Ello,

Röm ehk wallo, on ehk kaljo, kik mit
 fudda,

Heng nink ihko fiin saap tutta.

3. Ma armasta so süddämeft
 Seperräst, et sa minno eest
 Sääl ristlin ello jätnu.

So teep, et minna römoga
 So jalgu ette kumarda,
 Ke hawu täüd nink wallo.

Oh sääl

Om neil

Wainlik ello, ke fiin sinno armastawa,
 Nink so usun ümbrewötwa.

4. Mo föbber, ke sa hawu täüd,
 Kost minno hengel maggus haid,
 So werrega mo wasta.

Ma ellä, mis ma ellä, sul,
 Ei ellä hennel, ei na muil;
 Wotta so mörsjat wasta.

Jolge,

Laulke:

Pühkä, pühkä, tööste pühkä om me Jummal,
 Hosianna laulge temmal!

437~~450~~. Wiid: To heng o Jesu! tekko mo.
 Ke abbiello-sääda tööst

Om olnu lummal algmisest,
 Ke jeddä tuud: ei olle hä,
 Et innimen om ütfindä.

2. Se ikko - suggu perräst ka
 Om Ewat walmistanu ta,
 Jeddä kui möröjat anti tööst
 Adamil, temmä külle - luust.

3. Ni lääp se ikkes eddesi
 Aig ajast, päiwäst päiwani,
 Et Jesu waiwa palgas tääl
 Sigginep rahwas ilma pääl.

4. Oh armas Jesus! auwita,
 Et meije muud ed nöwwas ka,
 Kui jeddä, mees sul auwud lääp,
 Nink meid so rikin kinnitap.

5. Me ikko, henge, soänd ka
 So werre läbbi puhkasta;
 Meil Maria önnne anna sa,
 Jofepi ello - kääki ka,

6. Ke ilman muud ed nöwwa tööst
 Kui jäädwat henge römüstust;

Ekn

Ekke sihlata kül olliwa,
 Sis jäiwa puhtas möllemba.

7. Se lats, kumb neile fündi tööst,
 Sai antud pühkä - waimo wäest,
 Ke nüüd weel sure armoga
 Saap jäma meije laste pä.

438.

~~440~~ 42. Wüid: Oh oppeta meid risti sallausi.

Oh! keitkem Inoria nink se waimo poja,
 Nink teije henge - pöijo ette henda;

2. Ke teid om armust esfi kokko - kaitnu,
 Nink omma werre läbbi lunnastanu.

3. Ja saap teil andma kigen armust oppust,
 Nink kallis teggema teil teije jaisust.

4. Ja likka seije tullemisje auwud
 Täl andke waimo, henge, ikko okwrid.

5. Üts abbiello - paar kastet ta werrest,
 Se toidap henda ütfindä ^{hela} ~~teije~~ armust.

6. Seft temmä waigistap rik pattu - wallo,
 Nink täüdwat ütfinda se henge kimmo.

453. Wüid:

421. Abbiello - rahwa wori-laulo.

~~440~~ ~~459~~ ~~455~~ Wiid: Nüüd paistap meile illusaft.

So waiwa palget, Jefusen,
Lad paista meil me nörkusen,
Kumba sa esitunnet.

Sen lihhan meije elläme,
Ei päse seni keäke,
Kui jinna jälletullet

Ommal
Rahwal

Sured römud, nink ka auwud pilwin mahha,
Ütfig jäda fiin ei tahha.

2. Kui melen teil om Jezu waiw,
Sis woite asend eggäpäiw
Sa armo-hölman sada.

Kui midäke teil ommaft hääft
Ei jä, ent ütfind werre wäeft
Kik sate tallitama,

Se hääl

Käüpfääl

Tronift wäljä, ütlep: näütä, kokkus, armo,
Nink te werre palgal rōmo.

454.

Abbiello-rahwa wori-laulo.

172
422.

440.
~~454~~ Wiid: Sa wonaft sadu lomaken.

O woon! sa wallitset meid tööft
So enne saddamist,

So hölman olla iggäweft,
So nitma, Jezu Krist.

Sa wallitset meid armust ka,
Neid hoitma, kumma peäwa

So mörd ja rojo ollema,
Et armas waeda.

~~440~~ ~~455~~ Wiid: O armas kae tänna!

Oh woon, sa emmä südda!

See sa rik henge hulka
Töit ilmal waiwaga;

Ni kui so emmä olli,
Ke ful jäi ikkes liggi,

Ni te ta sparnatset meid ka.

2. Kristusse arm meil sago,
Nink soand läbbikäuigo
Nüüd waimo wäega.

Sa mörro surm nink hädda
Se peäp õnnitama

Neid, kumma latfi kannawa.

456. Wiid:

423. Abbiello = rahwa vorislaulo.
442.

#56. Wiis: Ma olle Jefust pandnu.
Oh! saidne usun kaine,
Nink walone, pallelge;
Se meid nink temmä naine
Om töine töisele
Siin wölyo armo näütä,
Kui Abram sarale;
Nink Sara püüö ka tettä,
Med rönud temmäle. ;;

2. Se läütap meije ello
Jus wastest armoga,
Nink teep, et Jefu wojo
Woip waimun kaeda.
Kumb armfamb weel kui pöigmees
Om ommal mördjale;
Seft et ta ristin kihlas
Meid ommis hennele. ;;

443. #57. Wiis: Kus om mul minnä kül.

So werre-zilgast nüüd
Kasta neid jösfarid;
So öliga neid woija,
Et latfil, kumma omma

weel

173
424.
Abbiello = rahwa vorislaulo.

Weel rinnan, sääl saas tutta,
Med armo tundwa emmä.

444. #58. Wiis: Oh nöse üllid hengeken!

Se om nüüd meije usk nink rööm,
Sa, Jummal, tijat jedda,
Et sinna, Eofa, Poig nink waim,
Saat mördjat kaawatama;
Nink et aig weel saap tullema,
Kui pöig saap tedda hennega
{ Sääl täissan laulatama }
{ Iggäweds ükkendamama. }

2. Seft laulap koggodusseken,
Jefuse mördjäkenne,
Kumb temmä abbi-ellussein
So risti küllel saije.

Oh sa, pühkäkolmainous,
Saat iggäweds nüüd wittetud
{ Ma meist nink meije latfist. }
{ Jefuse rahwanestest }

445
444. #59. Wiis: Ma tennä so, et ollet mo.
Jefuse waiw nink kannatus
Om abbiello pokki;

So

425. Abbiello-rakwa Norizlaulo.

So werrest tulgo figgidus,
Ja õnsid, arm nink abbi.

Läskei sösaride Norizlaulo.

446. ~~460.~~ Wiid: Mo soänd anna kigeft wäest.

Se kige suremb abbi tööft
Om mulle Jummalast,
Ke minno toidap, waitfap hääft
Siin omma armo-wäest.

2. Ja om mo ainud henge-mees,
Ke saifap minno cest;

Ja rühkip mulle wastasid,
Kui silma jooskwa weest.

3. Ei laofe paljo kaiwata,
Ja tunnep kawest jo,
Med ma täl mötle ütelda;
Teep pea röömsas mo.

4. Kui pudud litfup wäljastpoolt,
Ja näep jedda ka,
Nink sadap mulle abbi säält,
Koft ei woi möttelda.

5. Ja hoiap minno soänd ka
Se cest, med wakjolik,

Ninke

Palle misse, palwusse nink eenpalwe. 444.

Ja nitkem suust nink süddämeft
Nüüd omma kallist Jesu keft.

Halleluja.

471. ~~465.~~ Wiid: Ma tahha sul, Iehowa, laulda.

Nüüd Eesa, täüta minno käsfi,
Kui ma neid üllästösta palwusfen,
So täwweusfest, anna esfi,
Med minno wirgas teep mo jooskemisfen
Se pole, kun ino laultas lõpmata
Sul nink sel wonal: se Halleluja.

472. ~~466.~~ Wiid: Jesus nõrga henge wäggi.

Sulle, litso söämete
Omma werre-palget hääft,
Sest ma satta sinno ette,
Palle armo, Jesus Krist.

Ei ma enne rahho jõwwa,
Kui ma so een armo lõwwa.

473. ~~467.~~ Wiid: Sa kässet, Eesa, pallelda.

Oh Abba, armas Isaken!
Me kumardame sinno een,
Nink tunnistame omma süüd,

Meil

Meil anna armust andis nüüd
 Kik, mes om tettu teedmata,
 Ehk kohkalt terwe melega.

2. So poja werre: kind om tööst
 Suur oluu, pattatfide eest,
 Kumb nida, kui üts waglaken,
 Werd higgosi so kokto een,
 Täij nõrgas henge ohko eest,
 Nink ikko rammo löppi wäest.

3. Sa oppet omme jüngrid wa,
 Kik Esä wäest pallema,
 Ke elläp taiwa rikkusfen.
 Oh! lasse meid wa süddämen
 Kik palwid tetta öigade,
 Et lämmeä saasse süddäme.

4. Oh! las so koggodussega
 Meid sinno nimme pühkhända;
 Las jäda meile selgeste
 So pühkhä sönna allale,
 Kumb henge toitud ütfinda,
 Ja ello te nink wärräja.

5. Meil anna osfa, Jesus Krist,
 So kallist armo- rikkusfest.
 Sa takkad omma waimoga
 Ka, meije sidfen elläda.
 So werri teep, et ofsa kik
 Saap pimmedus nink pörqu-riik.

6. Siin ma pääl sündko nidate,
 Kui taiwan, sinno tahtminne.
 Kui meil wa jshkup willitust,
 Sid anna, Isfand, wannatust.
 Kik meije tahtmist wäläsa,
 Kumb ei woi sinno auwusta.

7. Me henge toita armsaste,
 Nink anna leibä ikkole;
 Oh Isfand! koiija tullest, weest,
 Wa jöa, kalli aja eest,
 Et rahho- pölwe näeme,
 Nink ahnusteta elläme.

8. Meil anna andis armolift
 Kik meije süüd nink esitust
 Las meid wa töine töisele
 Siin andis anda heldeste,
 Et öigen rahkun iggäwest

447. Pallemissä, palwusk nink cenpalwe.

Toišt armastame soamest.
9. Meid ärrä jätko abbita,
Kui kurrat nakkap kiusama;
Oh! anna waimo = mökasa,
Et sega woime tappelda
Seni, kui pat, surm, ilm nink lust
Saap wäärtus sinno werre wäest.

10. Amen, se om üts kinnitus,
Nink meije ussu tunnustus,
Et Jummal kulep helduste,
Mes meije temmält palleme.
Sest laulame nüüd röömfaste:
Amen, se sündko nidate.

474. 88. Wiid: Auw Jummalalle üllewan.

Kui wäs sinu mo kae ka,
Nink kanges jäwa põlwe,
Sis tulle sa, nink kinnita
Mo ussu kät nink palwe;
Et minno heng so wäega
Hend' kinnitas, nink lõpmata
Wois taiwa pole minna.

Hommungo

176 448.
Hommungo laulo.

473. 89. Wiid: Kes woip mo wasta olla.

Sa wina = pu, me osfa
So küllen ollime.
So werrest rõhkust anna,
Et süggu kanname,
Nink sinno külge jäme;
So waim meid ajago,
Et kik, mes meije teme
Iks auwustago so.

476. 90. Wiid: Jeesus minno ello.

Jesu rahko olgo,
Kui ma üllis wirgu,
Minno römustus,
Ni sen arms = päiwan,
Kui tö man nink waiwan
Minno kostotus.
Öfel, kui lä maggama,
Seep se rahko, et mohengus
Ihkul ka om mappus.

477. 91. Wiid: Kige kaplu katskiwisa.

Minno himmo filmä = wega
Sinno perrä, Jeesus, jääp

Siin

Siin ni kawwa, kunni soga
Ihko hengusjele läöp.

Armust unnen ollet sinna
Minno melen, nink kui ma
Üleedwirgu, takha minna
Seddämaid so tennäta

480. 478.

478. Wiid: Meije Summala wonaken.

Kristus, ello-päiwaken,
Iggäwenne walguš,
Sinno armo-palge om
Kurblikkuile römüš.

2. Eygäl hommungul sult saap
Wafine heldus nätta;
Sinno sidfen om nink jääp
Rööm, kumb ütlemata.

481. 479.

479. Wiid: Kuis ma so wastawötta.

Mo heng, oh wirgo pea
Jesusse söprušfen;
Sa ollet temmä mörsja,
Sa om so pöijoken,
Ie sinno eest hoolt kannap,

Nink

Nink kaitfap armoga,
Sul omme andid anhap,
Nink peap ülles ka.

480. 477. Wiid: Ma tennä so, et ollet mo.

Sa armo-walguš, Jesuken,
Nink töšfeminne korgešt,
Oh! paidta ka mo söämen
Nink sada öiget tundmist.

2. Ma takha sinno kittusfes
Hommungo palwust laulda,
Nink minno henge önsusfes,
Se Amen so suust kuulda.

481. 476. Wiid: So heng, o Jesu, terko mo.

Ma laula suust nink söämešt
Sul, armad Isfand Jesus Krist,
Nink tunništa mo filmä-ween
So armo ülles wiki een.

2. Sa ollet esfi Jesuken,
Mo wäggi kigen nörkusfen;
Sest takha ma hend' römüšta,
Nink sinno kittä jätmata.

482. 476. Wiid:

487 ~~496~~ Wiis: Mo südda walwa jälle.

1. Sa wastne armo-hommung,
So illusud wiip murret;
Se selge päiwa tösfeng
Meist ajap ärrä pimmet.

2. Se illus päiwäkenne,
Kumb ni kui pöijokenne
Pa kambrest tulles ette,
Toop ehtet mörsja kätte.

3. Sa ello-päiw, o Jesus,
Mo henge rööm nink walgus,
Ma astu ka so ette,
Nink anna hend so kätte.

4. So walgust soämelle,
Et ma sel päiwäl jälle,
Kumb mulle tulles ette,
Kik pattu-tööd woid jätta.

5. So walge man me jäme,
Täämba ful ette tome,
Kik waiwat, waisid hengi,
Med pat om wötnu wangi.

C. Wel.

6. Welliste läbbi wötta
So armo-riki tetta
Weel iknes suremballe,
So waiwa-palgas sulle.

7. Neid sösfarid ka hoija,
So werrega neid woija,
Et neide heng nink ikho
Woid tutta sinno armo.

8. Mo höimo, soggulaisi,
Ka söpru nink wainlaisi,
Neid anna ma so kätte,
Wi neid so Esja ette.

9. Nink palle, et woid jätta
Nüüd andis meije süda.
So mörrö surma perräst
Meid wästa ilma kerräst.

10. Nüüd takha puhkast hengest
Ma orjata so julgest
Leni, kui läbbi waiwa
Mo wöttat omma taiwa.

Öddango laulo.

485 ~~47~~ Wiis: Mo cest tuus so südda surma.
Sinno külle pekme wote sisse,

Keige

Öddango laulo.

Kiige armsamb Jesuken,
 Wotta meid sel ööl so luliikmisfi,
 Wotta ka, o wonaken,
 Sinno armsid pillat' latse kesfi,
 Nink rik ühken detu hulga kesfi.
 Eggän paigan önnista
 Neid so ~~neid so~~ armo käega.

484 ~~496~~. Wiis. o armas kae tännä.

Ma hengä Jesu hõlman,
 Kui jünger laan ta rinnan;
 Önnistust oda ma.
 Ne kalli armo-käe,
 Kun sissen hawu näe,
 Mo jlemi pantko kinni ka.
 2. Ma to nüüd kittust sulle,
 Las so arm paista mulle,
 Oh mo Immanueel!
 Ma palle armust seddä:
 Las omma surma-hättä
 Mul ehtes jäda soämäl.
 3. Nüüd ütle se pääl amen,

Ma

Öddango laulo.

Ma olle sinno semen;
 Ei tija, kus ma jääd,
 Kuisa es hoijas minno.
 Mo heng, se kitro sinno
 Sel tunnil nink ka iggäwes.

485 ~~499~~. Wiis: Oh oppeta meid ristisallausfi.

Mo heng nink südda kittap se eest sinno,
 Kolmainus Jummal, et sa armust minno
 2. Ka nüüd sel päiwäl ollet heldest hõitru,
 Ja henge nink ka ikhs eest hoolt kandnu.
 3. Sest römüsta ma hendä kigeft hengeft,
 Nink peä ta een mo öddango palwust.

486 ~~500~~. Wiis: Tulle Jesu hawu sisse.

Ööd nink päiwa, Isand Jummal,
 Ollet sinna säädnu tääl,
 Hengusfes so waifel lomäl
 Kange wäs jimi se pääl;
 Las mo enne, kui ma uino,
 Sinno armo maitfa weel;
 Wotta sid ka minno waimo
 Sinno hawu sisse tääl.

2. Armas

2. Armad Esja, halw ma olle
 Sinno armo wasta weel,
 Mes sa ello-eäl mulle,
 Kui ka täamba näütnu tääl;
 Oh! et ma, so kige loja,
 Tennäd se eest soämeest;
 Las so südda iknes jada
 Minno pole armolift.

3. Ärrä kaego sa mitte,
 Isfand, minno pattu pääl,
 Ärrä mingo kohto ette;
 Kariista mo esfi tääl.
 Kae sinno hawu päle,
 Kumb läbbi mastu wikk,
 Päält saap minno hengel jälle
 Ello, rööm nink armo-riik.

4. Künita so werre = kölma,
 O sa henge = pöijoken!
 Omma mörzja ülle wälja,
 Hoija mo so tundmiesen.
 Minno soänd armust woija
 Sinno hawu werrega;

Ka sel pimmet ööl mo hoija
 Omma kange käega.

5. Ärrä las mo löiges jäija,
 Ei ka kaija taggasi;
 Las so waim, mo ikk^{kes} aiija
 Armo läbbi eddesi,

Et ma ello = kroni perra
 Uosinaste joosten lä,
 Et ma nöwwad taiwa warra,
 Kumb om iggäwenne hä.

6. Nüüd so kölman takha minna,
 Isfand Jeesus uinoda;
 Ärrata mo jälle sinna
 Ülles omma wäega.

Hoija, et mo waim ei wädsi
 Sinnoga siin walwama.

Pühkä waim, so armo = käsfi
 Pandno filmi kinni ka.

#88. 487.
 #89. 487.
 Hoi wüs: Olge rahkul, arma welle.
 Ello = päiw, kumb iggäwenne,
 Walgu, kumb film lopmata,
 Timmedust woip ajada,

Sulle sa, mo Jesu kenne,
Walgušta mo Joänd, meeld,
Sest et päiw läts alla nüüd.

#90. 488.

502. Wiis: Kes Jummalat ni lassep tetta.

O Jesu, sinno armo-käsi
Mo filmi päändko kinni tääl,
So hawu te mul wallal'esi,
Et mo heng rahkun hengas sääl.
Oh! aja möttid söämešt,
Nink anna hengust üllewäšt.

2. Läs minno hommen üllästousta
So armun nink so walgušfen,
Et mul saas woimus pattu wasta;
Oh armad kallid Jesuken!
Se werri, kumb so hawušt keep,
Se om, kumb minno önsas teep.

3. Nüüd kallid henge armastaja,
Sa ollet mul, ma jä ka sul;
Kui ma woi sinno hõlman mata,
Ei olle mul sid murret kül.
Ma tija, kun sa, Jesuken,
Sääl om mo hengel rõõm nink ön.

Pühkišt.

489. 503. Wiis: Minno süddä römustelle.

Wöt kem serawimidega,
Ke kummarden teddä kwalwa,
Armo-järje een hend' heita,
Kerriko pääd kummartada.

2. Geje engli ^{Taikka =} ~~puhha~~ leerin,
Läskke meid ka ütten Korin
Jesust, Jehowat siin kitta,
Pühhä, pühhä, pühhä laulda.

3. Jaan, se Jesu armastaja,
Näggi kui me leppitaja
Om ma järje päle ^{sääl} iste,
Nink ^{nink} wannambid kroonse ~~hätte~~. (*)
(*) Jani awal. 4 pät. 10 wõrd.

490. 504. Wiis: O Krist, ke ainus ollet.

Ne pühha orja omma
Jummala järje een,
Ke läbbi temmä poja
Meid kaitowa armun siin.
Sa armastap meid nida,

Et

Et ei woi unnetada
Ka kige wähhämbat.

2. Ne engli eggäl ajal
Ja palget näggewa,
Nink tewa ööd nink päiwa
Ja tahtmist römoga.

Kui temmä käslep minnä,
Sis omma walmi nemmä
Siin nink sääl orjama.

3. Käl omma tundnu fedda
Ni Lot, kui abraham;
Nink Jaak sai Rebeckka
Englide saatmisjen.
Ja Jakob näggi saidwat,
Nink reddeli pääl käüwat
Neid üles, alla ka.

4. Üts engel ärrät fedda
Proweeti Eliast.
Elisal olli hädda,
Pästeti tedda neist.
Kui Kristus ilma tulli,

Ne

Ne töiwa karjusfille
Häid römo = Jönnumid.

5. Kui olli ärräpolu
Se waine Laatsarus,
Om engel henge winu
Gaiwate üles fies.

Oh! lauldgem kistuust selle,
Ke orjajid sääd meile
Neid englid ilma pääl.

491
505. Ommal wifil.

So, Isand Jummal, kittäme,
Ka söämest so tennäme,
Et sa neid englid lonu ka,
Ke järje een so orjawa.

2. Neil om suur paistus, läükminne,
Nink näggewa so selgede,
Ja kuulwa ikkes jinno häält,
So tarwus täüdap neide meelt.

3. Neid täüdap ka se aawustus,
Kumb jinno järje ümbre näüs;
Se wanna siug Jaap narus nüüd,

Nink

Pühhist englilt.

Nink kokkalt wälja heidet siist.

4. Seperräst olgo röömsa nüüd
Taiwan nink ma pääl ütletis
Kik, kumma Jesust orjate,
Nink temmä armun elläte.

5. Ne engli omma meije man,
Ei woi meil kahjo tetta maan
Se wanna siug, kumb kurratis,
Nink Satanas' saap kutfutud.

6. Nüüd olgo kittus Summalal,
Nink pojat, õnnisteggijal;
Auw pühhal waimul olgo ka
Ni maan kui taiwan otsata.

492. 506. Wiis: So heng, o Jesu, tekno mo.

Ma näije waimun: nätfe! woon
Sais junkru dega üttenkoon;
Kand lippo ommas woimusfes

Kui ta Zioni = mäel sais

2. Ja ümbre olli taiwa leer
Nink ka se wannambide koor,

Pühhist englilt

Ke omme kroone heitiwa
Ja järje ette römoga.

Summala kittusfest, tennust nink
Kummar damisfest.

493. 507. Wiis: Ne pühkä engli saäl.
Poleft wärfist.

Taiwan nink ma pääl lauldad nüüd:
Se wona werri leppit meid;

Amen, Halleluja,
Halleluja,
Amen, Halleluja!

2. O sa pühkä Kolmainous!
Saad wona cest meist kittetud.

Amen, Halleluja,
Halleluja,
Amen, Halleluja!

494. 508. Wiis: Mo perrä ütles meije pä.

Oh! Kummar dage auwooga
Armo = kunninga ette,
Ke teid ni sure himinoga

463. Summala kättuseft,
Takt armun ümbrewötta.
Se näggenata teil om siin,
Saad näete waimo filmi een.

495. ~~509.~~ Wiis: Mo südda walwa jälle.
Oh! woid ma sinno kitta,
Nink ka ni auwõtada,
Tui sa wäärt ollet wötta
Meist tenno ilmlöpsmata.

496. ~~510.~~ Ommal wiisil.
Kas ma tohkis järaft söpruft,
Nink osaufst hennel jõuda?
Ja, ja saat mul sedda andma.

497. ~~511.~~ Wiis: Es ma peäs Summalalle.
Andkem ommal Summalalle
Genno, kittuft jätmata;
Laulkem arno: kunningalle,
Koggodus! nink wõttem ka
Algmissest ta helduft tutta,
Kummaga ta saatnu so,

Nink

134
tennuft nink kummardamisest. 464.

Nink ka walmistanu jo,
Temma immet juttustada
Kigel rahwal ilma pääl,
Wallo palka sata tääl.

498. ~~512.~~ Wiis: Arm lähkune nüüd.
Kittuft nink auroo,
Nink Halleluja
Isandal wime;
Me töötame
Täi usfutawuft.

2. Koggodus, kuid hä
Nink illus om ka
So liisk Jesu käest;
Oh! tenna nüüd tedda
Kigeft so wäest.

499. ~~513.~~ Wiis: Se armja päiwa paistminne.
Kittetu olgo Esä woon,
Nink ikkis kummardetu
Meist, kumbe wägge wäste om
Ta ärrälun nastanu.
Oh! kitke römoga

Nink

465. Jummala kittäsest,

Kik taiwa hulgaga
Nüüd meije önnisteggijat,
Ie järje pääl om üllendet.

500. 514. Wiis: Se wannambide noor, (ei: Ne
Taiwa wannamba)

Me cest hawatu woon!
Engli: nink taiwa: norist
Saad sa kül se cest kittust,
Et sinna ristipuu,
Me iggawetset ellus,
Hend ollet andnu surmal;
Se ülle löppewa
Kik mötte koggonä.

501.
503. 516. Wiis: Auw Jummalalle üllewän.

Ne taiwa hulga kittäwa,
O Isand! sinno nõuwo,
Nink kumma ma pääl elläwa,
Ne tundwa sinno auwo.
Kik kittäwa so auwustust,
Nink sinno järje tallitust:
Oh! andke lojal auwo.

516. Wiis:

¹⁸⁵
tennuft nink kummadamisest. 466.

502. 516. Wiis: Nüüd paistap meile illusast.

So Isand, peäp orjama
Kik taiwa wäggi löpmata,
Ie järje: engli esfi.
Ne nelli kolmat wannamba,
Nink ka ne nelli elläja
Sul andwa auwo, kittust.
Julge,
Laulge
Isandale, Ichowale wastfet laulo
Ne, kel eäle om hõngo.

2. Mes minna, waine, surmlik mees,
So kõrge nimme kittusest
Siin peä ette wõtma?

Ma nanna Isand sinno sis,
So engli feltsin üttelis
Siin ma pääl häste kitma
Seni,

Kunni
Sinnä läme, kun me same sinno kitma,
Nink sul Hojianna laulma.

503. 517. Wiis:

467. Summala kirtusfest,

503 518. Wiis: Jeesus tulle minnule.

Kitke Summalat nüüd kirk,
Ise ni wäega armolik;
Temma heldus, hallelust
Püsfip ikkes iggäwed.

2. Andke kirtust, auwo sel,
Meje önnisteggjal,
Temma luliikmiöse tääl,
Nink kirk taiwa wäggi sääl.

3. Ieje temmä sullase,
Kumma tedda orjate,
Kitke pühkä waimo ka
Hma mahhajätmata.

4. Andke kirtust, auwo sel
Kolmelainul Summalal,
Ie jo olli algmisfest,
Nink jääp ikkes iggäwed.

504 519. Wiis: O pä! täüs werd nink joni.

Ma takha ikkes laulda
Jesanda armo tööst,

Nink

~~nink~~ tennust nink kummaradamisfest. 468.

Nink röömsat kirtust anda
Ia nimmel iggäwest.
Mo südda peap tötteft
So auwustama iks,
So helde armo perräst,
Keumb püsfip iggäwed.

505 520. Om mal wisil.

Laulke sel
Jesandal,

Innimisje, engli ka.

Kirk wanna om nüüd möda,

Saap waftne pea jõudma;
Lad meid na waftseft waimun
Nüüd laulda röömsat tolmun,

Esfal auwus,

Pojal römüs.

Mes fiin elläp,

Mes fiin ligup,

Laulke nüüd Halleluja.

2. Kirk mes woip,

Sedda teep

Temma werre: hulga ken.

Lad meist na kirtust kuulda,

Nink

469. Summala nöttusfest,

Nink sinno auwus laulda
 Ni kawwa, kui siin jäme,
 Nink häddä = orrun käüme.
 Tõmba nüüd weel
 Ka Israel?
 Sinno armo;
 Nink so rõmo,
 Ja rahho tundmislele.

3. Küsü ma,
 Kostke ka,
 Jes pagganid kaitõma saaps?
 Se, ke auwo = järje päält
 Omma zeptrit künit säält
 wasta ommal mõrsjale,
 Et ta es saad surmale;
 Ent se wasta
 Ei woi kosta
 Kurrat mitte;
 Sest et tedda
 Sõkkup Jesus jalgu all? -

4. Se om wiist
 Jesus Krist,
 Se Summalast woi jet mees,

Ke

470. tennust nink kummaradamisfest.

187

Ke male piri pandnu,
 Nink kik se seise andnu
 Walgust, õigust, tõisituft,
 Armo, nink ka halledtuft,
 Kostotamist,
 Rõmustamist
 Saapta pea
 Ma pääl saatma.
 Laulge Hofianna täl.

306. Wüs: Oh! oppeta meid ristisallausi.

Oh! heitkem armo = järje ette henda,
 Nink wõttem taiwa = kuningale laulda:

2. Mo kõrge preester, kuid ma so woi kitta?
 Mes om mul sulle melekääw kül tetta?

3. Ei olle midä ke mul anda sulle,
 Sa ollet esiki kin jo andnu mulle.

4. Sa woiit ka se dda ärräwõtta jälle,
 Mes sa so armust ollet kinknu meile.

5. Sest armust ollet sa meid wastawõtnu,
 Nink pattu lanest henne pole tõmbnu.

6. So nimmi olgo iggäwed nüüd kitted,
 Sest et so werre läbbi ollem pästet.

307 Wüs: Kristusle

471. Kristusse tullemisest auwustusfen
307.

522. Wiis: O kige pühkamb, puhtamb Jesus.

Zionin ikuts wahhi laulwa,
Nink soänd wäega römustawa,
Ja suren himmun odawa
Se pöijo perrä, ke nüüd auwun
Om tullemisfen taiwa: pilwin;
Ja walguis paistap selgest wa.
Oh tulle! auwo: würst,
Ja Isfand Jesus Krist.

Hosianna;

Me lähkame

Sis sajalale,

So perrä kirk soomajale.

2. Auw sulle olgo kigist kelist,
Ni innimisdüst, kui ka englist,
Kirk laulgo ütte hälega.

Ne wärre omma kallist kiwust,
Kirk lina pohhi puhtast kullast,

So järje ümbre engli wa.

Ei olle nännu film,

Ei olle kulu körw

Säräst roma!

Oh!

nink meije ootmisest se perrä.

472.

188

Oh! önnistus,

Kumb siin jo näüs,

Ent taiwan paistap iggäwed.

308. 522. Wiis: Ma tulle taiwaft üllewäft.

Oh! möröja, rühhi kolega,

So soänd pöijul walmista,

Kumb pea tullemisfen om,

Jummala auwo: surusfen.

[Selgust]

2. Kui temmä eesmäält tulli meil,

Sis olli temmä helde meel;

Kui töist körd ta saap tullesma,

Sis saap ta ^{ilma} ~~kurje~~ nuhtlema.

3. Ent ke siin Jesus armastap,

Se temmä mannu taiwa saap,

Kun engli rööm nink laulo-hääl;

Ei olle ikmist ennämb sääl.

4. Ja surust taiwas kulutap,

Nink engli-hulk ka auwustap;

Taud wittäp nix se ilma: ma,

Et leppit meid se Esäga.

509. 522. Wiis:

473. Kristus se tulle mis seft auwustusfen
509. Wüs: Käl uskjide ello siin sis seft.

Sa illusamb päigmees, oh! rühki jo tulla,
Kik päiwa nink tunni om loctu mul;
Oh! et ma so hõlman jo taiwan wois olla,
Kun tenno kik usuja jo annawa sul.
Sa kronit neid römoga illusast nida,
Et nemma kik woisaso palge een paista,
Nink nida kui preestri nink kuninga saista.

510. 525. Wüs: Meije Jummalä wonaken.

Sinno werre-waiwa palk
Pennäp se eest sinno,
Et sa neil ni armolik
Olet ikkes olnu.

2. Seft se õnnistus saap meil
Wiimfel päiwäl eosi,
Kui saap karjus koggoma
Omme lambakesi.

3. Häle käele fäep ta fääl
Neid sis Eofä rinin,
Kumma hendä andnu täl
Ommanduofes kigin.

313. 526. Wüs:

nink meije ootmis seft se perrä. 189
474.

511. 526. Wüs: o Jezu! anna rohkest käest.

Kui kohto-päiw nüüd lähkünep,
Nink ma ja taiwas tagganep,
Sis odame ta sönna pääl
Tõist maad nink wäffet taiwaft weel.
2. Sis tullep mõrdja pöijoga,
Ja külle liggi saifap ta,
Kummaft Jai wälja kaiwetus,
Nink ommal mekkel walmistus.

512. 527. Wüs: Nüüd pühhä waimo palkeme.

Mes peä ma römüs teggema
Sul muud, kui armo kuluta?
Pühhä säitfe waimo, minge tuld siin läütma,
Kun eäle lambi, et ne selgest paiftwa
Sel pöijule.

2. Ei tija tundi keäke,
Se perräst olge saajale
Walmi, oft ke öli, lega täütse lampe,
Nink kui targa junkro, ööd nink päiwa walus-
ke
Ilmsuikmata.

3. Wähki

475. Kristusse tullemisest auwustusfen.

3. Ne wahki saidwa kōrra pääl
Ootwa pöigmehke tundi tääl,
Kunni se aig neile ka saap kätte jõudma,
Kui hõikatas: junkro, tulge rühken wälja!
Pöig tullep jo.

4. Ne targa sawa rōmüstust,
Nink rühma pöijo kotta wiist;
Ent mees saap neist junkruist, ko siin nida weidi
Murret omma kandnu, omme lühtrit täuta,
Nink puhkasta?

5. Se murre = särk saap katma neid
Se walge engli- rōiwa eest,
Seft, et ussu oli neile wäsil pudu,
Sawa nemma saajast wälja jättetu.
Oh kurbastust!

Meije ollamisest taiwan nink him-
must Kristusse män olla.

513. 528. Wiis: Oh! ärrä püüdno sedda.

O Iesus, rōmo-warra,
Kunnas se armad aig mul saap,

Et

Meije ollamisest taiwan

476.

190

Et ma siist lahku ärrä,
Nink ju sul öiget kittust loop?
Kunnas mul jälga partas
Neid walgid reiwid siid?
Kunnas mul lubba antas
Sul jäda iggäwed?
Oh! anna pea kätte
Se nullast kroni mul,
Kumb hukkaminnemata,
Nink tallel pantu sääl.

514. 529. Wiis: Nüüd paistap meile illusast.

Mo südda armust haige om,
Nink ihkap Jesu perä siin;
Mo pöigmees, rühki tulla.
Sa tunnet minno ihkamist,
Oh! walmista mo hengekest,
Ke armust om sa mördja.

Oh! ma
Satta

Palge päle, kui ma kule sinno häle,
Kumb mo kutsup taiwa pole.

2. Mes

477. nink himmufst Kristusfe man olla.

2. Meä rööm mul sääl saap ollema,
Kun woggodud woip kinnelda
So man ni liggi ollen.

Kui mördja omma pöijoga
Siin ütst löist woiwa armasta,
Ni jä ma Jesu külle.

Illus,
Illus

Om mo söbber, walge, werrew armastusfeft,
Illusamb kik innimistöft.

516. 550. Wüü: So heng, o Jesu! tekno mo.

Ta tunnep sinno waidlemist,
Nink kostotap so iggäwefst;
Siin om sul mönda taplemist
Enne, kui näet pöijokeft.

2. Seni, kui mördja koddo saap,
Pöigmeed ta waiwa löppetap,

Sijn ukkep. armo-pisfarid
~~Min saap~~ Sääl ^{annap} ~~annap~~ ^{pöig} ~~tal~~ rahho suud.

516. 551. Wüü: Nüüd pühkä waimo palleme.
Siin om mul ikmist, puhkamist,

Meiji ollemistöft taiwan

478.

191

Sääl sa ma römo, kostotust;
Iggäwefst ajad sa ma tötteft önsad,
Hengä julgest Jesu ilmafuta kawun,
Kui tuwiken.

2. Siin om weel paljo pelgämist,
Ei olle eäl römästust
üttel waisel hengel; Ei sa hengust temmal
Selle elko murren, ristiwaiwa ajal,
Kunni töft läöp.

517. 552. Wüü: Oh kuid omma ne ni önsa.

Kui se südda armust pallap,
Sis se söbber mul hend' näütap
~~mo pöigmeed mul hend' näütap~~
Omme kawu paistusen,
Kumbe ta om mo eest sanu,
Kui ta ristipu pääl koolnu
Minno henge önsufes. ;:

2. Ehk ma waine tolm kül olle,
Ei ta fiska minno pölle.
Temmä arm om pohjata.
Minna arwa päiwi, tunde,

Kunnad

479. nink himmuft Kristusfe man olla.

Kunnas pöigmeed kihlas minno
Ommad mördjas iggäwed. ∴

3. Kallid Isfand, minna palle:
Näüta omma armo mulle
werre perräst üffinda.
Sa näet, et ma surest himmuft
Nöru nink haije ormastusfeft,
Sinno perrä ikkama. ∴

Koddominne misseft Isfanda mannu
nink ülles töse misseft.

518.553. Wiid: Meije Jummalä wonaken.

Oh! med önnis pölis om sääl
Neil, ne päsnu ärrä;
Meije läkkätame tääl
Römo ^{laulog} ~~ne~~ perrä.

2. Sääl om neide jooßminne
Önsaft löppetetu,
Nink se mörro ristite
Om sid otfa sanu.

3. Pühkä engli rühkwa sääl

Hengi

Koddominne misseft Isfanda mannu 480. ML

Henge wasta wötma,
Pöjo saja ^{salin} ~~koan~~ neil
lofend walmistama.

4. Meije heng siin tenno eest
Kaep neide perrä;
Satap ^{aja.} ~~neid~~ sepruuseft
Iggäwed ^{nüüd} ~~uma~~ ärrä.

5. Jefuga na elläwa
Iggäwetfen röman,
~~Siik mo~~ ^{mo} pühkä laul^awa
wasta tälle armun.

6. Pöigmeed rühkip esfi wa
Neid sid wasta wötma,
Nink se auwo särgiga
Iggäwed neid katma.

519.554. Wiid: Kes Jummalat ni lassep tetta.

Ma hengä nüüd mo Jezu kölman,
Mo ihko uinup önsaste
Se ~~iggäwetfe~~ ^{temaist pühkewest} ~~rabba~~ hawwan,
Ma olle hoijet ormsaste.

Se

481. Koddo minnemisest J. Janda mannu
nink u lled tõe misest.

Se cest ma tennä süddämeest:
Auw olgo wonal iggäwed.

2. Se arm, mes ma siin olle sanu,
Seft woi ma hendä römüsta;
Se ello-jöggi jöses mulle
Se taiwa maggufusjega.
Mo henge-pöigmees adap jo,
Nink käsjes walmis olla mo.

3. Mo ihho hangäp seni mullan,
Kui minno söbber ärrätap,
Sid tösjes, kui päiw taiwa külle,
Ehk pimme kaud kül warjotap.
Ja köinap römün ülle mo,
Peep esfi walmis sajala.

4. Sääl saap se woon mo esfi toitma
Se taiwalikka mannaga,
Nink iggäwetseft ellust täütma,
Kumb sääl saap walmis ollema.
Mo pähhä saap üts kroniken
Sääl pantus Esä järje een.

nink illes tõe misest.
Koddo minnemisest J. Janda mannu, 482.

193
5. Ent teje, kumma ikken käu'te,
Oh! käändke hendä Jesu pool;
Ehk siin kül mönda waiwa sate,
Se olgo siisni ainus hool,
Et teje kallid hengeken
Wois olla römün teje (man.)

520. ~~555~~. Wüid: Henge pöijoken.

Nätse immeliseft
ütseft lahkumiseft!
Kui siin waake meist kolep,
Ehk kül engli seltsi tullep,
Siisni ommatfil
Jäüp weel hallemeel.

2. Siin om ilma pääl
Öige hallemeel,
Kui üts ainus perrändaja
Jättäp Esä Jummalaga,
Ehk se poij ka saas
Sures kunningas.

521. ~~556~~. Wüid: Niüd paistap meile illuseft.

Mo waim hend ilmaft lahkuta,
Nink rükki taiwa pole sa

483. Kõddominnemistest Tsanda mannu,
nink ille tööfemisest.

Seft ihko=honest minna.
Oh! minne Jesu rõmule,
Sa ollet nurbust saggede
Siin häddä orrun nännu.
Inmidse
Jöwä,
Nöwä,
Et sa nigeft willitfusseft pääset sinnä.
Rühki taiwa pole minnä.

522. Wüd: Kunnad ma sa nättaso.

Terwad nink suandminne
wiimfelt löppep,
Jesu küllest päle se
Löggi jösep,
Nink se wiip meid önfaste
sinno üzka,
Kogodusse Eösa!

523. Wüd: O Jesu Krist, sa kõrgem öñ.

Ei ütfe rist woi ilma pääl
Ni paljo wallo sata,
Mes Jesu surm nink hawa tääl
Eö jöwäwä parrandada.

Ta

^{nink ille tööfemisest}
Kõddaminnemistest Tsanda mannu. 484.

104

1. Sa surm mo ello üffinda,
Mo önfus, lotus, abbi wa,
Mo auw, mo wroon nink warra.

2. Sa omme näsfi künitap,
Mo heldest ümbrewötma,
Sa omma päädka nõrgutap,
Suud mulle armust andma.
Sa lassep külge awwada,
Et ma seft selgest nättasa,
Kui usjutaw ta südda.

3. Kui Moses pae wasta lei,;
Sid wesi wäljä tulli,
Ni Jesu külge pisteti,
Kui ristiti podu olli;
Säält joofta werd nink wet rohkesti,
Se lätte keep weel allasi,
Kumb kostotap mo surman.

4. Oh Eösa! taiwa rikkusfen,
Lad mo so mannu minnä.
Mo kallid henge: pöjoken,
Oh! sada minno sinnä.
Oh pühka waim! uft wallal te,

wi

485. Teoddominne missest Isanda mannu,

Wi iggäwetse ellule,
So armo: waiwo mannu.

5. Nüüd om mul rahho, rõmusest
So surmaft jälle sanu,
Nink kurbus om mo sõamest,
So kadonu, nink lännu.
Heng, rühki Jesus odap so,
Ne englisesse omma jo
Walmi, so taiwa wima.

524. 59. Wüid: Kus Jummalat ni lassep tetta.

Sis henga nüüd so waiwa päle,
Se pöijo üsjän mõrdjaken,
Ja wõtotap so omman hõlman,
Kui laaneft loitu lambakeft,
Wiis waiwaft engli rõmo süst,
Sääl henga rahhun iggäwest.

525. 40. Wüid: Kus om mul minnä küel.

Ma lä nüüd sinno man,
Mo armad Jesusken,
Ja waigistat mo wallo,
Geet werges minno ello.

Ma

nink üllis tõe semisest.

Ma anna henda sulle,
Mo henge kunningalle.

2. Siin om mul puhkamist,
Sääl sa ma wõtotust,
Kui surm mo takkap neeldä,
Ehk ussu te pääält keeldä,
Sis las so englisesse
Mul abbi tulla esse.

3. So mõrdja olla ma,
So perrä waidle ka,
So paistud teep mo rõõmsas,
Nink ikko, henge õnsas,
Ni, et ma armust palla,
Nink filmä wesse sin fulla.

526. 41. Wüid: Henge pöijoken.

Salemi kunningal,
Zioni wannambal,
Laultas tenno kigin Korin,
Mängitad englise rõmun;
Sest et mõrdjaken
Kõttun pöijo man.

527. 42. Wüid:

486.

195

327. ~~542.~~ Wiis: o pä! täüs werd nink joni.

Ma lä Salemi lino,
 Kun Iesus, minno ön,
 Sääl ja ma toituft ilma
 Mo henge-pöijo man.
 Mo ikko saap jäl mullas,
 Kost ta om lodu ka,
 Ent ei jä siiki mullas,
 Saap üllästössema.

328. ~~543.~~ Wiis: Kuuillus Iesu mörsja om.

Poolpäiwä pääl hend' walmista,
 Nink jätta wikk muud saidma ka;
 Ja ainus mörsja olle ma,
 Ke kennele mo wikkad ka.
 Mo pöiqmeed tullep, ke mo armastap.
 Nink wiip mo paradisi iggäwes.

329. Ommal wisil.

Oh Iofand! awwita,
 Et soame himmuga
 So ikkes oda
 Nink walmis olle ka.

Kui

Kui tullet, römoga
 So wasta wõtma.
 330. ~~45.~~ Wiis: Iesus tulle minnule.

Rõmo perrä Iofandan,
 Om mul himmo soämen;
 Lemmä armo maitja ma
 Siin jo oter römoga.

331. ~~46.~~ Wiis: Iesus, ke mo lotus om.

Oh! mo Iofand Iesus Krist,
 Ärrä jätta mo so küllest,
 Minno lotus ollat tööst,
 Sinno käsfi saatko heldest
 Läbbi hädda-orru mo
 Iaiwa, - sääl ma tennä so.

332. ~~547.~~ Wiis: Armad surm nink werre arm.

Amen, ja, Halle lujä!
 O Iesus, olle wittetu,
 Et mul jo
 Om läbbi so
 Suur õnjust tairwan sadetu.
 Rõmuuta hend, Waggodus,
 Et me same iggäwes

Ollema

Ollema Isfanda man,
Iggäwetten } önsuosen. }
(hengäwetten. }

333.

546. Wiis: Sa annit omma kalist werre.

Oh! kuiš ni maggus om se mötte
Nink lotus, et mul ütökörd na
Se rööm nink ön saap sama nätte,
So mannu taiwa lullema,
Kun pühkä, pühkä, pühkä laultas
So ön sifst hulgest römoga,
Nink sinno ~~ansalikkalt~~ nättas,
{ Suren selgusfen so }
Ne sa meid oftst werrega.

334. 49. Wiis: Ferre tuhkatwörd, ne sinna.

Kui me käük sin ütökörd löppes,
Nink me hengekenne na
Englist waddo pole wijas,
Jesu üdjan hengäma;
Siä kik hädda tagganep,
Iggäwenne rööm meil jääp.
Hä meil, temmä surest armust,
Isfanda man om suurt önsust.

333. 550. Om.

333. 550. Ommal wisil.

Hengä, hä lato ;;
Jesuse woggoduose rahkun;
Siin allan
Sajet sa omma perrändust
Jummala majast nink suggust }
(rahkust).

Siist sinno henge kanniwa
Ne pühkä engli ~~waddo na;~~ }
{ hengäma; }

Sääl önnistap so Esa poja perräst;
Na önnistago so se waimsest järjest.
Isfand önnista so,
Kui omma waiwa palna.

333. 551. Wiis: Halleluja me anname.

Seni kui hädda = orrun me
Jesuse perrä kaeme,
Om waja walmistamist
Se sure söömaja päle,
Et uosu = lüktris lüütame
Pühkä öliga ainsust.

491. Koddominremisfest Isfanda mannu

Wötta

Linna

Meid iks hoita eggäl päiwäl henne liggi,

Kunni same taiwa ~~seltsif~~
Eriki.

537.552. Wiid: Kadwa weel;:

Oh! meä hä ;:

Pölw saap neil faäl ollema,

Keä filma = woen fiin külwuu,

Nüüd ta hölman hengäwa,

Se, meä meil om faäl weel ota,

Om nüüd neil faäl wiljält, rohkest käen,

Jesu een.ij;

538.

540.555. Wiid: Sa annit omma kallist werre.

Läs mul, kui filmä kanged läwa,

So rahho Isfand, tutta wa.

Tulle so rönuustuft mul andma,

Nink önnidta ~~mo wehha fa~~
(mo reifi ja)

Künita mul neid werre = hölma,

Kun^{ma}armo nink rahho ma fai,

Ja wi so läbbi kairwet käega

nink üllästööse misfest.

Mo koddo, esfa = male ka.

492. 198
539.554. Wiid: Kes Jummalat ni lasjap tetta.

Ei ello-luft, ei furma-wäggi
Woi Jesusfest mo lahkuta:

Ta külge panne rät, nink heika:

Mo Isfand nink mo Jummal ka.

Ta kannatud nink werri om

Jagäwes meije henge rööm.

540.555. Wiid: Sa pattaste armastaja.

So saatno Jesus walguusen,

Et sa wois usfin olla;

Ta pantno so ka hengäma,

Kui sulle se om waja.

So perrä mingo ikkies ta,

Nink temmä ihka minne;

So himmo olgo noygona

So henge pöijö perrä.

541.556. Wiid: So heng, o Jesu! tekno mo.

Sääl taiwan Jummal koriga

Saap laulma: pühhä! pühhä! ta,

Nink

Ninn näggema ilmofata
 Inu omma Jesust, Schowa.

2. Meid walmista inu pühka waim,
 Me olleme jo pöijs hõim;
 Kül tullep pea saja-päiw,

~~Kun otša saap rik meije waiw.~~
~~Kun otša saap rik mõrja waiw.~~

3. Meid waijid sada heldaste
 Leni, kui finna tulleme,
 Kun iggäwenne rööm nink ön
 Om meije henge-pöijoken.

542.

~~541.~~ 542. Wüid: Mo söänd anna kigest wäest.

So tunniken lööp, - otš om wäen,
 Se pöiqmeed odap so.
 Nüüd lööppeta, oh! mõrjaken,
 So ello röömfaste.

2. Ne engli saidwa finno man
 Taiwatten selguosen,
 Nink saatwa finno pöijs man,
 Kun iggäwenne rööm.

558. Ommal

199

543. Ommal wifil.

Mo henge pohjan paistap
 So nimmi nink so rist
 Inu ütfinda, nink sadap
 Mul rõmo, Jesus Krist:
 Oh! näüta henda mulle
 Sesamma palgega,
 Teumb ristil pääl ful olli,
 Kui mo eest kolit so. :;

2. So külle mulkun wäkki:

Mo henge armoga,
 Wi teädä omma riki,
 Sest häädäst hengäma.
 Kül se om õnnis olnu
 Se puoja ilma pääl,
 Ite finno mannu tulnu,
 Nink jääp so üdka sääl. :;

3. So ello kirjä siise
 Mo nimme kirjota,
 Mo henge wäüta esfi
 Siis kimpso neidega,

Ke

497. nink iggawette ello önsuseft.

Oh! Jerusalem,
Kallid taiwa liin,
Kunnad meije sinnä same,
Kun me ikkes kummardame
Omme pöijokeft
Kige armo eeft.

345. Wüü: O pä! täüs werd nink joni.

^{junni}
Oh ~~neitti~~! olge walmi,
Nink täütke lühtrit ka,
Se öddang om jo liggi,
Nink pimme peake.
Pöigmeed om auuustusen
Jo walmid tullemar;
Pallelge, walwke usun,
Kesk-öö om pea käen.

546. Wüü: Ma tennä so, et ollet mo.

Jerusalem, safillid liin,
~~waftne liin~~
Oh! olled ma so siisen,
Mo süddä himmustap so siin,
Käüp ikkes mötlemisfen.

2. Oh!

Täwies tetlu woggoduseft

498.

2. Oh! Kunnad minna sinnä sa,
Kun iggäwenne walgus,
Kumb paidtap sure auwoga,
Se om me Isand Jesus.

201

547. Wüü: O pä! täüs werd nink joni.

Pöigmeed saap omni saja
Käl kutoma usfinast;
O! armas Jummal, koi ja
Meid pattun maggamaft;
Oh! et meil ikkes pallas
Se öli-lühter tääl,
Nink ke fin feni makkas,
Nüüd illed wirgus weel.

2. Sääl same römun nättä
Me önnisteggijat,
Ke läbbi jurma hädda
Meil taiwa riki saat;
Sääl näeme kik uskjid,
Neid kannatajid ka,
Prohwete nink Apostlid,
Kik hulka woggonä.

3. Ne

3. Ne sawa wastatötma
 Meil wäega armfaste,
 Meid omma seltsi wötma
 Kuu welle kunnake;
 Nink oh! kui kallin põlwen
 Me jää' sid ollame,
 Kui pühhä henge seltsin
 Sääl ikkes elläme.

4. Sid saap meid hõlma wötma
 Me Isand Jesus Krist,
 Meil auwo-proni andma
 Nink saatma armolift',
 Et perrändada same
 Se taiwa auwustust,
 Nink jätmata jää' näeme
 Suurt henge rõmüstust.

5. Meid wijäs Paradisi
 Kumb om jää' üllewän,
 Kun rik ne pühhä engli
 Iks Isja orjaman;
 Sääl om rik rõöm nink õnsus,

Sääl

Sääl om se ello = kairu,
 Kost Esja arm nink heldus
 Keeps wast'sest eggäpäiw.

6. Sääl kulud armfit laulu,
 Nink vittust lõpmata,
 Meid sulle, kallid Jezu!

Sääl antas rõmoga.

Teik engli pühhidega
 Ne laulwa ütten noon:

O! pühhä, pühhä, pühhä
 Om Jummal nink se woon.

7. Ni saap meid Jummal pästma
 Sest häddäst täwweste,
 Nink omma riki tõstma,
 Kun rõöm nink melehä.
 Iks wallo, oht nink murre,
 Teik többi willit'sud
 Om jänu meije perrä,
 Nink lõpnu iggäwed.

348. Wüs: kui saagest ikkep süüda mul.
 Lün sinno auwiuslusse een.
 Olla ma waine maan,
 Mo süüda kaeps murren tääl
 Ülles, so tronni pool.
 O Toja näüta hallestust
 So poja perräst armolift!
 Las mino kälde altri päätt
 So leppitusse häält.

2. Me olleme so kätte = tö,
 So nörge lojusse;
 Kinnita meid me nörkusen,
 Kae meid poja seen.
 Lün tome sino altri päääl
 Se leppitusse ohwrit tääl.
 So poja werre hind om täöst
 Suur pattatfide cest.

